

İrkçilik ve saldırganlığa meşruluk

Egemen sınıfların, özellikle kiralık kalemşörların, görsel medyanın yaptığı savaş çığırtıklığı öyle bir hal aldı ki, egemenlerin parlamentodaki figüranlarının başı Tayyip bile basını "sağduyulu" olmaya davet ediyor. **Sayfa 9**

Butto'ya kanlı karşılama

Sekiz yıl kaldığı sürgünden 18 Ekim'de dönen Benazir Butto, etrafındaki koruma ordusuna rağmen, kanlı bir saldırıdan kıl payı kurtuldu. Ancak aynı saldırıda 130'dan fazla kişi yaşamını yitirdi, yüzlercesi de yaralandı. **Sayfa 13**

Enternasyonal

Butan Mart ve Nisan 2008'de parlamento seçimlerini gerçekleştirecek. Fakat BKP(MLM) seçim dönemine yakın bir zamanda Himalayalar Krallığı'nda Halk Savaşı'na başlamayı planlıyor. Hedef: Monarşinin yıkılması ve cumhuriyetin kurulması. **Sayfa 10**

İŞÇİ-KÖYLÜ

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2007-03 03

*Yıl:1 * 2-15 Kasım 2007 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Şovenist dalgaya karşı birleşik mücadele

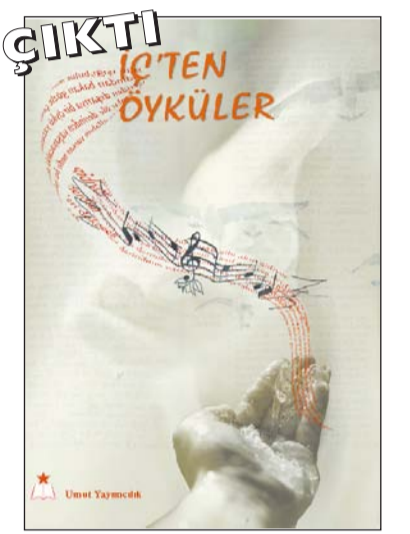

Şovenizme hayır!

Sömürücü, talancı egemenler iktidarlarını ellerinde tutmak için halk içinde Kürt-Türk, Alevi-Sünni, laik-şeriatçı vb. ikilemlerle kardeş kavgası yaratmayı her daim kendilerine iş edinmişlerdir. Bugün de özellikle Kürt bölgelerindeki çatışmalar ve ölen askerler bahane edilerek şovenist dalga kabartılıyor.

Birleşik mücadeleye

Devletin örgütlediği bu dalgaya karşı halkı bilinçlendirmek, ortak ve birleşik tavır almak birinci şarttır. Bunun için en geniş birliktelikler, platformlar oluşturmak için işe koyulmalı, emperyalist, faşist saldırganlığa teslim olan bütün çevreler uyarılmalı ve yurtsever, demokratik platformda anti-faşist, anti-emperyalist zeminde birliğe davet edilmelidir.

Örgütlüysen her şeysin!

Tersane işçileri sorunlarını bir kez daha, hem de geniş kamuoyu ile paylaşmak, seslerini ısrarla körlere ve sağrıları oynayanlara duyurmak, görülmelerini sağlamak için, bir eylem organize ettiler. **Sayfa 4**

Talanın yeni adresi

Kaz Dağları'nda yapılan siyanürlü altın arama çalışmaları ülkemizin yeraltı kaynaklarının emperyalistler tarafından peşkeş çekilmesini yeniden gündeme getirdi. Daha önce kamuoyunda yoğun bir şekilde tartışılan siyanürlü altın arama, sondaj çalışmaları Kaz Dağı'nda köylülerin ve çevrecilerin tepkisine rağmen devam ediyor. **Sayfa 5**

Milliyetçi dalga DTP'ye yöneldi

Türkiye Kürdistanı'nda çıkan çatışmalarda TC askerlerinin ölümünü kullanan medya, şovenizmi pompalayarak yeni linçlerin önünü açtı. Genelkurmay Başkanlığı'nın da yönlendirmesi ile yapılan haberler ve yorumlarla milliyetçilik daha da yükseltildi. "Sokağa inen" faşistler Kürt emekçilere, demokratik kurumlara saldırdı. **Sayfa 6**

Sınıfsal Yaklaşım

Korku dağları bekliyorsaaclarımız teferruatır!
Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Telekom işçisine dayatılan esnek çalışma üzerine
Sayfa 4

Pusulula

Devrimci militanların nitelikleri üzerine
Sayfa 11

Evrensel Bakış

Bu kan denizinden kızıl güneş doğacak!
Sayfa 13

Halkın gücünü örgütleyelim!

Emperyalizmin ve burjuva-feodal düzenin gerici ve yozlaştırıcı kültürünü her türlü aracı kullanarak topluma empoze etmeye çalışan egemenler, muhalif bir düşünceyle kendi değerlerini korumayı ve yaşatmayı görece de olsa başaran işçi ve emekçileri, onların yaşam alanlarını uyuşturucu ve çeeteleşmeyle, fuhuş ve kumarla, alkol ve bir dizi düzene yedekleyecek alışkanlıkla kuşatmakta ve parça parça zehirlemeye çalışmaktadır.

Emekçi semtlerde yoğunlaşarak yürütülecek olan çalışmanın üzerinde yürüyeceği esas zemin, **güncel politik gelişmelere müdahale** olacaktır. Her dönem açısından geçerli olan bu durum içinden geçtiğimiz dönem ve koşullar düşünüldüğünde daha fazla önem kazanmaktadır. **Sayfa 8**

"Yoksullukla mücadele"

En başta şu soruları sormakta fayda var, AKP'nin yoksullukla mücadele için bir programı-anlayışı var mı? Yoksa tam tersi, var olan yoksulluğu kanıksatan ve daha da kalıcı hale getiren politikalar mı uyguluyor? Büyük bir çoğunluk doğru olanın ikincisi olduğunda tereddüt etmeyecektir. Peki, durum buyusa AKP nasıl oluyor da yoksullukla mücadele ettiğini toplumun geniş kesimlerine "kabul ettirmeyi" başarıyor. **Sayfa 8**

YDG 2. Konferansı'nda buluşalım! 24-25 Kasım-Adana

Devrimci bir gençlik hareketi içinde önemli bir yere sahip olan **Yeni Demokrat Gençlik**, 20. yılını 2. Konferansını örgütleyerek temsilcilerinin ve konuyla ilgili uzmanların da katılımı ile değerlendirilecek. Ayrıca tarım işçileri, Kürt gençliği, genç kadın, hapishaneler üzerine de forum tarzında gündemler ele alınacak. Konferans bir etkinlikte sona erecek.

Ülkemizin dört bir yanından bir araya gelecek olan devrimci gençler, 24 Kasım günü YDG'nin ilk konferansından bu yana geçen sürecini, ülkemizde ve dünyadaki durumu, halk gençliğinin çeşitli kesimlerinin durumunu değerlendirecekler. Ayrıca YDG'nin önümüz-

deki süreçte hangi politik ve örgütlenme perspektifleriyle hareket eden sel yönelim doğrultusunda hareket edeceğini kararlaştıracaklar.

25 Kasım'da ise emperyalizmin eğitim ve mesleki hak gasplarına yönelik saldırıları aydınların, DKÖ temsilcilerinin ve konuyla ilgili uzmanların da katılımı ile değerlendirilecek. Ayrıca tarım işçileri, Kürt gençliği, genç kadın, hapishaneler üzerine de forum tarzında gündemler ele alınacak. Konferans bir etkinlikte sona erecek.

Şovenist saldırıların yoğunluk kazandığı bu dönemde halk gençliğini devrimci bilinçle örgütleme perspektifleriyle hareket eden YDG'nin 2. Konferansı'nda buluşalım.

Eğitim ve Mesleki Haklarımız İçin BİRLEŞELİM!
KENDİ TERCİHİNİ YARAT!
YENİ DEMOKRAT GENÇLİK
20. yılında

Tarih: 24-25 Kasım 2007

Adres: Turhan Cemal Beriker Bulvarı

Kayahan apartmanı altı no: 28/C

Dörtüyl ağzı Seyhan/Adana

İşçi köylü'den

Egemen sınıfların kendi aralarındaki dalaşın bir sonucu olan Referandum'un sonuçlanmasının ardından gündeme gelen bir dizi gelişme, önümüzdeki süreçte yaşanacak kritik gündemlerin göstergesi olarak okunmalıdır. **Sayfa 2**

Yıkımlara karşı barikat kuralım!

Yozlaşmaya teslim olmayalım!

Devletin sürekli gündeminde olan gecekondu mahalleleri, emekçi kesimin yoğun olarak yaşadığı, zorla göç ettirilen insanların kendine bir çatı aradığı yerlerdir aynı zamanda. Bu günlerde bu mahalleler bir yandan **Kentsel Dönüşüm Projesi** altında talan edilmeye, mahalle sakinleri evlerinden çıkartılmaya çalışırken, diğer yandan da kültürel yozlaşma ile geniş bir kesimin geleceği karartılmak istenmektedir. Sadece İstanbul açısından bakıldığında bile yıkım saldırısı ile karşı karşıya kalan birçok semt bulunmaktadır. **Bunun yanında yukarıda da değindiğimiz gibi özellikle bu mahallelerde kültürel ve ahlaki yozlaşma da çeşitli araçlarla ve bizzat devlet eliyle yürütülmektedir.** Emekçi mahallelerde geniş kesimleri uyuşturarak, fuhuş ve çete bataklığında yutmaya çalışan devletin ağır yükü verdiği kesim gençler olmaktadır. **Burada sorunun asıl kaynağının sistemin kendisi olduğunu vurgulamak gerekmektedir.** Bugün İstanbul'un orta yerinde uyuşturucu madde satılıyorsa, içiliyorsa ve buna göz yumuluyorsa bunun amacı ortadadır. Çete uzantıları gençliği bu bataklığın içine çekiyor, gençleri sokak ortasında alkol ve uyuşturucu kullanır, tiner ve bali çekiyor, buna paralel olarak hırsızlık ve fuhuş olayları yaşanıyor ve güvenlik adına onca önem alan devletin bunların önüne geçiyorsa sorunun asıl yaratıcıları kendini açık etmektedir. Bugün eğer her emekçi semtte özellikle Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı semtlerde bu sorunlar yaşanıyor, bunun en belirleyici nedeni tüm bunların altından devletin elinin çıkmasıdır.

Toplumdaki çöküş ve çürümenin önüne geçilmesinin zorunlu hale geldiği günümüzde buna karşı mücadele edilmesi dünden daha fazla önem taşıyor.

Uyuşturucu, alkol, çeteler, yıkım, fuhuş...

Bu amaçla yaptığımız bir takım çalışmaların yanında halktan insanlardan da görüş almak istedik. Bunun için **Gazi Mahallesi'**ne çevirdik yönümüzü. İlk olarak mahalle halkından bir kişiyle konuşmak istedik. Abi ile evinin fotoğrafını çekmeye çalıştığımız esnada tanıştık. Kendisine mahallede yaşanan sorunlarla ilgili birkaç şey sormak istediğimizi söyledik, o da **"sohbet edelim ama röportaj yapmak istemiyorum"** dedi. Bunun üzerine sohbetimize başladık. Gecekondu sahibi abi ile ilk sohbetimiz mahalle ve mahallede yaşanan yozlaşmayla ilgiliydi. Abi, hem mahalledeki gençlere hem de orada faaliyet yürüten devrimcilere tepkili. Çünkü bu saldırılara cevap olunamadığını düşünüyor. Sokaklarda uyuşturucu satısının, çeteleşmenin giderek yaygınlaştığını söylüyor ve İstanbul'da en çok Gazi Mahallesi'nde gençlerinin bu du-

ruma sessiz kaldığını, büyük çoğunluğunun da bu yoz kültürden etkilendiğini belirtiyor. Aynı zamanda bu saldırılara karşı birkaç eylem yapmakla da sorunun çözüm bulamayacağını düşündüğünü ekliyor. Kendisine son olarak İstanbul'da **"Kentsel Dönüşüm Projesi"** adıyla hayata geçirilmeye çalışılan bir proje olduğunu

meyince de dövüyorlar' dedik. İdare ancak içerdeki öğrencilere müdahale edebiliyor. Dışarıdakilere müdahale etmiyor/edemiyor" dediler. **"Sence bu saldırılara karşı nasıl mücadele edilir ve biz ne yapmalıyız?"** sorumuza da "bence ailelerimizle birlikte çözüm bulabili-

Gazi Mahallesi'nde görüştüğümüz insanlar, aynı sorunların altını çiziyor. Yıkımlar, uyuşturucu, fuhuş, çeteleşme...

hatırlatıp, gecekonducuların yıkımları ile neler düşündüğünü sorduk. Böyle bir şeyle karşı karşıya kaldığında, yani yıkım ekiplerinin gecekonducuları yıkmaya geldiklerinde ne yapacağını sorduğumuzda ise, kesinlikle bu evden ancak cenazelerinin çıkacağını, ki zaten evlerinden başka hiçbir şeylerinin olmadığını belirterek, **"gecekonudumun yıkılmasına asla izin vermem, aksi takdirde evden 7 tane cenaze çıkar"** dedi. Ardından konuştuğumuz bir öğrenci arkadaşımıza ise ilk sorumuz **"mahallede ve okulda ne gibi sorunlar yaşıyorsunuz?"** oldu. Gençlerden biri "mahallede hiç yardımlaşma yok, kimse kimseyle ilgilenmiyor. Sokakta uyuşturucu içiliyor. Okulumuzda da çeteleşme var. Okullarda da uyuşturucu içiliyor. Bizim okulda da var. Okulumuzun etrafında serse-riler var. Para istiyor vermeyince bıçak çekiyor, haraç istiyor. Vermeyince de dövüyor. Mesela geçtiğimiz günlerde bizim sınıftan bir arkadaşın önünü kesip para istemişler. Arkadaş vermeyeceğini söyleyince dövmüşler. Daha sonra ailesi okula geldi. İdare ile konuştu. Ama hala okulun etrafında çeteciler var" şeklinde yaşadıkları sorunları özetledi.

"Peki, siz arkadaşlarımızla bu sorunu nasıl çözeceğinizi düşünüyorsunuz mü ya da çözebileceğinizi düşünüyor musunuz?" diye sordüğümüzde da "Biz bu sorunu çözmek için idare ile konuştuk, idare çözüm bulamadı. İdareye gidip 'okulun önünde bizi durdurup, para istiyorlar ver-

riz. Bir de ancak burada mahalle halkının birlikte olması ile okuldaki sorunun çözülür, sokaklarda da kimse uyuşturucu içmez. Hiçbir yer de çeteleşme olmaz, fuhuş olmaz" yanıtını aldı.

Gençler, yanlışla sürükleniyor

Son olarak konuştuğumuz arkadaş ise mahalle sakinlerinden ve aynı zamanda mahalledeki yöre derneklerinden birinde faaliyet yürütüyor. **"Sizce İstanbul'un en fazla göç alan mahallerinden olan Gazi Mahallesi'nde esas sorunlar nelerdir?"** dediğimizde anlatmaya başlıyor; "Gazi Mahallesi'nde bence uyuşturucu, fuhuş ve çeteleşme çok yoğun bir şekilde yaşanıyor. Bunlar bizzat gördüğümüz, yaşadığımız sorunlardır. Bu sorun, bu yozlaşma Gazi Mahallesi'nin tarihinde hiç kaçırılmayıp yaşanmamıştı. Ama bugün yüksek düzeyde alkol tüketimi Gazi Mahallesi'nde, Sultançiftliği'nde, Alibeyköy'de ve Şişli'de her köşe başında var, her dükkânda alkol satışı yapılıyor. Ruhsatı veya açma yetkisi olmadığı halde bunlara hiç müdahale edilmiyor. Bence buradaki amaç gençleri farklı yerlere çekmek, onları ailelerinden koparmak ve uyuşturucudur. **Doğruya değil de yanlışla sürüklemek. Onları doğrudan uzaklaştırmak için kurulmuş bir tezgâh olduğunu düşünüyorum tüm bunların.** Zaten bu yozlaşma bütün gençliğe yönelik ama özellikle Gazi

Sadece İstanbul açısından bakıldığında bile yıkım saldırısı ile karşı karşıya kalan birçok semt bulunmaktadır. Bunun yanında yukarıda da değindiğimiz gibi özellikle bu mahallelerde kültürel ve ahlaki yozlaşma da çeşitli araçlarla ve bizzat devlet eliyle yürütülmektedir.

gibi tarihin de böyle bir durumun yaşanmadığı bir mahallede asıl hedefleri buralar." Ardından da devam ediyor; "Burası yoğun göç alıyor. Özellikle Kürt halkının yaşadığı yerlerden biri olması da önemli bir durum. Doğru insanların ekonomik bağımsızlıkları yok. Geçim sıkıntısı çekiyorlar. Ve ister istemez yaşam onları göçe zorluyor. Halkın geleceği yer de kendilerine en yakın hissettikleri yer oluyor. Bu genelde Gazi Mahallesi gibi semtler oluyor. Bundan kaynaklı da burada yaşayan halk esas hedef halindedir. Çünkü onların kaybedecek pek bir şeyleri yoktur."

"Peki, sizce bugüne kadar gerek Gazi Mahallesi gerekse buradaki devrimci ve demokrat dinamik kesim kültürel yozlaşmaya ya da yıkımlara karşı yapılan çalışmalarda bir şeyler yaratabildi mi?" sorumuza yanıt ise "hayır bugüne kadar bu sorun düzenli ele alınmadı. Ki zaten mahallede fuhuş, çeteleşmeye, uyuşturucuya ve yıkımlara karşı pek bir şey yapılmadı. Gazi Mahallesi'ndeki gençlere mahalledeki DKÖ'ler yeteri bilinç vermiyor. Gençlerle ilgilenilmiyor. Biz gençleri yalnız bırakıyoruz, adeta 'git başının çaresine bak' diyoruz. Gazi Mahallesi halkının bu soruna duyarlı olması gerekiyor. Kimisi duyarlı, ancak yeterli kadar değil. Bence çözüm halkla birlikte olur. Halkın sorunlarına yönelik bir şeyler yapılması gerekiyor. Yeter ki son bulsun bu fuhuş, çeteleşme, uyuşturucu kullanımı. Zaten yaşananlara karşı bir bütün olarak karşı çıkmak lazım. Gazi Mahallesi halkı olarak bu soruna artık dur demeliyiz. Böyle bir platform olursa seve seve içine gireriz, oluruz. Benim söyleyeceklerim bunlar, çalışmalarınızda başarılar diliyorum." (İstanbul)

İşçi-köylü'den

Merhaba,

Egemen sınıfların kendi aralarındaki dalaşın bir sonucu olan Referandum'un sonuçlanmasının ardından gündeme gelen bir dizi gelişme, önümüzdeki süreçte yaşanacak kritik gündemlerin göstergesi olarak okunmalıdır. Sınır ötesi operasyon kararının Meclis'ten çıkarılmasının ardından sınır içinde de devrimci, demokrat ve yurtsever kesime yönelik linç girişimlerinin gündeme gelmesi egemen sınıf temsilcilerinin son dönemde dillerinden düşürmedikleri "sağduyu", "kardeşlik" söylemlerinin koca bir yalan olduğunu ispatlamaktadır. Egemenlerin bu konudaki gerçek duygularını Büyükanıt'ın **"Bize bu acıları yaşatanlara, bu acıları, hayal bile edemeyecekleri bir yoğunlukta yaşatacağız"** sözleri ve sokakta yaşanan saldırı ve linç girişimleri ifade etmektedir.

Egemen sınıf temsilcileri tarafından yapılan açıklamalar ve burjuva-feodal basının da rolünü iştahla oynamasının ardından ülke sanki bir anda, zaten uzunca bir süre dir turmandırın linç kültürüne teslim olmuş, daha doğrusu teslim edilmiştir. Başta ordu ve hükümet yetkilileri olmak üzere, timsah gözyaşları eşliğinde, ölen asker cenazelerinin bolca kullanıldığı, zaten hazırola bekleyen satılık medyanın açıklamalarıyla saldırıları körüklediği bir süreçte yaşanan "kardeş kavgası"nı geri dönülemez bir yola sokmak için özel bir çabaya girişilmiştir. Zincirlerinden salınan kurt sürüleri ise bu açıklamalar ve gelişmelerden aldıkları cesaretle, puslu havada ava çıkmaktan çekinmemişlerdir.

Adeta tüm topluma "terörist avı" gerçekleştirme çağrıları yapılmış ve bu çağrılar kısa sürede karşılığını bulmuştur. Yapılan çağrılar sadece gerillayla da kapsamamaktadır. Bu seslenişler, başta DTP binaları olmak üzere, tüm ilerici ve devrimci kişi ve kurumları, hatta sokaktaki **"Kürt görünümü"** insanları dahi kapsar hale gelmiştir. Öyle ki birçok ilde DTP binalarına yönelik saldırılar gerçekleşirken, örneğin Bursa'da bir büfede Kürtçe konuşan bir kadın büfe sahibi tarafından tartaklanmış, Kürtlerin gittiği kahvehanelerin etrafı sarılarak insanlar rehlin alınmış, İstanbul Taksim'de faşistler çeşitli kurumlara girmeye çalışmış, askerlik şubeleri dolup taşmış, askere gitmek için neredeyse milletçe sıraya girilmiştir. Her sene **"en coşkulu bu yol kutlandı"** denilen 29 Ekim kutlamaları sırasında yapılan dev Türk bayraklı yürüyüşlerde de aynı provokasyonlar gündeme gelmiştir.

Sınır ötesi operasyon tartışmalarında uzunca süredir ve de özellikle çatışmaların yoğunlaştığı şu dönemde **"tavşana kaç tazıya tut"** politikasını sürdüren ABD emperyalizmi, ne yardan ne serden vazgeçmeyerek, uşakları arasında bir tercih yapmak istememesinden kaynaklı bir yandan Ermeni Tasarısını Demokles'in kılıcı gibi TC egemen sınıflarının üzerinde sallamayı sürdürürken, diğer taraftan da sınır ötesi hareketin kendilerine rağmen yapılması durumunda neler olabileceğine ilişkin doğrudan imalarda bulunmakta sakınca görmemektedir. Şu kesin ki, Türkiye'yi eninde sonunda, sıcak çatışma ortamına, yani Ortadoğu bataklığına çekme yönlü planları olduğu bilinen, BOP gereği de bundan kaçınmayacağı kesin olan ABD, gerek bugünlerdeki gelişmelerde gerekse bir bütün olarak Kürt sorununda, meseleyi kendileri çıkarlarına uygun çözmeye çalışmaktadır. Atılan bir takım adımları bu yönde okumak en doğru olanıdır.

Bizlere düşen görev bu ortamda, saldırıların karşısında örgütlü bir tutum yaratılmak ve süreci özellikle de bir aydınlatma faaliyeti olarak ele alıp, en geniş kesimlerle birleşmenin adımlarını atabilmektir. Bu konu ile ilgili birçok ilde oluşturulan ya da oluşturulmaya çalışılan birliktelikler, süreç açısından önemlidir. Gerek kendi faaliyetimizde gerekse de ortak yürütülecek bir faaliyetlerde hiç zaman kaybetmeden ajitasyon/propaganda çalışmasına girişmek, en geniş kesimlere gidebileceğimiz tüm araçlarla gitmek, yürütülen kanlı savaş politikasını her alanda teşhir etmek önemlidir. Varolan kendi gündemlerimiz ve çeşitli kampanyalarımızla, bu gelişmeleri birleştirmek, sorunlara müdahale anlamında olması gerekmektedir.

Bu anlamda **Mersin, Çanakkale** vb. illerde YDG'liler tarafından yapılan DTP ziyaretleri (gerek tek, gerek diğer kurumlarla); **İstanbul, Malatya, Ankara, Mersin** vb. illerde yapılan ortak eylemlerde Partizan imzası ile yer alınması olumlu gelişmeler olmakla birlikte, bu adımların büyüütülmesi gerekmektedir.

Örgütlülüğümüzün olduğu bütün illerde bu gibi ziyaretler örgütlemek, eylemler organize etmek, yapılan etkinliklere destek vermek, bildiri dağıtımından afiş yapmaya, panellerden basın açıklamalarına kadar bir dizi eylemle oluşturulmaya çalışılan şovnist dalgayı set oluşturmak önemlidir.

Tüm bu faaliyetimiz içinde önemli noktalardan birinde de yayınlarımız durmaktadır. Şu bir gerçek ki, yukarıda da altını çizdiğimiz gibi birçok ilde yapılan tek ve ortak organizasyonda okurlarımızın imzası ve katkısı vardır. Ancak bu katkılar yani **faaliyetimizin kendisini** yayınlarımızın taşıma ve bir örgütlenme aracı olarak kullanma noktasında bir süredir altını önemle çizdiğimiz eksikliklerimiz devam etmektedir. Öyle ki, okurlarımız Malatya'da saldırılara karşı yapılan ortak eylemde yer almakta ancak bunu gazetemizin sayfalarına taşımamaktadır. Yine Çanakkale'de okurlarımız Kaz Dağı'nda altın arama çalışmalarını protesto etmek için organize edilen mitinge katılmakta, DTP ziyareti örgütlemekte ancak bunu gazetemize yanstmamaktadır. Şurası açık ki, bu noktada yaşanan sıkıntılarını unutkanlık, yazı yazmayı sevmeme ya da yazamama ile açıklamak gibi bir durum söz konusu dahi değildir. Burada asıl sorun yayınlarımızı yüklediğimiz misyon ve ver(ve)mediğimiz değerdir. Yayınların en geniş kitleye ulaşması ve onları örgütleme yönünde atacağı olumlu adımların gazete-okur ilişkisinde ve birlikte çabamızda yattığının altını geçen sayılarımızda da çizmiştik. Bu noktada internette alınarak gazete sayfalarına taşınmış bir köylü haberi ile faaliyetin bir parçası olarak takip edilmiş, toplantılarına katılım sağlanmış, öneriler getirilmiş ve nihayetinde katılım sağlanmış bir pratiğin yansıması arasındaki farkı anlatmaya gerek yok sanırım.

Daha önceki sayılarımızda da çağrı yaptığımız üzere gazetemizdeki bir takım değişikliklere ilişkin bazı alanlarımızdan bizlere değerli yazılar ulaşmaktadır. Ancak bunlar yeterli değildir. Yapılan değerlendirmeleri daha nitelikli hale getirmeli, biçime değil öze dair, önerilerimizi ve en çok da katkımızı birlikte ele almalı, bu kavrayışı oturtmalıyız.

Unutmayalım ki, daha güçlü ve etkin bir gazete yaratılması görevi karşımızda durmaktadır. Ve yine karşımızda duran bir diğer gerçek de bunu ancak birlikte yapabileceğimizeyiz.

Egemen klikler arasındaki dalaşın sonucu olarak, seçim öncesi gündeme getirilen referandum, 21 Ekim günü, katılım noktasındaki çelişkili açıklamalar ve bu açıklamaların yol açtığı şaibeler eşliğinde yapıldı.

Yapılan kamuoyu yoklamalarında ilginin % 20'lerin üzerine çıkması, seçim günü 400 küsur oyun kullanılması gereken sandıklarda, kullanılan oy sayısının 20'lerde kalması gibi, oy kullanmaya gidenlerin kendi yerlerine "birileri" tarafından imza atıldığını görmesi gibi görüntülerin yaşandığı referandumun, açıklanan % 60'ların üzerindeki katılım sonuçları, sadece bu yansıyanlara bakıldığında bile, hiç de gerçekliği ifade etmiyor denebilir.

Türkiye tarihinin 5. ve en tartışmalı olan bu referandumunun sonucunda ise, Cumhurbaşkanı bundan sonra sözde halk tarafından ve en fazla iki kez üst üste seçilebilecek, milletvekili seçimleri 5 yıl yerine 4 yılda bir yapılacak, TBMM toplantı yeter sayısı 184 olacak. Referandumla ilişkin bu sonuç aynı zamanda, Anayasa değişikliğine ilişkin taslağın da kabulü anlamına gelmekte.

Referandum sonuçlarına itirazlar ise sürüyor. Örneğin CHP, başından beri karşısında olduğu referandumun geçersiz sayılması için başvuruda bulunmakta gecikmedi. "Halkçı" CHP'yi en fazla rahatsız eden nokta ise, cumhurbaşkanını göstermelik bile olsa "halkın seçmesi" fikriydi. Bu yaklaşım bile CHP'nin gerçekte ne kadar halk düşmanı olduğunu bir kez daha göstermektedir.

AKP'nin seçimler öncesi yaşanan ve erken seçimi de beraberinde getiren cumhurbaşkanlığı krizi ile birlikte gündeme getirildiği referandum, seçim sonuçlarıyla birlikte, AKP açısından artık başlangıçtaki önemini yitirmişti. En azından cumhurbaşkanlığına ilişkin madde özgü-

Kurtlar puslu havaları sever

Yapılan kamuoyu yoklamalarında ilginin % 20'lerin üzerine çıkmaması, seçim günü 400 küsur oyun kullanılması gereken sandıklarda, kullanılan oy sayısının 20'lerde kalması gibi sonuçlara da bakılarak denilebilir ki, referandum halkın gündemine pek girmedi

lünde bu böyleydi. Çünkü oldukça uğraşlı bir sürecin sonucunda seçtikleri Gül'ün cumhurbaşkanlığına da tartışmalı hale getiriyordu referandum. 11. Cumhurbaşkanı'nın yeniden seçilmesini öngören madde, kaçınılmaz olarak Gül'ün cumhurbaşkanlığına tartışmalı hale getiriyor, hatta geçersiz kılıyordu. Ancak tikiyecilik üzerinden yükselen anlayış buna da "çare" bulmakta gecikmiyor ve gümrük kapılarında oy verme işlemleri başladığı halde, ilgili maddeden cumhurbaşkanlığına ilişkin 11. ibaresi çıkarılarak, Gül'ün 7 yıllık cumhurbaşkanlığı, sonuç ne olursa olsun, garanti ediliyordu.

Aslına bakılırsa, referandum ne halkın ne de egemen çevrelerin ilgi alanına çok da girdi denilemez. Bu durum oy verme öncesinden başlayarak, oylama sonucuna kadar sürdü.

Oylama günü ise, bu ilgisizliğin daha da azalmasını ve hatta referandumun, halk deyimiyle "güme gitmesini" beraberinde getiren gelişmelerin yaşanması, kim bilir belki de, referanduma kattıkları şaibelerin açığa çıkmasını, üzerine gidilmesini engelleyeceğini vb. düşündükleri için olsa gerek, referandumun sahiplerini "rahatlatmıştı".

Puslu hava TÜSİAD'a yaradı

İşçi emekçi yığınların ve de en önemlisi çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının birbirine kırdırılmaya, kardeş kavgası yaratılmaya, hatta ül-

kenin neredeyse bir iç savaşta sürüklenmeye çalışıldığı şu günleri, kendi lehine çevirmek isteyen kesimler de harekete geçmekte gecikmedi.

Zaten şu bir gerçektir ki, egemenlerin krizinin arttığı dönemlerde krizden çıkışın yolu olarak, her daim, ırkçı-şoven politikalar devreye sokulmuş, halk yığınlarının, zaten dumura uğratılmış olan bilişleri iyice karartılarak, hedef sapıtılmaya çalışılmıştır. Bu politikalar, emperyalizmin krizinin giderek derinleştiği günümüzde de yine "kurtarıcı" işlevi görmesi için, sadece ülkemizde değil, tüm dünyada olanca hızıyla devrededir. Bunun somut örnekleri başta Avrupa ülkeleri olmak üzere, emperyalist ülkelerde de, çıkarılan ırkçı-faşist yasalarda ve bu yasalara eşlik eden yabancı düşmanı pratik-

lerde görülmektedir.

Kemalizm'in Türkleştirme politikasında "yabancı" olanlar ise her daim Kürt, Ermeni vd. Türk olmayan milliyetlerdir. Ülkemiz egemenlerinin krizden çıkmasının yolu da bunlara karşı "ezeli" düşmanlığı, fazla bir gayrete gerek kalmadan körüklemeden geçmektedir. Bugün ise artık körükleme işlemi belli oranda "meyve" vermeye başlamış, hava yeterince puslanmıştır.

İşte bu puslu havayı "değerlendirmekte" geç kalmak istemeyen patronlar örgütü TÜSİAD da, halle yapmanın zamanı geldiğini görmüştür. **Ne de olsa kurtlar puslu havayı sever!**

Bilindiği gibi TÜSİAD, AKP'ye seçimler öncesinde ve sırasında desteğini esirgememişti. Şimdi ise, bu desteğin karşılığında aldığı vaad-

lerin yerine getirilmesini istemektedir. TÜSİAD ayrıca şu süreçte, çatışmalı ortamın dengeleri aleyhine çevirebilme ihtimalinden kaynaklı, sıkıntısı giderek artan AKP'ye yüklenmenin tam zamanı olduğunu da düşünmektedir.

Gerçekten de ordu ile aralarındaki çatışmanın şu süreçte, alttan alta da olsa, yeniden alevlenmesinin yanı sıra, TÜSİAD gibi patron örgütünün de desteğini yitirmesi, AKP'nin hızlı bir inişe geçmesini de beraberinde getirebilir.

Bunları çok iyi tahlil eden patronlar örgütü, puslar dağılmadan taleplerini sıralamada gecikmemiştir. Zaten bu talepler kısa süre önce gerçekleşen IMF ziyaretinde de hayata geçirileceğine söz verilen ve de özü, **özeleştiriminin hızlandırılması, yeni vergiler vb.** işçi emekçilere ve yoksul halka dönük yeni sosyal yıkım saldırılarını kapsayan talepleri içermektedir. TÜSİAD'ın istemi ise, bunların bir an önce hayata geçirilmesidir. Ve bunun gerçekleşmesi için bir "Buldozer Hareketi" talep etmektedir.

TÜSİAD hükümete dönük taleplerini bir raporla ilettiler. Raporla hükümeti bir an önce harekete geçmeye çağırarak, **"buldozer gibi bir operasyonla yatırımın önündeki engellerin kaldırılması"** istiyor. Bu engellerin ne olduğu noktasında ise kafalarda kuşku yoktur sanırız: Engel olarak görünenler, işçi emekçi yığınlar ve onların örgütlülükleri ve de bu örgütlülüklerin öncüleridir. Ki-

sacası, AKP'ye beklentilerini, yani direktiflerini karşılaması, yerine getirmesi koşuluyla destek sunan TÜSİAD, yeni hükümetin kurulmasının ardından verilen sözlerin yerine getirilmesi için harekete geçmiş bulunuyor. Bu talepleri açıklarken hükümete "görevini yapması" çağrısında bulunmayı da ihmal etmiyor.

TÜSİAD'ın AKP'yi "göreve" çağırmasının, bir an önce harekete geçilmesini istemesinin nedenlerinden biri de, şu günlerde birbiri ardına gerçekleşen grevlerdir. Örneğin TELEKOM grevi ve daha irili ufaklı birçok direniş ve grevin işçi-emekçi yığınlar üzerinde yaratacağı etki ve bu etkinin sonucunda yaşanabilecek ayağa kalkışlar, TÜSİAD'ı ürktürmektedir. Bundan dolayıdır ki, gerçek istediği aslında bu grevlerin "önünün alınması" ve bunlara katılanların, özellikle de önderlik eden kesimlerin "başının ezilmesi"dir. Bir bütün olarak baktığımızda ise, toplumun tüm ilerici-demokrat-devrimci-komünist kesimlerinin, yani sistem muhaliflerinin etkisizleştirilmesi-sindirilmesi. Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük gerçekleşen imha-inkâr saldırılarının, her fırsatta zaten saldırıların hedefinde olan ve en küçük kıpırdanışta azgınca saldırılmaktan kaçınılmayan bu kesimleri de, daha pervasızca içine alabileceğini, geçtiğimiz günlerdeki gelişmelerde gördük-yaşadık.

TÜSİAD işte bu atmosferin tamamen kendi lehlerine sonuçlanmasını talep etmektedir. Ülkeyi kan gölüne çevirebilecek olan linç hareketinin sonuna kadar sürdürülmesidir gerçek talebi. Hazır hava bulanıktan buldozerle geçilsin istemektedir, havayı aydınlatacak olan emekçilerin üzerinden. Çünkü havanın aydınlanması, sonlarının gelmesi anlamı taşıyacaktır. Bunun içindir ki, havanın aydınlanmasını geciktirmeye çalışılmaktadır. **Amma nafile, hava er geç aydınlanacak!**

Sınıfsal Yaklaşım

Korku dağları bekliyorsa acılarımız teferruattır!

İlerici, yurtsever, demokrat kimi çevrelerin prensi, azınlık haklarının "yılmaz savunucusu" Baskın Oran bile "iç savaş önleme" gerekçesiyle "sınır ötesi hava operasyonu"nu açıktan savunmaya (Radikal İki, 28.10.07) başlamışsa; "söz konusu vatansa gerisi teferruattır" şiarıyla cihat açanların estirdiği rüzgârın kasırgaya dönme olasılığı giderek güçleniyor demektir. Kasırgayı, kimileri iç savaş, kimileri Balkanlaşma, kimileri Yugoslavya ve Irak benzetmeleriyle okumaya çalışsa da, kast edilen düpedüz Kürt halkının başta devrimci dinamikleri ve direniş mevzileri olmak üzere toplu kırma uğratılmadıdır.

Bundan ülkemizdeki komünist, devrimci, ilerici, demokratik bütün mevzi ve güçlerin payını alacağı kuşku götürmez bir gerçektir. Faşist diktatörlük çeşitli temsilcileri eliyle bu konuda açtıkları meydan okuma tutumuna girmekte hiçbir sakınca görmeyecek denli pervasızlığı en çok bu gibi dönemlerde göstermektedir. Ne var ki, aczin korkuyla harmanlandığı bu gibi durumlara eklenilen, emperyalizme uşaklığın hareket kabiliyetsizliği neticesinde açığa serilen iktidarsızlık hali, durumu hâkim sınıflar açısından büsbütün içinden çıkılmaz bir noktaya sürüklemektedir. Nitekim, Gabar sonrasında Tayyip'in 5 Kasım ABD gezisini beklemekte hiçbir sakınca görmeyenler, Dağlıca'nın ardından "yok artık" diye yerlerinden zıplamışlar, bu arada tezkere de çıkarıldığı halde yine "kutsal" 5 Kasım ziyaretini beklemeye koyulmuşlardır.

Esasen Baskın Oran gibilerine gelene kadar DISK, TTB, TDB'den reformist partilere, yerel kurum ve kuruluşlara kadar bir dizi "demokrat" etiketli çevre; ırkçı ve şoven kampanya, devlet eliyle örgütlenen linç terörü ve baskısı altında dize gelerek "tek yanlı" çağrılara (PKK'nin silah bırakmasına yönelik) imza atmamak suretiyle kenara çekilmişler, faşizmin yolunu düzlemişlerdir. Yarattıkları bu histeri dalgası ve toplumsal seferberlik ile oluşturulmak istenen

basıncın amacı da her türlü muhalefetin ortadan kaldırılmasıdır.

"Sağduyu", "itidal", "Kürtler kardeşimizdir" vb. demeçlerin MGK bildirilerinden faşist parti liderlerine, medyadaki vampirlerden, terör uzmanlarına kadar herkesin ağzından boş bir lakırdı olarak dökülmesinin hiçbir anlam ifade etmediği, sokaklardaki pratikten belli olmaktadır. Kimi yerlerde nadiren atılan "Türkler Kürtler kardeşdir" sloganı meselenin sosu olarak kalırken, gerek diğer tüm slogan, döviz, afiş, pankartlar, gerekse de gösteriler, törenler, yağmalar, baskınlar, kundaklamalar, kırıp dökmeleler, kurşunlamalar, yol kesmeler, dövmeler, linçler, işkenceler, saldırılar bir biri ardına sürmektedir.

Kürt Ulusal Hareketi'nin TSK'ya bugüne oranla beş katı kayıp verdiğirdiği 90'lı yılların ilk yarısıyla kıyaslanmayacak boyutta bir ırkçı şoven saldırı kampanyası örgütlenmesi doğru biçimde analiz edilmelidir. Kara Kuvvetleri Komutanı İlker Başbuğ daha geçen ay yapmış olduğu itiraf gibi açıklamasında, "PKK ile mücadele köye ve mezralara geri dönüşler yüzünden başarısızlığa uğramıştır." demişti. Köye geri dönüşlerin büyük oranda engellendiği koşullarda böyle bir yorumun yapılması, ortada ciddi bir başarısızlık olduğunu göstermektedir. Bundan sonrasında ilişkin ne gibi bir yönelime gireceklerini de açıklamakta sakınca görmeyen Başbuğ'un sözleri, özellikle TSK bakımından son çatışma ve kayıplarla birlikte yengeli ve yenilgi açısından kamuoyu nezdinde bir dizi tartışma yaratmış bulunuyor.

Ülkemizdeki ulusal sorunun özellikle Irak'taki genel süreç (işgal-direniş) ve Kürt sorunu ile bir çok açıdan ilişkilenmesinin doğurduğu sonuçlar, izlenecek politika ve taktikler bakımından dikkate alınmak durumundadır. Türk devletini 90'lı yıllara göre daha fazla panikleten ve köşeye sıkıştıran olgu, İmralı sürecine karşın içeride istedikleri oranda tüketilip marjinalleştirilmeyen Kürt Ulusal dinamikleri ile Irak Kürdistan'ında ABD emperyalizmi sayesinde (işgalin

has hizmetkarlığına soyunarak) palazlanarak "kendi çapında" idari bir statü elde eden KYB-KDP ittifakıdır. Yakın zamana kadar, karşılarında aşiret reisi konumunda el-etek duruş gösteren, PKK'ye karşı operasyon yardağılığına soyunan Barzani-Talabani ikilisinin, şimdi ABD ile halvet olma mertebesine yükselme havasıyla "verecek kedimiz bile yok" efenlenmesini yediremeyenlerin, küsmesi gereken onlar değil, "uşaklık kaderleri"dir. Zira uşak ancak efendiden korkar, kendisi gibi bir uşaktan asla!

ABD emperyalizminin tıpkı Kıbrıs sorununun da Türk ile Yunan devletleri arasında kaldığı gibi, tıpkı başka bir dizi sorunda uşağı ve işbirlikçisi birçok gerici, faşist devlet ve/veya grup, kesim, klik arasında kaldığı gibi bu sorunda da KYB-KDP ile Türk Devleti arasında kalması söz konusudur. PKK'ye yönelmemesinin ya da Türk devletinin Irak Kürdistan'ına askeri bir harekât düzenlemesine izin vermemesinin esas nedeni bölgedeki "Kürt kartı" gerçeğidir.

Yarın bu konuda sınırlı bir harekâta göz yumma tavrına girerse bunun göstermelik bir biçimde gerçekleşeceği ve "basıncı düşürme" ile sınırlı kalacağı da bilinmelidir. Irak gibi kendisi açısından son derece kritik bir aşamaya gelmiş işgal alanında, en önemli müttefik güçleriyle sırf Türk devleti çok istiyor diye köprüleri atan bir tutum geliştirmesini kimse beklememelidir. Bunu Türk egemenleri de bildiği için sorunu iç kamuoyunu tatmin edecek biçimde bağlamanın yolları aranmaktadır. İçeride sorunu bu kadar keskin bir havada ele almasının nedeni budur. Tezkere çıkarılmış, ABD hiç olmadık bir tarzda son 10 gün içerisinde hem de bizzat Tayyip'in ağzından birkaç kez açıklanan suçlanmış, eleştirilmiştir.

ABD'li askeri kurmaylar, savunma ve dışişleri bakanlık yetkilileri; peşi sıra ve ısrarla, "kesinlikle" ifadeleri de taşıyan cümleler kurmakta ve PKK'ye yönelik bir tedbir almadıkları, operasyon düşünmedikleri, bunun çok zor olduğu, Türk devletinin de böyle bir tutum içerisine girmesini istemediklerini söylemektedir. Tali bir pozisyonda olmakla beraber AB'nin konuya ilişkin yaklaşımı da aynı merkezdedir.

Tansiyonun bu kadar yükseltilmesi, gerilimin bu kadar arttırıldığı koşullarda, basıncın sınır ötesine taşınmadan düşmeyeceği açıktır. Bundan içerideki Kürt Ulusal Hareket mevzileri ile devrimci demokratik güçlerin hangi oranda pay alacaklarını ise süreç belirleyecektir. Bu sürecin

parametreleri, dışarıdaki operasyonun kapsamı ve sonuçları ile içeride estirilen terörü yönlendiren devlet mekanizmasının hesapları ile buna karşı geliştirilen mücadeledeki direniş güçlerinin durumu ile ortaya çıkacaktır.

Komünistler, devrimciler ve yurtseverler açısından şartlar ilk bakışta son derece zorlu gibi görünmektedir. Öyle ki, egemen sınıflar cephesinde, klikler açısından tam bir mutabakat, kitlesel zeminde büyük bir destek vardır. **Kampanya**, son derece etkin bir medya gücüyle, diğer tüm kurumlar, kuruluşlar aracılığıyla, büyük bir histeri ve hezeyan altında, seferberlik ruhuyla aralıksız ve kesintisiz bir tempoda yürütülmektedir. Birçok şehirden yüz binlerin katıldığı mitingler örgütlenmiş, ilkokul öğrencileri yürüyüşlere sevk edilmiş, ülke boydan boya bayrak denizine çevrilme çalışılmıştır.

Ortalıkta korku ve panik havası vardır. "Bitirin bu işi" çığlıkları atılan, askerlik şubeleri önünde "askere yazılma" şovuna girişenler, "intikam yemini" edenler, "meclislikeleri asın" diye tekbir getirenler, "kan banyosu" ayinleri düzenleyenler, ekranlarda önünde harita elinde çubuk, ağzını köpürterek savaş oyunu oynayan savaş artığı gözü kanlı paşa eskileri, aczin karelerini tamamlıyorlar. Bütün bunlar karşısında, Türkiye halkına, özellikle de Kürt ulusuna tarih boyunca yaşatılmamış acı kalmış gibi Yaşar Büyükanıt çıkıp, "Bize bu acıları yaşatanlara, o acıları, hayal bile edemeyeceği bir yoğunlukta yaşatacağız ve bu konuda kararlıyız." (27.10.07) diyorsa, bunların hangi ruh hali içerisinde oldukları ve korkunun sarmadığı baca(k) kalmadığı iyi görülmeli ve anlaşılmalıdır.

Bu durum, aynı zamanda ırkçı ve şoven kampanya ile yüklenen hâkim sınıfların geliştirecekleri saldırılar için istedikleri atmosferin oluştuğuna işaret ediyorsa da işin onlar açısından "iç savaş" boyutlu bir aşamaya taşınmasının "hayırlı" bir sonuç doğurmayacağını iyi bildiklerinden kuşku duymamak gerekir. Kitleler üzerinde estirilen terör, uzun vadede tersine dönmektir.

Faşist Türk devletinin Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı yürüttüğü savaşın Türk halkının savaşmadığı; faturasını gerek asker kaybı gerekse de ekonomik boyutuyla ödediğince anlayacak olan kitlelerin tepkisi sınıf mücadelesi içerisinde okunucunu doğru yöne evrilecektir, bu kaçınılmazdır. Bunu geçtiğimiz süreçte belli boyutlarda gördüğü oranda verdiği tepkileri kalıcı ola-

mamış, gerek Kürt Ulusal Hareketi'nin yürüttüğü mücadeledeki sorunlar gerekse de genel olarak devrimci ve komünist hareketin zaafı meseleyi Türk hakim sınıflarının inisiyatif alanından çıkarmayı başaramamıştır.

Bugün açısından bir çok hususun işlenmesi meselesine çeşitli mücadele cepheslerinde yeni baştan başlanması gerekse bile bu konuda son derece sabırlı ve ısrarlı bir mücadele çizgisi izlenmesi gerekmektedir. **Milliyetçilik ve şovenizm** zehirini damarlardan temizlemek ya da en azından "makul" bir seviyeye geriletmek en zahmetli işlerden biridir. Sınıf mücadelesinin önünde en büyük engeller, birlik ve kardeşlik gibi temel dayanışma öğelerini sakatlayan başlıca zehirler bunlardır. Bunların en etkili ilacı yine sınıf savaşımı içerisinde etkin bir rol üstlenmekten, kitlelerin güvenini sağlamaktan geçmektedir.

Süreç, tam da düşmanın dayatmaya çalıştığı aksine **ürkek ve kararsız** bir tavra asla müsaade etmeyecek bir hassasiyeti gerektiriyor. Böyleli dönemlerde çok açık ve net bir duruş sergilemeli, kararlı ve dolaysız bir tutum içerisinde olunmalıdır. Bırakalım yazımızın başında değindiğimiz türden reformistlerin Kürt Ulusal Hareketi'ni yönelik tutumlarını; faşist diktatörlüğe karşı belli bir duruş sergilemekle beraber, ama, ancak vb. cümlelerle Kürt Ulusal Hareketi'ni eleştirmeye kalkışmak, değil komünist, devrimci, sıradan manada demokrat bir tavır alış dahi değildir.

Sadece emperyalist ve faşist işgal koşullarında değil, sadece komünistlerin önderliğinde değil, bugün geliştirilmesi gereken tutumu, çeşitli dönemlerde ülkelerindeki benzer atmosferlere karşın, tutarlı **demokrat ve aydınların** geliştirdiklerine dair sayısız örnekler vardır...

Komünistler ve devrimciler, en geniş birlikteliler, platformlar oluşturmak için mevcut cereyandan hiçbir şekilde etkilenmeden işe koyulmalı, yoğun bir propaganda, ajitasyon çalışması yürütmeli, faşist diktatörlüğün kanlı savaş politikası teşhir edilmeli, militarist örgütlenmesi açığa vurulmalı, emperyalist planlar ile şovenist, ırkçı, milliyetçi kampanya önüne set çekilmeye çalışılmalıdır. Emperyalist, faşist saldırganlığa teslim olan bütün çevreler uyarılmalı ve yurtsever, demokratik platformda anti-faşist, anti-emperyalist zeminde birliğe davet edilmelidir.

SCT Filtre işçileri 1 yıldır direnişte!

Mersin'de kurulu bulunan SCT Filtre Or Turbo İşçileri, **Birleşik Metal-İş Sendikası** ile birlikte Toplu Sözleşme görüşmelerine başlamıştı. Fakat patronun anlaşmaz tutumu nedeniyle anlaşma sağlanamadığından 15 Mart 2006 tarihinde çalışanların tamamı greve çıkmışlardı. Gelinen aşamada herhangi bir yanıt alamadıklarını belirten işçiler, kamuoyu desteğini de bulunmadığını belirttiler.

Birleşik Metal-İş Mersin Şube Başkanı **Uğur Tozlu**, grevde olan işçilerin mücadelelerinden zaferle ayrılana kadar eylemlerine devam edeceklerini söyledi. Sendika olarak işçilere aidat, gıda ve çocukları okula giden işçilere kırtasiye yardımı yaptıklarını ifade eden Tozlu, ancak bu yardımların açlık sınırının 650 YTL'yi bulduğu bir dönemde yeterli gelmediğini belirtti. Tozlu, içinde oldukları grevin '80 sonrasında uzun süreli grev olduğunu hatırlatarak, "Türkiye işçi sınıfı için örnek teşkil edebilecek olan grevimize başta Mersin kamuoyu olmak üzere emekten yana olan herkesi destek olmaya çağırıyorum" dedi. Türkiye'de işçilerin artık birleşmesi gerektiğini vurgulayan Tozlu, örgütlü mücadele ile haklarını alabileceklerini söyledi. Bu arada işçiler, Telekom grevi için de dayanışma günü olduğunu vurgulayarak Mersin övgülerinde destek ve kitlesel eylemlilikler için kitle örgütlerine çağrıda bulunuyorlar. (Mersin)

Mersin'de 3 inşaat işçisi yaralandı

Mersin Merkez'e bağlı **Davutpe** beldesinde yapımı süren ve 6 katlı olarak planlanan binanın ikinci katında beton dökme işlemi sırasında çökme meydana geldi. Çökme olayıyla beraber **Barış Tazegül, Mesut Dinçer** ve **Basri Erbil** adlı işçiler harç altında kalarak yaralandılar. Yaralanan işçiler Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındılar. Geçtiğimiz aylarda da benzeri olaylarda Mersin'de inşaat işçileri yaralanmışlardı. Güvenli çalışma koşullarında çalıştırılan inşaat işçileriyle ilgili hiçbir önlem alınmazken son aylarda işçi yaralanmalarında ve ölümlerinde çalışma koşullarından kaynaklanan kazaların artması dikkat çekici boyuta ulaştı. Özellikle özelleştirildiğinden bu yana Mersin Limanı'nda da çok sayıda kazanın meydana geldiği bilinmektedir. (Mersin)

Örgütlüysen HER ŞEYSİN,

Tersane sektöründe dünya çapında bir yeri olan **Tuzla Tersanesi**, aynı zamanda iş kazalarına bağlı ölümler sıralamasında da dünya listelerini zorluyor!

Armatörlerin şampanya patlatarak denize indirdikleri gemiler, tersane işçilerinin deyimiyle, işçiler için birer "kara tabut" olmaya devam ediyor!

Buradaki iş cinayetleri ve genel sorunlarını anlatırken, "ölümleri kayda geçmeyen arkadaşlarımız var, cesedi 6 ay sonra parçalanmış olarak bulunan arkadaşlarımız var" diyor tersane işçileri.

Ve tersane işçileri sorunlarını bir kez daha, hem de geniş kamuoyu ile paylaşmak, seslerini ısrarla körlere ve sağırılara oynayanlara duyurmak, görülmelerini sağlamak için, bir eylem organize ettiler.

27 Ekim'de, **Aydıntepe Tren İstasyonu** yanında gerçekleşen eylem, saat 16.00'da başlaması gerekirken, patronların işçileri o gün 17.00'ye kadar çalıştırmaması nedeniyle saat 17.00'den sonra başlayabildi. Eylemi organize eden işçiler bu durumu, işçilerin eyleme katılımını engellemek için, patronlar tarafından hayata geçirilen, bilinçli bir uygulama olarak açıklıyorlar.

Eylem alanına, üzerinde "Gemilerin tabutumuz olmasına izin vermeyelim" sloganının ve de yaşamını yitiren işçilerin isimlerinin yazılı olduğu ve kayıtlı olmayanlara da dikkat çekilen, büyük bir pankart asılmıştı. Eylem bu pankartın önünde gerçekleşti.

Eylemde ilk sözü tersane işçisi **Ali Doğan** aldı. Doğan, tersane işçilerinin

örgütsüzsün HİÇBİR ŞEY!

kölelik koşullarında çalıştığına, hatta kölenin efendisinin belli olduğuna, ancak buradaki işçilerin efendisinin kim olduğunun bile bilmediğine dikkat çekerek, patronların milyonlarca dolarlık gemiler yaptığını, dünyaya yarıştığını, ancak işçinin insanca yaşaması, iş güvenliği vs. koşullar için hiçbir girişiminin olmadığına vurgu yaptı. Tuzla Tersanesi'nde yaşanan sorunların başlıca kaynağının taşeronluk sistemi olduğunun altını özellikle çizen Doğan, örgütlenmenin önemine dikkat çekti ve örgütlü olmanın önemini şu sözlerle aktardı: "Örgütlüysen her şeyin, örgütsüzsün hiçbir şey". Son olarak, bu eylemi seslerini bir kez daha duyurmak için geçekleştirdiklerini belirten Doğan, sözlerini tersane işçilerini örgütlü mücadeleye, kamuoyunu

ise duyarlılığa çağırarak bitirdi.

O, karıncayı bile incitmezdi

Eyleme katılan kitle sık sık "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Taşeron sistemi kaldırılmalı!", "Artık ölmek istemiyoruz!", "Yaşasın Devrimci Dayanışma!" gibi sloganlar atarken, tersanelerdeki iş cinayetlerinde yaşamını yitiren **Ekrem Bektaş**'ın annesinin, elinde oğlunun resmi ve gözlerinde yaşlarla en önde eylemi izlerken ortaya çıkan tablo, tersanelerin kararttığı yaşamları, ailelere yaşattığı acıları gözler önüne seriyordu.

Ana bir yandan ağlıyor, bir yandan da "O bir karıncayı bile incitmezdi. Kimsenin kabini kırmadı!" diyordu. Kendisine söz hakkı verildiğinin

Tersanelerde bir iş cinayeti daha...

Geçtiğimiz haftalarda 5 işçinin 10 gün içinde, arka arkaya yaşamını yitirdiği iş cinayetleri ile gündeme gelen Tuzla Tersaneleri, 21 Ekim günü gerçekleşen bir iş cinayetiyle bir kez daha, dikkatleri üzerine topladı.

21 Ekim günü **Sadıkoğlu (Erkal) Tersanesi**'ne bağlı **Minhan** taşeron firmasında çalışan **Hasan Macar** adlı işçi, vincin taşıdığı dev blok ile gemi yan duvarı arasına sıkışarak can verdi. Ancak bu iş cinayetinin açığa çıkmasını engellemeye çalışan patronlar, cenazeyi apar topar adli tıptan alarak, Macar'ın ailesinin bulunduğu **Yunanistan**'a gönderdiler. Referandum günü olması nedeniyle tatilde olan işçilerin, orada olmaktan kaynaklı sadece duyumlarla olayı aydınlatma çabaları ise ilk günlerde sonuç vermedi. Bir-iki görgü tanığı

ise anlaşılan "susturulmuştu". Ancak tüm bu engelleme çabalarına karşın gün ışığına çıkan bu son iş cinayetine karşı tepkiler yükselmekte gecikmedi.

Olayın açığa çıkmasıyla birlikte, **TİB-DER** ve **Limter-İş** tarafından 24 Ekim günü birer açıklama yapıldı. TİB-DER tarafından 24 Ekim sabahı gerçekleştirilen eylemde, hem iş cinayetleri hem de en son iş cinayetindeki patronların olayı gizleme çabaları protesto edildi.

Sabah 7.30'da Desan Tersanesi önünde toplanan kitle "İş sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınsın! Ölümler durdurulsun!" pankartı açarak yürüyüşüne geçti. Limter-İş ise konuya ilişkin yazılı bir açıklama yaptı. Açıklamada, "kölece çalışma koşulları devam ettikçe, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınmadığı sürece bu iş cinayetleri devam edecektir" vurgusu yapıldı. (Kartal)

İş cinayetleri tartışıldı

Ardarda yaşanan iş cinayetleri ile gündeme gelen Tersanelerde yaşananların nedenleri ve nasıl engellenebileceği gibi konular, 21 Ekim'de BEKSAV'da yapılan bir panelde tartışıldı.

BEKSAV Toplantı Salonunda gerçekleştirilen panele İstanbul Tabip Odası'ndan **Turabi Yerli**, Adana Elçiler Derneği'nden **Remzi Kaya**, Limter-İş Genel Başkanı **Cem Dinç** ve Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** konuşmacı olarak katıldı.

Panelde söz alan konuşmacılardan **Remzi Kaya**, tarım işçilerinin çalışma koşullarından örnekler verirken, **Hasan Gülüm** de, "işçi sağlığı ve iş güvenliği" kavramının yerini, "iş sağlığı ve iş güvenliği" kavramının aldığına dikkat çekti. Ülkedeki iş kazaları ve iş cinayetleri hakkında çeşitli veriler de sunan Gülüm, bu kadar çok kazanın yaşanmasının nedenini işçi sınıfının örgütsüz ve dağınık olması olarak açıkladı. Söz alan **Cem Dinç** ise, iş

kazalarının ve cinayetlerinin meydana gelmesindeki temel etkenin örgütsüzlük, esnek çalışma ve taşeronlaşma olduğu tespitinde bulundu. Dinç'in ardından söz alan, **Turabi Yerli** de, meslek hastalıklarının kayıt altına alınmamasının eksiklik olduğunu söyleyerek, bunun sistemin bir sorunu olduğunu altını çizdi.

Tersanelerdeki iş cinayetlerinde oğlunu yitiren **Hakkı Demiral** ve Dersan Tersanesi'ndeki patlamada eşini yitiren **Ruhiye Levent**'in de katılarak düşüncelerini aktardığı panel, soru ve cevapların ardından sona erdi. (Kartal)

Emekli-Sen bayram tebrik kartlarını iade etti

16 Ekim Salı günü Kadıköy İskele Meydanı'nda bir araya gelen Emekli-Sen üyeleri, İşçileri Bakanlığı'nın Anayasa'nın sendika kurma hakkını düzenleyen 51. maddesine dayandırarak açtığı dava sonucu sendikaların Ankara 17. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından kapatılmasını protesto etti. Kadıköy İskele Meydanı'nda bir araya gelen sendika üyeleri, "Emekli-Sen kapatılmaz" pankartını taşıyarak, "Sendikal haklarımı istiyorum", "İnsanca yaşam istiyorum" yazılı önlükle giydi. Burada açıklama yapan Emekli-Sen Kartal Şube Başkanı **Yılmaz Gündoğdu**, en temel hakları olan insanca yaşama talebi için bile örgütlenmek ve zorlu mücadeleye girmek durumunda olduklarını belirterek, "Oysa bu hakkı herkes için sağlamak devletin temel görevidir" dedi.

Sendika yasalarının kabul edilmesi ve toplu sözleşme hakkı gibi taleplerle 12 yıl önce kurdukları sendikalarının bugün anti-demokratik bir anlayışla ellerinden alınmak istendiğine dikkat çeken Gündoğdu, lehrine sonuçlanan davalara rağmen siyasi iktidarın sendikalarını kapatma ısrarını sürdürdüğünü ifade etti.

Sendikalarının AKP hükümeti tarafından kapatıldığına işaret eden Gündoğdu, "Ancak ne gariptir ki, AKP Genel Merkezi tarafından Başbakan R. Tayyip Erdoğan adına sendikamızın İstanbul Şubesi'ne bayram tebrik kartı gönderildi. Oysa içerisinde bulunduğumuz koşullar nedeniyle biz bayram sevincini yaşamadık. Sendikamıza kapatma davası açılanların, sendikal hak ve özgürlüklerimizin önündeki engelleri kaldırmayanların bayramımızı kutlamasını samimi bulmuyoruz. Bu nedenle bugün tebriklerini kendilerine geri iade edeceğiz" şeklinde konuştu. (H. Merkezi)

Emekçinin Gündemi

Telekom işçisine dayatılan esnek çalışma üzerine

16 Ekim günü 7. Dönem Toplu Sözleşme görüşmelerinin tıkanması üzerine Haber-İş Sendikasında örgütlü Telekom işçileri greve başladı. Bu grev, birçok yönüyle irdelenmesi ve üzerinde durulması ama en önemlisi de destek verilerek büyütmeye gereken bir direniştir. İki haftayı geride bırakan grevde sendikaların ve işçilerin özellikle vurgu yaptıkları mesele, ücret anlaşmazlığından çok **esnek çalışma** ve bununla birlikte gelecek olan **sendikasızlaştırma** saldırısıdır. Tüm ülkeyi ilgilendiren böylesine temel bir işkolunda tarihinde ilk kez grev kararı alınan esnek çalışma saldırısına yakından bakmak önemlidir.

Esnek üretim, gelişmiş teknoloji sayesinde emek örgütlenmesinin yeniden

biçimlendirilmesidir. Bunun başında, fazla emeğe olan gereksinim azaltılarak, birden fazla işçinin yaptığı işi yapabilecek makinelerin devreye hızla sokulması, iş yerlerini parçalayarak küçük üretim birimleri haline getirilmesi ve aynı zamanda, üretkenlik artışıyla beraber ücret maliyetlerinin düşürülmesini içeriyor. Bu durumun daha da somutlaşmış hali olarak şöyle ifade edebiliriz:

- İşçiler Fordist üretimde bir banttan diğer banda geçirilemezdi. Oysa esnek üretimde işçiler belirli bir yerde değil ihtiyaç duyulan her yerde konumlandırılıyor. İşçilerin çalışma saatleri düzensizleştirilmekte ve artırılmakta, zorunlu mesai uygulanmaktadır. Üretim bölünmüş olmasına paralel, bir işletmede çalışan iş-

çi, işletme sahibinin başka bir işletmesinde de çalıştırılıyor. İşçi her işe koşulan bir duruma getiriliyor.

- Esnek üretim işçilerin birliğini bozmak ve onların birbiriyle rekabetini artırmak ve sömürüyü yoğunlaştırmak için performans, prime ve teşvike dayalı ücretlendirme sistemi uygulamaktadır. Yine kısmi süreli çalışma, geçici veya mevsimlik çalışma, belirli süreli çalışma gibi istihdam biçimleriyle ve esnekleşen çalışma saatleriyle standart dışı çalışma istisnai bir olgu olmaktan çıkmakta ve rekabet gücünü korumanın kuralı haline gelmektedir.

- Fabrikalar Fordist üretimde merkezi bir şekilde kurulurken, yani üretim tüm bileşenleri bir yerde toplanırken esnek üretimde ise bileşenlerin parçalandığı, orta ve küçük işletmelere bölündüğü birçok ile dağıldığı gözlenmektedir. Bununla birlikte taşeron firmalar, eve iş verme gibi durumlar yaygınlaşmaktadır.

- Emperyalist ülkelerde gelişmiş teknolojiler kullanılırken, geri teknoloji kul-

lanılan hantal işletmeler yarı sömürge ülkelere kaydırılmış, böylece emek yoğun işletmeler, ucuz işgücünün bol olduğu ülkelerde yapılır hale gelmiştir.

- Yarı-sömürge ülkelerde "ihracata dayalı büyüme modeli" adı altında eski teknolojilerden oluşan sanayilere teşvikler, vergi almama, ucuz ya da parasız arazi sunulmaya başlandı. Oluşturulan serbest bölgelerde işçilere büyük baskılar uygulanırken, örgütlenme hakkı sosyal haklar vb. rafa kaldırıldı. Polis, asker her an tetikte tutularak sermayedarların kâr marjları maksimumda tutulmaya çalışılmaktadır.

Yukarıya aktardığımız noktalardan da anlaşılacağı üzere esnek üretimin en önemli hedefleri biri işçileri **örgütsüz** kılmaktır. Üretim bölünmesi, taşeronlaşma, eve iş verme, yarım gün çalışma ve işçileri kendi içlerinde bölmeye işçilerin birliğini engellemeye örgütlülüklerini yok etmeye ve yeni örgütlülükler yaratma koşullarını ortadan kaldırmaya dönüktür.

Günümüzde işçi ve emekçilerin ekonomik durumları ve sosyal yaşamları geçmişe göre daha kötü durumdadır. İşsizlik her geçen gün muazzam ölçülerde artmaktadır. Bu durum da işçi ve emekçilerin örgütlenmeye daha sıcak bakacağı aşıkardır. Ancak bunun için güveneceği örgütlere ihtiyacı vardır. Sendikalar bu görevi işçilere verdikleri ölçülerde sendikal mücadeleyi daha yükseklere taşımanın koşullarını yeniden yaratmış olurlar.

Esnek üretim toplu pazarlık imkanlarını ortadan kaldırmaya dönük yönleri içinde barındırmaktadır. Toplu pazarlık işçi ve emekçilerin patronlara karşı ekonomik mücadelelerinde en güçlü silahlarından biridir. **Bu gücün işçi ve emekçilerin elinden alınması onları burjuvaziye ve patronlara karşı aciz duruma getireceği açıktır.** Patronlar daha doğru deyimle burjuvazi, esnek üretim modeliyle bir yandan örgütlenmeleri dağıtırken örgütlenmelerin kazanmış olduğu toplu pazarlık hakkını da yok etmeye çalışmaktadır. Bunu yok ettigin-

de işçilerin karşısında daha güçlü olacaktır. Belli gruplar veya tek tek işçilerle yapılacak pazarlıklarda patronlar işçilerin tek ya da az olmalarından doğan güçsüzlüklerinden yararlanacak ve ücretleri ve diğer haklarını işçi ve emekçilerin aleyhinde olmasını sağlayacaktır. Bundan kaynaklı sendikalarda örgütlenmek ve toplu pazarlık hakkından vazgeçmemek gerekir. Şu bilinmelidir ki işçilerin gücü onların sayılarının çokluğundan ve birliğinden gelmektedir. Parçalanmış bir işçi sınıfı burjuvaziye karşı güçsüzdür.

İşte Telekom işçilerinin en önemli sorunu sınıfın diğer kesimleri gibi bu saldırdır ve Telekom işçilerinin zaferi tüm işçi sınıfının zaferi olacaktır. Ancak yalnızlaştıran, gündemden düşürülen, kendi sınırları içine hapsedilmiş hiçbir direnişin, grevin ne kadar kararlı olursa olunsun yaşama şansı çok azdır bugün. Bu nedenle Telekom grevini desteklemek işçi sınıfı ve emekçiler için pratiğe geçirilmesi gereken en önemli gündemlerden biri olacaktır.

Altın aramaya karşı miting düzenlendi

Çanakkale Kazdağları Çevre Platformu, "Kazdağları'nda siyanürlü altın aramaya hayır" sloganı ile Cumhuriyet Meydanı'nda bir miting düzenledi. Mitingde, "Kazdağları bizimdir", "6. Filo defol", "Kazdağları ağlar, Hilmi Güler ağlar" dövizleri açıldı.

Çevre köylerden gelen köylülerin renkli görüntüler oluşturduğu mitingin açılış konuşmasını yapan Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) Çanakkale Şube Başkanı **Hicri Nalbant**, Kazdağları'nda altın aramaları ile ilgili olarak, sivil toplum kuruluşlarının yürüttüğü mücadeleyi ajanlık olarak niteleyen Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler'i protesto ettiklerini söyledi. Nalbant, "Kazdağları'nda maden rezervi arayanların, Kazdağları çevresinde yaşayan 1.5 milyon insanın temiz, güvenilir su kaynaklarını unutmamaları gerekir" dedi.

Çanakkale Belediye Başkanı **Üğür Gökhan** ise, Kazdağları'nın doğal güzelliklerine ve önemine dikkat çekti. Altın aramalarının Biga Yarımadası'nı bile tehlikeye düşüreceğini vurgulayan Gökhan, Kazdağları'nın tamamıyla milli park olması ve sit alanı ilan edilmesi gerektiğini dile getirdi. Gökhan, "Kazdağları ile ilgili yapılan toplantılarda botanik uzmanının olmaması büyük bir eksiklik. Kazdağları'nın üstü som altından daha değerlidir, feda edilemez. Bu konuda gerekeni sonuna kadar yapacağız" diye konuştu.

Büyük ilginin olduğu miting, alkış ve sloganlarla son buldu. (H. Merkezi)

Talanın yeni adresi KAZ DAĞLARI!

Kaz Dağları'nda yapılan siyanürlü altın arama çalışmaları ülkemiz yeraltı kaynaklarının emperyalistler tarafından peşkeş çekilmesini yeniden gündeme getirdi. Daha önce **Bergama köylülerinin** mücadelesi sonucunda kamuoyunda yoğun bir şekilde tartışılan siyanürlü altın arama, sondaj çalışmaları Kaz Dağı'nda köylülerin ve çevrecilerin tepkisine rağmen devam ediyor.

Kaz Dağları'ndaki doğal bitki örtüsünü, suyu, toprağı kirletecek olan bu çalışmalar, bölgedeki halkın tepkisine neden oluyor. Kaz Dağları'nda yapılan sondaj ve altın arama çalışmaları uluslararası maden şirketlerinin devletin eliyle yeraltı kaynaklarımızı nasıl talan ettiğini de gösteriyor. Kaz Dağı'nda yapılan aramalar sonucunda büyük bir ağaç-orman katliamı yaşanırken içme suları da zehirleniyor.

Binlerce yılda oluşan Kaz Dağı'nda 33 bitki türü bulunuyor. Dünyanın ikinci oksijen cenneti olan, 3 milyon dönüm ormanlık alana sahip, zeytin cenneti olan dağlarda 12 milyon zeytin ağacı var. Önemli bir eko-turizm bölgesi ve kaplıcaları ile sağlık alanında önemli bir merkez. Antik dönem yerleşimlerinden **Truva, Antandros, Gargara** gibi kentler bu bölgede bulunuyor. Su kesintisi ve zamlarının çok tartışıldığı bugünlerde önemli bir su kaynağı olduğunu da eklemek gerekiyor. Türkmen, Yörük, Midilli göçmeni emekçilerin yaşadığı bölge siyanürün kullanılması ile yaşanmaz hale gelecek. Kaz Dağı'nda şimdiden ağaçlar kesilmeye, yollar açılmaya, sondaj delikleri ile dağlar delik delik edilmeye başlandı. Ekolojik denge giderek bozuluyor. Ekim ve Kasım ayında 3 bin civarında alan-aldın aramasına açılacak. **Türkiye'de altın bulunduğu düşünülen alanlar tıpkı Bergama, Uşak Eşme ve Kazdağı'nda görüldüğü gibi talan edilecek.**

Uluslararası şirketlerin "Maden Yasası" ile birlikte ülkemizde sondaj çalışmalarının önündeki her türlü engel ortadan kaldırılıyor. Çanakkale'de 11 ayrı firma, 37 ayrı noktada yaptığı arama çalışmaları sonucunda Kaz Dağı'nı delik delik etti. Bölgede şu ana kadar 400'den fazla sondaj yapıldı, çok sayıda ağaç kesildi ve doğa tahrip edildi. **TEC COMINCO, TÜPRAG, Stratex, Fronteer, Ariana Global Madencilik A.Ş., Kanada'lı AMDL (Anadolu Madenlerini Geliştirme Limited), Mediterranean Resources, Valhalla Resources, Silvermet Inc. ve Aldridge Minerals, EldoradoGold** gibi uluslararası şirketler Kaz Dağları'nda altın aramak için kolları sıvamış durumda. Şirketler **Gümüşhane, Tunceli, Uşak, Eskişehir, Artvin**'de altın arama çalışmalarını hızlandırmışlardır.

Kaz Dağı'nın gündeme gelmesi ile birlikte köşeye sıkışan bu tekel gazetelere verdikleri ilanlar ile sondaj yapılan bölgenin Kaz Dağı olmadığını iddia ediyor.

Oysa hem köylülerin hem de uzmanların anlattıkları şirketlerin yalan söylediğini ortaya koyuyor. Siyanürlü altın aramanın ülke eko-

nomisine sunduğu katkılardan söz eden ve yetkili ağızlarından da açık bir şekilde desteklenen bu şirketlerin halkı aldattığı Bergama'da, Uşak'ta yaşananlardan görülebilir. On yıllardır siyanürün sonuçları ile boğuşan köylüler, şirketlerin bu çalışmalar sonucunda bıraktığı siyanür çukurları ile yaşamak zorunda bırakıldı/bırakılıyor. Çıkar-

ılan maden yasası emperyalist şirketlerin topraklarımızda istediği yerde altın aramasının, hiçbir yasal engelle karşılaşmadan toprağı kirletmesinin doğayı ve köylülerini zehirlemesinin önünü açıyor.

Kaz Dağı'nda altın çıkarılırsa neler olacak?

Kaz Dağı'nda altın çıkarılırsa; 1 trilyon ton toprak işlenecek, 400 bin ton siyanür kullanılacak. 2 milyon 580 bin dönüm orman, 10 milyon zeytin ağacı etkilenecek, su kaynakları azalacak ve kirlenecek. Orman köylülerinin geçim kaynağı azalacak ve göçe zorlanacak, 20 bin zeytin üreticisi, 80 bin zeytin işçisi ile 30 bin aile etkilenecek. Köylüler ürünlerine alıcı bulamayacak. Her yıl zeytinden, zeytinyağından ve diğer tarım ürünlerinden elde edilen 650 milyon Dolar gelir kesilecek. Bir altın madenin ömrü 10 yıl sürüyor. Kaz Dağı'nda altın çıkarılırsa; 10 yıl sonra siyanür çukurlarıyla üzerinde ot bitmeyen toprak dağları kalacak. 10 yılda verilen zarar yüz-

lerce yıl temizlenemeyecek. Siyanür ve ağır metallerle maruz kalacak, bölge halkı zaman içinde ölümcül hastalıklara yakalanacak.

Çevrecilerin tepkisi çığ gibi büyüyünce Çevre ve Orman Bakanlığı, iki kişilik ekip göndererek maden arama çalışmalarının yürütüldüğü bölgelerde inceleme başlattı. Ancak Bakanlığın önceki icraatları dikkate alındığında incelemelerin sonucunu kestirmek de zor olmayacaktır. Köylüler, bölge halkı, çevre örgütleri ve duyarlı kamuoyunun siyanürlü altın aramasının etkilerine karşı bir araya gelerek tepkisini ortaya koymasına gerekiyor. Bergama köylülerinin Eurogold'a karşı yürüttüğü ve geniş bir kamuoyu desteği bulan deneyimleri de dikkate alınmalıdır.

Uluslararası şirketler insan yaşamını hiçe sayarak ülkemizin havasını suyunu kaynaklarını kirletecek; işi bitince de çekip gidecekler. Siyanürün yarattığı sorunları çözmek bize düşecektir. Toprağımıza, suyumuzla, havamıza, bugünden sahip çıkalım.

(H. Merkezi)

Enerji Bakanı'nı protesto ettiler!

Kabazlı köylüleri "Kaz Dağı'nın yolları çetelere kapalı" sloganı ile bölgenin peşkeş çekilmesini kınadı.

çilere destek olmak amacıyla 27 Ekim günü bir eylem yaptı. Panelin yapılacağı Kolin Otel önüne gelen köylüler, ellerinde süpürgelerle, kollarında yemek sepetleri ile otel bahçesine girmek istedi. Ancak polislin engeli ile karşılaştı. Köylüler bunun üzerine "Kaz Dağı'nın yolları çetelere kapalı", "Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganlarını haykırarak Kaz Dağı'nın emperyalist şirketlere peş keş çe-

kilmesini protesto ettiler.

Aynı gün **Ege Çevre ve Kültür Platformu** üyeleri de Kaz Dağları'nda siyanürlü altın aramasına tepki göstererek eylem yaptılar.

Konak Meydanı'ndaki eski Sümerbank binası önünde toplanan çevreciler Kaz Dağları'nda devam eden sondaj çalışmalarının bir an önce durdurulmasını istedi.

(H. Merkezi)

Çanakkale'ye "Kaz dağlarının Madencilik, Turizm ve Çevre" konulu panele katılmak için giden Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı **Hilmi Güler** Manisa'nın Kabazlı köylüleri tarafından protesto edildi. Manisa'nın Salihli ilçesine bağlı Kabazlı köyünden yaklaşık 50 köylü Kaz dağlarında sürdürülen altın arama çalışmalarının durdurulması için mücadele eden köylülere ve çevre-

Naldökenliler sağlıklarını tehdit eden fabrikaların taşınmasını istedi!

İzmir'de Naldöken Çimento Fabrikaları ve Taşocaklarına Karşı Girişim Hareketi düzenlediği bir basın açıklamasıyla, Naldöken'de faaliyet gösteren fabrikaların halkın sağlığını tehdit ettiğini belirterek, Bornova Belediye Başkanı **Sırrı Aydoğan**'dan Naldöken halkının yürüttüğü mücadeleye destek vermesini istedi.

Bornova Belediyesi önünde bir araya gelerek üzerinde "Yaşam alanlarımız satılmaz", "Yeni mıcı ocakları istemiyoruz", "Çimento fabrikaları kapatılmalı" yazılı dövizler taşıyan Naldökenliler, açıklama sırasında sık sık, "Zehir yutmak istemiyoruz", "Başkan uyuma Naldöken'e sahip çık", "Kanser olmak istemiyoruz" şeklinde slogan attı. Ege Çevre ve Kültür Platformu (EGEÇEP) bile-

şenlerinin de katıldığı basın açıklamasında Naldökenliler adına konuşan Naldöken Çimento Fabrikaları ve Taşocaklarına Karşı Girişim Ha-

reketi Yürütme Kurulu Üyesi **İsmail Gümüş**, çimento fabrikalarının ve taşocaklarının halk sağlığı üzerinde ciddi bir tehdit oluşturduğunu söyledi.

Taş ve mıcı ocaklarının Naldöken'e 1 kilometre yakınına kurulduğunu belirten Gümüş, ocağın şehrin dışında yerleşimin olmadığı bir yere taşınması gerektiğini vurguladı. Gümüş, İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin taş ve mıcı ocaklarının şehir dışına taşınması konusunda Naldökenlilere söz verdiğini hatırlatarak, "Ancak daha sonra Orman, Çevre ve Sanayi Bakanlığının vermiş oldukları maden işletme ruhsatları ile Büyükşehir Belediyesi de bu sözünü unuttu" dedi.

tu" dedi.

Bornova Belediye Başkanı **Sırrı Aydoğan**'ın ısrarla dışarıya çıkmasını isteyen Naldökenlilerin talebine karşılık veren Aydoğan, dışarı çıkarak Naldökenlilere "Ben de taşocağına karşıyım. Ancak benim yetki alanıma giren bir konu değil. Ben Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu ile konuşup sizi bilgilendirebilirim sadece" dedi. Aydoğan, kendisine, "Biz zaten bilgi sahibiyiz. Biz sizden bu mücadelede bizimle birlikte olmanızı istiyoruz. Biz artık zehir sulamak istemiyoruz" diye seslenen yaşlı bir kadına, "Sus be kadın, ne bağıryorsun" diyerek azarladı. (İzmir)

Umutlar yeni hasada kaldı

Antakya Ziraat Odası Başkanı **Celal Civelek**, küresel ısınmadan ve yetersiz yağıştan kaynaklı bu yıl ekilen ürünlerden yeterli miktar ve kaliteyi alamayan çiftçinin umudu yeni hasat dönemine bağladığını söyledi.

Kentte yaklaşık 31 bin 700 dekar ekimi yapılan mısırdan da durumun farklı olmadığını işaret eden Civelek, geçen yıl 230 bin ton ürün elde edilirken, bu yıl yaklaşık

aynı alandan elde edilen rekoltenin 184 bin tonda kaldığına, ortalama yüzde 20-25 kayıp yaşandığına dikkat çekti.

Yaşanan sıcaklık artışı nedeniyle ürünün daha fazla suya ihtiyacı duyduğuna, ancak kaynakların yetersizliği nedeniyle bitkinin ihtiyacının yeterli kadar karşılanmadığına vurgu yapan Civelek, şunları kaydetti: "Çiftçinin umudu artık bir dahaki bahara kaldı. Çiftçi büyük

emek harcayarak ektiği ürünlerden küresel ısınmadan kaynaklanan sıcaklık artışı ve yeterli yağış düşmesi nedeniyle yeterli miktar ve kaliteyi alamadı. Bölgemizde de yoğun olarak yetiştirilen pamuk, mısır, zeytin ve naranciyeye üreticileri de bu durumdan etkilendi."

Bölgede acilen 700 bin dönüm arazinin sulama suyu ihtiyacına cevap verecek **Reyhani Barajı** ve 200 bin dönüm arazinin su ihtiyacını karşılayacak Suriye ile Asi Nehri üzerine kurulacak **Dostluk Barajı** projesinin yaşama geçirilmesi gerektiğini savundu. (H. Merkezi)

İklim değişikliği en çok tarımı etkileyecek!

16 Ekim Salı Günü Ankara Sheraton Otel'de Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde kurulan Tarımsal Ekonomi Araştırma Enstitüsü tarafından "Tarım ve iklim değişikliği darboğazı" konulu bir konferans düzenlendi. Konferansa konuşmacı olarak TEAK Müdürü Doç. Dr. **İlkay Dellal**, Tarım ve Köyişleri Bakanı **Mehdi Eker** de katıldı. Ayrıca ABD Texas A&M Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. **Bruce McCarl** da bir sunumda bulundu.

Konferansın açılış konuşmasını yapan TEAK Müdürü Doç. Dr. **İlkay Dellal**, uluslararası platformlarda 1990'larda başlayan iklim değişikliği tartışmalarının bu yıl tarım, gıda, turizm ve sağlık gibi tüm sektörlerin ortak maddesi olduğunu belirterek, "Doğaya bağlı bir faaliyet olarak sürdürülen tarım, bu özelliğiyle iklim değişikliğinden en fazla et-

kilenecek sektör olacaktır" dedi. Daha sonra söz alan Bakan Eker, tarım toplumların sosyo-kültürel ve ekonomik gelişimi açısından önemli olmasına karşın günün koşullarında risk altında bulunduğuna dikkat çekti ve "İnsanlık sosyo-ekonomik açıdan gelişme kaydederken iklim değişikliğine yol açarak tarıma zarar vermiştir" diyerek hükümetin emperyalist politikalarla tarıma verdiği zararı da özetlemişti. (Ankara)

Referandumda boykot

Dersim'in **Mazgirt** ilçesine bağlı Darıkent Beldesi **Kuşaklı** köylüleri yolları yapılmadığı için referandumda oy kullanmama kararını aldı.

22 Temmuz seçimlerinde köylülerin yıllardır yaptıkları başvu-

rulara rağmen yapılmamasını protesto etmek için oy kullanmayan köylüler, referandumda da oy kullanmadı.

Kuşaklı köyü muhtarı **Düzgü Munzur** yollarının yapılması için Valilik, Kaymakamlık ve Köy Hizmetleri gibi birçok kuruma başvurduklarını ancak sorunlarının çözülmediğini dile getirdi. Köylüler yaşamsal ihtiyaçları olan yolun yapılmamasına karşı tepkilerini ortaya koyuyor. (H. Merkezi)

Milliyetçi dalga DTP'ye yöneldi!

Türkiye Kürdistanı'nda çıkan çatışmalarda TC askerlerinin ölümünü kullanan medya şovenizmi pompalayarak yeni linçlerin önünü açtı.

Genelkurmay Başkanlığı'nın da yönlendirmesi ile yapılan haberler ve yorumlarla milliyetçilik daha da yükseltildi. "Sokağa inen" faşistler Kürt emekçilere, demokratik kurumlara saldırdı.

DTP Muş il örgütüne giren faşistler binanın tüm camlarını kırdı. DTP Ankara Keçiören ilçe binasının camları taşlandı. 23 Ekim tarihinde DTP Genel

Merkezi'nin önüne gelen bir kişi "Şehitler ölmez vatan bölünmez" sloganını atarak havaya ateş açtı. **Mersin'de provokasyon ortamı**

Kürt ulusuna mensup insanların yoğun olarak yaşadığı Mersin'de egemenlerin sivil faşist maşalar eliyle yaygınlaşmaya çalıştığı şovenist histeri, geçmişten bu yana hızını kesmesiz devam ediyor.

HPG'nin Hakkari saldırısı bahane edilerek gerçekleştirilen "Teröre Lanet" yürüyüşlerinin, saldırının üzerin-

den bir haftadan fazla zaman geçmesine rağmen DTP binasına yönelik iki ayrı saldırı girişimi, ilköğretim ve lise öğrencilerinin sivil polisler eşliğinde gerçekleştirildiği eylemler, yaratılmak istenen ortamı göstermektedir. Mersin'de bazı ilköğretim okullarında 24-25 Ekim tarihlerinde derslerin iptal edilmesi ve öğretmenler eşliğinde 8 ile 14 yaş arasındaki öğrencilerin okul formalarıyla, ellerinde bayraklarla, uygun adım "Ya Allah, bismillah, Allahu Ekber", "Şehitler ölmez vatan bölünmez", "Hepimiz askeriz" gibi sloganlarla caddelerde gezdirilmesi, çocuk istismarının boyutunu da deşifre etmektedir. Geceleri oluşturulan motosikletli araç konvoylarında sivil polis araçlarının da yer alması dikkat çekicidir. En demokratik eylemlere saldıran, eylemlere katılanları fişleyen Mersin Emniyeti'nin 23 Ekim tarihinde, şehir merkezinde bir araya gelen 10 lise öğrencisine müdahale etmemesi hatta bu grubun elleriyle kurt işaretleri yaparak yolu trafiğe kapamasına yardımcı olması, grubun arkasında hangi güçlerin olduğunu ve amaçlarını açıkça göstermektedir.

Bursa'da da faşist saldırılar artıyor

21 Ekim sabahı Bursa DTP il binası yaklaşık 1000 kişilik grup tarafından taşlandı. Tabelası indirildi ve yakılmaya çalışıldı. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği önünde tekbir ve kurt işaretleriyle toplanan yaklaşık 1000 kişilik grup, Derneği talan edip içinde bulunan dernek üyelerine saldırıp 1 kişiyi yaraladı. Bursa Macir Pazarı'nda da Kürt esnafın işyerlerine saldırıldı. Bursa Tunceliler Derneği Başkanı telefonla aranarak ölümle tehdit edilip işyerinin yakılacağı tehdidinde bulunuldu. İş yerleri ve evlere, dolmuş ve özel araçlara uymayanlar tehdit ve küfürlerle maruz kalmıştır. Bursa'nın **Mustafa Kemal Paşa, Orhangazi, Gemlik, Yenişehir** ilçelerinde olaylar sabaha kadar sürdü. Özellikle Mustafa Kemal Paşa ilçesinde çevre il ve ilçelerinden Kürdlerin yoğun olarak gittikleri bir kahvehane ülkücüler tarafından sarılmış, kahvede bulunanların evlerine gitmelerine izin verilmiştir. Kürt vatandaşların iş yeri ve

evlerine saldırılmıştır. Saldırı esnasında silahların da kullanıldığı olaylarda 2 kişi yaralanmıştır. Yine bir Kürt ailenin evi ateşe verilmiş, başka bir ailenin de evinin camları kırılmıştır. Ayrıca Gemlik ilçesi ve Kumla Beldesi'nde jandarma ve polis, göstericileri saldırganlığa teşvik etmiştir. Dersimli **Zeynep Dirikli** isimli kadın bir büfede Kürtçe konuştu diye büfeci tarafından tartaklanmış ve hakarete maruz kalmıştır. Bursa Milli Eğitim Müdürlüğü teşvikiyle lise, orta okul hatta ilkökuller öğrencileri derslere girmeyerek bazı faşist öğretmenlerin de katılımıyla ırkçı sloganlarla ve tekbir getirterek gün boyu şehir turu atarak saldırılara katılmışlardır. Ayrıca Bursa'nın **Gemlik** ilçesinde Yerel Gündem adlı gazeteyle verilen bir ilanda Çarşamba günleri İmralı'da bulunan Abdullah Öcalan'ın ziyaretine giden avukatlarını engellemek için "sivil toplum örgütleri" adı altında çağrı yapılmıştır.

Yaşanan bu ırkçı faşist saldırılar ile ilgili, demokratik ve devrimci kurumlar tarafından **24 Ekim** günü KESK binasında yapılan bir basın açıklama-

ması ile knadı. Ayrıca aynı gün Bursa Temel Haklar Derneği de kendi binasında bir basın açıklaması yaparak saldırıların protesto etti. Açıklamaya **Partizan, DHP, ESP, BDSP, İHD** ve **SO-DAP** destek verdi.

SGD ve YDG'den

DTP'ye destek ziyareti

Çanakkale'de **Sosyalist Gençlik Derneği (SGD)** ve **Yeni Demokrat Gençlik (YDG)**, DTP'ye destek ziyaretinde bulundu.

DTP'ye yönelik ırkçı saldırılara karşı, demokratik kitle örgütleri DTP ile dayanışma ziyaretlerinde bulundu. SGD ve YDG'li gençler 27 Ekim tarihinde DTP Çanakkale İl Başkanı **Abdullah Güler**'le görüşerek dayanışma duygularını ifade etti. Ziyarette ilerici kurumlar arasındaki dayanışmanın önemi üzerinde duruldu.

(H. Merkezi)

"Ya sev ya terk et"çiler Dersim'de yine iş başında!

Faşizmin sürekli olduğu ülkemizde egemenlerin iktidarlarını korumak için uyguladıkları ekonomik, siyasi ve askeri saldırılar, bugün artık ne demagogik söylemlerle, ne demokrasi havariliğiyle ne de seçim-referandum gibi demokrasi oyunlarıyla gizlemeyecek boyutta sürmektedir. **Çünkü takke sürekli düşmekte, kel sürekli görünmektedir.**

Öyle ki dillerinden "bağımsızlık", "ekonomik istikrar", "özgürlük", "demokrasi", "hak ve hukuk eşitliği"ni düşürmeyenlerin gündemlerinden zam, zulüm, işkence ve katliam da düşmemektedir. Bu yaşananlar kitleler nezdinde sistemin doğal bir teşhiri olurken devrimci ve komünistlerin bu doğal teşhiri ajitasyon/propaganda faaliyetine, oradan kitleleri sisteme karşı örgütlemeye çevirmesi daha da olanaklı olmaktadır.

Şunu asla akıllardan çıkarmamak gerekir ki, emperyalistlerin ve usaklarının demokrasi, eşitlik, özgürlük söylemlerine en çok sarıldıkları dönemler sömürü ve zulüm saldırılarını en çok yoğunlaştırdıkları dönemlerdir.

İşkenceye sıfır tolerans denildiği dönem **Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu** Meclis'ten geçmiş, daha yasanın mürekkebi kurumadan onlarca işkence vakası ve gözaltında ölüm yaşanmıştır.

Yüzde 46'lık oyla hükümet olan AKP'nin başkahrmanı başbakan Erdoğan, yüzde 54'ün hassasiyetini görmezden gelmeyeceği yönlü beyanlarda bulunurken, Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilmesine muhalefet eden "Sayın Gül beni temsil etmiyor" diye başlayan bir soruyu yönelten gazeteciye verdiği yanıt hâlâ hafızalardadır. Tam anlamıyla bir tırmığa basma vukuatı daha yapan Erdoğan'ın bu gafları, politika yapma beceriksizliğinden ziyade, sınıfsal karakterini açığa vurmasıdır.

Son günlerde Dersim'de, Dersim'in onurlu evlatlarına sıkılan kur-

şunlar bu gelişmelerle birlikte ele alındığında hiç de tesadüf değildir. Dersim'de devrimci ve komünistlerin dostu **Bülent Karataş**, 27 Eylül 2007 tarihinde TC askerlerinin kurşunlarıyla katledilmiştir. **Ali Rıza Çiçek** ise ağır yaralar almıştır.

Yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre daha önce TKP/ML davasından tutsak düşen ve son geçtiğimiz bahar DHKP/C davasından yargılanan **Karataş** uzun süredir JLT-TEM tarafından tehdit edilmektedir. Cesedinde işkence izlerinin olduğu söylenen Karataş, bölge halkı tarafından sevilen, saygı duyulan özellikli-

riyle öne çıkmaktaydı.

27 Eylül 2007 tarihinde saat 14.00 sıralarında kurşunlanan ve ağır yaralanan Ali Rıza Çiçek ise devletin Dersim'deki katletme, sürgün etme, yakma politikalarına yabancı değildir. Babası da 1994 yılında devletin köy yakma ve boşaltma politikalarını artdığı dönemde eviyle birlikte yakılarak katledilmiştir.

Devletin bölgedeki gerilla faaliyetini yok etme ve Dersim halkını "ya

sev, ya terk et" mesajıyla susturma projesinin bir ürünü olan bu olay, bir kez daha devletin gerçek yüzünü göstermiştir.

Son 1.5 ayda Dersim'de köylülere yönelik gerçekleşen beşinci saldırı, çeşitli kesimler tarafından kınanıp protestolarla karşılanırken, gösterilen bu refleksi daha da büyütüp hesap sorma bilincine örgütlü bir duruşa çevirmek artık bir zorunluluktur.

Tüm devrimci-demokrat kamuoyunun olayın önemi üzerinden hareket etmesi, Dersim'de yaşanan orman yakma, katletme ve tutuklamalara karşı örgütlü bir duruş sergilemesi Dersim ve Dersimlilere karşı bir sorumluluktur.

(Dersim'den doğal muhabir)

Güncel de kapatıldı!

İfade özgürlüğüne yönelik baskı ve yasaklamalar devam ediyor. Gündem ve Gerçek Demokrasi gazetelerinin kapatılmasından sonra Güncel de kapatıldı.

Kürt ulusuna yönelik imha ve inkâr politikaları ekseninde bir süredir basına yönelik artan baskılar gazetelerin kapatılması dağıtımlarının engellenmesi ile sürüyor.

Güncel gazetesi de öncekiler gibi "örgüt propagandası" yaptığı gerekçesiyle 17 Ekim tarihinde 30

gün süreyle kapatıldı. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının talebi üzerine İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından diğer gazetelerin devamı olduğu gerekçesiyle Güncel gazetesinin yayınının durdurulmasına karar verildi.

Sınır ötesi operasyon tartışmalarının gündemde olduğu şu günlerde devletin basına yönelik ablukası da artıyor. Özgür basının ülkemizde e önemli geleneklerinden birini oluşturan Güncel gazetesinin yayın hayatına devam etmesi engellenemeyecektir. (İstanbul)

Malatya'da yargısız

23 Ekim günü gerçekleşen olayda Kale ilçesi İzolu mevkiinde Malatya'dan Diyarbakır'a yolcu taşıyan bir minibüsün Özel Harekât Timleri tarafından durduruldu. Minibüsten inen bir kişiyi öldüren polisler ise yaraladı.

Polis minibüstekilerin kalaşnikof silahlarla özel harekât polislerine ateş ettiklerini iddia ederken hiçbir yaralının olmaması yeni bir infaz olduğuna işaret ediyor. Malatya Emniyet Müdürü **Ali Osman Kahya** infaz edilen kişilerin HPG üyesi olduklarını iddia ederken böyle bir bilgiye nasıl ulaşıldığını ise dile getirememektedir.

Çıkartılan Polis Yasası ile birlikte sokak ortasında ya-

şanan infazlar yapılan açıklamaların inandırıcılığını da sorgulatmaktadır. Dersim'in Hozat ilçesinde infaz edilen Bülent Karataş ve infazdan ağır kurtulan Rıza Çiçek için de devletin "iki terörist ölü olarak ele geçirildi" açıklamasını yaptığı hatırlanırsa Emniyet Müdürü'nün yaptığı açıklamaların inandırıcılığı da kalmıyor.

Anlaşılan devlet öldürme, gözaltına alma, katletme "özgürlüğünü" kullanıyor.

Dersim'de yaşanan katliamlar İstanbul ve birçok ilde gerçekleşen sokak infazları devletin bu hakkını önümüzdeki günlerde daha sık kullanacağını gösteriyor.

(H. Merkezi)

"Öldürülmek" bile suç!

Katlettikleri insanlarla ilgili yargılamalardan hiçbirinden ceza almayan polisler bir can daha aldı. Bir kadını panzerle ezerek ölümüne neden olan bir polis yine hiçbir ceza almazken, yaşamını yitiren **Emine Arık** isimli kadın kendi ölümünden %100 suçlu bulundu.

Diyarbakır'ın **Balıkçılarbaşı Semt'i**nde 10 Ekim'de gerçekleşen bir olaya müdahale etmek üzere yola çıkan polis panzeri, 65 yaşındaki Emine Arık'ı ezerek ölümüne neden olmuştu. Kazayı yapan polisler ile bir tanığın dinlenmesi ve kazanın meydana geldiği yerde savcılık tarafından yapılan inceleme ile trafik raporlarına göre panzerin altında can veren Arık, tamamen kabahatli görüldü. Arık'ın ailesi, panzeri kulla-

nan polis hakkında şikâyetçi oldu. Arık'ın ailesinin avukatı Ömer Halefoğlu, kaza ile ilgili raporda, Arık'ın yüzde yüz kusurlu bulunmasının gerçeği yansıtmadığını belirterek, panzeri kullanan polislin tutuklanmasını talep edeceklerini bildirirken, ölümle sonuçlanan tra-

fik kazalarında sürücülerin genellikle tutuklanarak ilk duruşmaya kadar tutuklu kaldığını altını çizdi.

Panzeri kullanan polislin olay yerinde yoku kenarına park etmiş iki aracın bulunduğunu ve bu araçlara çarpmamak için Arık'ı ezdiğini söylediğini belir-

ten Halefoğlu, "Bir olayda hangi tarafa daha az zarar varsa o tarafa yönelme söz konusudur. Kaldı ki, can mı önemlidir, mal mı? Tabii ki can önemlidir. Hukukta da bu böyledir. İnsan hayatı malla kıyaslanmaz. Bugüne kadar bir kazada kabahatin tamamının ölen bir insana, yaya ya yüklendiğini hiç görmedim. Kanıtlarımız ve tanıklarımız var. Panzeri kullanan polislin tutuklanmasını talep edeceğiz. Çünkü klasik bir vakada tutuklanma yaşanıyorsa devlet memurunun da tutuklanması gerekir" dedi. Devlet eliyle çıkarılan yasalarla öldürme yetkisini %100 eline alan polislin cınayyetleri bitip tükenmezken, bir de neden oldukları kazalarla gündeme gelmiş oldular. (H. Merkezi)

Merhaba,

PKK'nin ateşkesine son vermesi ve stratejik eylemler gerçekleştirilmesi sonucu çok sayıda kayıp veren TC ordusu son dönemde özdele yurtsever gençlik olmak üzere genelde ise devrimci gençliğe karşı devletin sopsası olmaya devam ediyor... Verdiği kayıplarla daha da azgınlaşan devlet, pek çok yerde milliyetçi hareketleri geliştirerek Türk ve Kürt halkını birbirine düşman etmeye çalışmaktadır. Bunun üniversitemizdeki yansımaları ise daha farklı boyutlarda meydana gelmektedir.

Rektörlüğün onayıyla her zaman üniversite içinde olan askerler ilk önce YYÜ Öğrenci Derneği'ni basıp 8 kişiyi hukuksuz bir şekilde gözaltına almıştı. 24 Ekim tarihinde ise üniversite içinde şovenist bir eylem örgütlenmiş ve üniversitemizdeki Kürt öğrencilere gözdağı verilmeye çalışılmıştır. Bu durum devletin ve onun sivil temsilcilerinin gerçek yüzleri ve sistemin Kürt kimliğine karşı duruşunun anlaşılmasında önemli bir araç olmuştur. Farklı milliyet ve inançlara tahammül edemeyen sisteme bizlerin tahammül etmesi anlamsız ve ölümcül bir hatadır. Kürt ve Türk halkının bu hatayı yapmaması ise ülkemiz komünistlerinin elindedir. Bu sistem olduğu sürece Kürt sorununun çözüm-süzlüğünü devam ettirecektir. Kürtlerin yaşam hakları teslimiyette ve sistemin içinde değil, dağlarda ve komünistlerin kızıl güzergahında Kürt ve Türk halkının ortak mücadelesinde gizlidir. (Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nden bir İK okuru)

DTP'ye destek ziyareti

Devrimci-demokrat-ilerici örgütlerin ve kişilerin çeşitli yerlerde saldırılara maruz kalmasına karşı dayanışmanın yükseltilmesi gerekliliği bilincine Mersin'de üç kez saldırı girişimine maruz kalan DTP ve sivil faşistler tarafından camları kırılan SDP'ye dayanışma amacıyla Mersin YDG, bu kurumlara ziyaret düzenledi.

26 Ekim tarihinde DTP'ye dayanışma ziyaretinde bulunan YDG'liler, faşist saldırılara karşı DTP'nin yanındalıklarını ve bu süreçte dayanışmayı büyüteceklerini belirttiler. YDG'lilerin ziyaretini olumlu karşılayan DTP'liler de YDG'lilere teşekkür ettiler. Daha sonrasında SDP'ye giden YDG'liler parti binasının kapalı olmasından kaynaklı geri dönmek zorunda kaldılar. (Mersin)

Kadın tutsaklara saldırı

Posta kanalıyla gazetemize yaşadıkları sorunları özetleyen Gebze Hapishanesi'ndeki Tutsak Partizanlar, "son günlerde Türkiye genelinde yaratılan-yaratılmaya çalışılan şovenist-saldırgan politikalara paralel burada da gelişmeler yaşandı. Akla gelebilecek en adışuğlardan kadın-erkek tutuklulara asker-idare yönlendiriciliğiyle bahsettiğimiz içerikte sloganlar attırılıyor, özellikle Kürt Ulusal Hareketi'nden arkadaşlara yönelik küfürler vs. de oldu" dediler.

Yaşanan bu gelişmelerin ardından ESP'li tutsak aileleri tarafından Gebze Hapishanesi önünde bir basın açıklaması yapıldı. Aileler adına yapılan açıklamada, siyasi kadın tutsakların, asker tarafından kışkırtılan adli tutukluların siyasi tutsaklar tarafından kapıları dövülmek suretiyle taciz edildiğini ve idarenin ise kadın tutsaklara dönük tehdit içeren bu eylemi meşrulaştırdığı belirtildi. (Kartal)

Hasta tutsaklar ölüme terk ediliyor!

PKK davasından tutuklanarak Mersin Silifke M Tipi Kapalı Hapishane'sine konulan Nesimi Kalkan (35), yakalandığı Çölyak hastalığı nedeniyle günlük ihtiyaçlarını dahi karşılayamayacak duruma geldi. Hapishane idaresinin keyfi tutumundan kaynaklı tedavi ettirilmeyen Kalkan, bir ayı aşkın bir süredir Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi'nden randevu almamasına rağmen hastaneye götürülüyor.

Kalkan'ın, şu ana kadar düzenli bir tedavi göremediği için durumu daha da kötüye gidiyor. Ailesi aracılığıyla gönderdiği mektupta durumuna ilişkin bilgileri veren Kalkan, mektubunda hastalığının ilerlemesi nedeniyle günlük ihtiyaçlarını karşılayamadığını belirterek, hastalığının son yıllarda beynine hasar verecek düzeye geldiğini dile getirdi.

Hapishanelerin değişmeyen yüzü: Hak ihlalleri

IHD Ankara Şubesi Cezaevleri Komisyonu tarafından açıklanan 3 aylık raporda, hapishanelerde hak ihlallerinin devam ettiği vurgulandı. Raporda yer alan ifadeler işkence, sağlık sorunları, tutsakların tedavilerinin engellenmesi, genelgenin uygulanmaması gibi birçok yasadışı şiliğin ciddi boyutlara ulaştığı gerçeğini gösteriyor.

Temmuz-Ekim aylarında Bolu F Tipi, Kırıkkale F Tipi, Sincan I No'lu F Tipi, Sincan 2 No'lu F Tipi, Sincan Kadın Kapalı, Sincan L Tipi Hapishanelerin ağırlıklı olarak yer aldığı raporda, işkence ve kö-

tü muamele, keyfi yasaklar ve uygulamalar, disiplin cezaları, haber alma özgürlüğü ve mektup engeli ile sağlık sorunları başlıkları altında hapishanelerdeki son gelişmeler aktarıldı.

17 Ekim 2007 tarihinde dernek binasında komisyon adına açıklamayı yapan Elif Zavar, raporun tutsak mektupları, IHD'ye yapılan başvurular ve basına yansıyan başvurularla yararlanılarak oluşturulduğunu belirten Zavar, 3 aylık süre içerisinde hapishanelerde yaşanan ve yaşanmaya devam eden bazı hak ihlallerini okudu.

* 15.09.2007 tarihinde Sincan

Hapishaneler işkencede son sürat!

Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (THYD-DER) Başkanı Murat Vargün, 16 Ekim'de düzenlediği basın toplantısında 25 Eylül 2007 tarihinde Bolu F Tipi Hapishanesi'nden "kapasite sorunu" nedeniyle Sincan I Nolu F Tipi Hapishanesi'ne sevk edilen Musa Altun, Hasan Alkış ve Asrail Özer adlı tutsaklara insanlık dışı muamelelerin yapıldığını söyledi. Musa Altun'un hapishaneye getirildikleri esnada hapishanenin arama yapılan bölümünde iç çamaşırı haricinde çıplak soyulduğunu, sarışın uzun boylu bir gardiyan tarafından tekme ve tokatlar eşliğinde küfür ve hakaretlere maruz kaldığını, hapishanenin arama yerlerinde olan merdivenlerde de başka

gardiyanlar tarafından dövüldüğünü, aynı şekilde diğer arkadaşlarının da fiziksel işkence gördüğünü söyledi. Hasan Alkış ve Asrail Özer kendi aralarında Kürtçe konuştuğunda gardiyanlardan biri, "o şerefsiz dili bir daha burada konuşamayacaksınız" diyerek tehdit edildiklerini de ekledi.

Hasan Alkış'ın daha önce açık kalp ameliyatı geçirmesine rağmen gardiyanların özellikle göğsüne ve kafasına vurduklarını ifade eden Vargün, "Kırıkkale F Tipi Hapishane'nde yaşanan olayların bir benzerinin Sincan I Nolu F Tipi Hapishanesi'nde yaşanması, olayların münferit olmayıp, organize ve planlı yapıldığını göstermektedir" dedi. (Ankara)

F Tipi Hapishanesi'nde kapasite eksikliği nedeniyle 70 kişi Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne sevk edilmiştir. Sevker apar topar gerçekleştirilmiş, aile ve avukatlarına bilgi verilmemiştir. Hükümlüler, Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne ziyaretlerine giden avukatlarına, hapishaneye getirildikleri andan itibaren infaz koruma memurları tarafından sürekli darp edildiklerini, ağza alınmayacak küfür ve hakaretlere maruz kaldıklarını, aileleriyle görüşme imkânı verilmemesi, idareye verdikleri dilekçelerin yok edildiğini, kamera sistemi henüz çalışmadığından hapishanedeki uygulamalar ve kötü muamelelerin tespit edilemediğini belirtmişlerdir.

* Münevver Şeker 2 Ağustos 2007 tarihinde Malatya Hapishanesi'nden, Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'ne sevk edilmiştir. Hapishane girişinde çıplak arama dayatılmıştır. Aramayı kabul etmediği için darp edilmiş, buna rağmen "gardiyanları darp ettiği" iddiasıyla 20 günlük hücre cezası talebiyle hakkında soruşturma başlatılmıştır. Yani hapishanelere ilk girişte ve nakillerde, zorla çıplak soyulma uygulaması ve kaba dayak devam etmektedir.

* Sadece İmralı Tek Kişilik

Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi'nde uygulanan hükümlü-avukat görüşmesinde resmi gözlemci bulundurma uygulaması diğer cezaevlerine de yayılıyor. Bunun son örneğini Sincan 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde yatmakta olan Şeyhmus Özşubası için hapishane yönetiminin başvurusu ile mahkeme tarafından avukat görüşlerinde resmi gözlemci bulundurma uygulamasıdır. Bu ise savunma hakkının gaspıdır.

* Telefon ve aile görüşlerine Kürtçe yasağı getirilmekte, Kürtçe konuşulduğunda görüşme kesilmekte, ortak alanlar kullandırılmamaktadır.

* Tutuklu ve hükümlülerin tedavileri zamanında yapılmamaktadır.

* Ankara Numune Hastanesi Mahkûm Koğuşu'nda tuvalet olmadığı için altına kaçırın tutuklunun idrarının paspas ile temizlenmesi, Hepatit C gibi bulaşıcı ve ölümcül hastalık taşıyan tutsaklarla diğer hasta tutsakların iç içe tutulması, doktorların ve diğer sağlık personelinin ilgisizliği ve jandarma gözetimi zorunluluğu nedeniyle ihlaller yaşanmaya devam etmektedir." (Ankara)

I Mayıs Mahallesi'nde polis ablukası sürüyor

I Mayıs Mahallesi'nde geçtiğimiz günlerde yaşanan polis terörü, yapılan bir basın açıklamasıyla protesto edildi. Hatırlanacağı üzere, iki sivil polislin dövülmesini bahane eden polis, aynı gece mahalleyi basarak, çok sayıda insanı gözaltına almış ve bunlardan 7'si tutuklanmıştı. Ancak polis terörü sonraki günlerde de artarak sürmüş ve bu durum mahalle halkında büyük bir tepkiye yol açmıştı. Hem bu durumu hem de geçtiğimiz haftalarda Yenibosna'da Yürüyüş dergisi dağıtarken polis tarafından vurulan Ferhat Göçer'e dönük saldırıyı protesto etmek amacıyla gerçekleştirilen eylem HÖC tarafından organize edildi.

19 Ekim akşam saat 20.00'de Pazar yerinden itibaren meşaleli bir yürüyüşe başlandı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde "Katil polis I Mayıs'tan defol!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Ferhat'ı vuran polis tutuklansın!" sloganları atıldı.

ESP, DHP, Köz, Partizan, DTP tarafından desteklenen eylemde, yürüyüş korteji Çeşme Durağı'na geldiğinde, bölgede yoğun bir yığınak yapılmış olan polislin saldırısıyla karşılaştı. Hiçbir uyarı yapmadan kitlenin üzerine saldıran polis, plastik mermi kullanarak, gaz bombası attı. Bu saldırı karşısında ara sokaklara dağılan kitle, burarda barikat kurarak, polislin saldırısını püskürtmeye çalıştı. Yaklaşık üç saat süren çatışmalar, polislin geri çekilmesiyle sona erdi. (Kartal)

Gazi'de Mobese'ye geçit yok!

24 Ekim 2007 tarihinde Gazi Mahallesi'nde Dörtöyl ve Heykel Parkı olarak bilinen bölgelere polis tarafından Mobese kameralar kurulmak istenmiş, HÖC'lü arkadaşların durumu protestosu sonucu, polis ateş açarak kitleyi sindirmeye çalışmıştır. Bu konu ile ilgili akşam saat 20.00 sıralarında devrimci dayanışmanın bir örneği daha yaşanmıştır. Temel Haklar Derneği önünde Partizan, HÖC, ESP, Mücadele Birliği Platformu ve DTP bir araya gelerek bir yürüyüş yaptı. Cemevi önünde basın açıklaması yapıp dağılacak kitleye polis saldırdı. Çıkan çatışma 2 saat devam etti. Dörtöyl'a kurulan Mobese kamera direği kesilerek yer değiştirildi ve Mobeseler ateşe verildi. Polis kitleye ateş açarak dağıtmaya çalıştı. 10'a yakın militan gözaltına alındı. Eylem sonrası polis tüm sokakları tutarak, halktan insanlara da baskı yaptı. Eylem sırasında "Yaşasın devrimci dayanışma", "Gazi'de polis terörüne son", "Faşizme karşı omuz omuz", "Baskılar bizi yıldıramaz" gibi sloganlar atıldı. (Gazi İK okurları)

Altınbaş'ın katillerine ödül gibi ceza!

Hacettepe Üniversitesi öğrencisiyken 9 Ocak 1991'de Ankara Emniyet Müdürü tarafından örgüt üyesi olduğu gerekçesiyle gözaltına alınan ve gözaltında öldürülen Birtan Altınbaş'ın katillerinin yargılandığı dava 16 yıl sonra karara bağlandı. Yargıtay tarafından onaylanan kararda katil polisler, 8 yıl 10'ar ay hapis cezasına çarptırıldılar. Yaklaşık 16 yıl süren dava sonunda alınan kararda 4 polis memuru 1991'de çıkarılan Terörle Mücadele Kanunu gereği cezanın 5'te 1'ini hapisle geçirecek ve 1 yıl 9 ay kalacaklar.

Ülkemizde bugüne kadar yargılanan birçok işkenceci katilin davaları zamanışına uğradığı gerekçesiyle düşse de bu davanın sonucu bağlanması ülkemizde işkencecilerin cezalandırıldığı anlamı taşıyor. Tam tersi bir insanı katledenlerin sadece 1 yıl 10 ay gibi komik bir cezaya çarptırılmaları aslında işkencecilerle verilmiş en büyük ödüldür. (H. Merkezi)

Tahammüslülüğün bu kadarına pes; Festus Okey'in cenazesi kaçırıldı!

Yaşanan yargısız infaz olaylarına sadece bir örnek olan Nijeryalı Festus Okey, bundan iki ay önce gözaltına alınmış ve 20 Ağustos tarihinde Beyoğlu Polis Karakolu'nda katledilmişti. Katliamin ardından polis kameraları bir şey "tespit edememiş", en önemli delil olan Okey'in gömleği "kaybedilmişti".

Uzun süre ailesinin ve arkadaşlarının onca çabasına rağmen Okey'in cenazesini vermeyen, Adli Tıp sonuçlarını açıklamayan polis, sonunda 25 Ekim tarihinde cenazeyi verme yönünde bir adım attı. Arkadaşları ve Festus Okey'in ilk olmadığını ve son da olmayacağını düşünenler Yenibosna Adli Tıp Morgu'nun önünde toplandı. Burada Okey'in katledilmesini knayan ve ırkçılığa karşı

"Yaşasın halkların kardeşliği" şiarı ile basın açıklaması yapıldı. Ellerinde Nijerya bayrağını taşıyan kitle, yaklaşık 1.5 saat kadar Adli Tıp Kurumu'nun önünde Okey'in cenazesinin çıkarılmasını bekledi.

ESP, EHP, DTP, SDP, Partizan ve BEKSAV'ın yaptığı basın açıklaması sırasında açıklamayı fırsat bilen polis ise, Okey'in cenazesini kaçırdı. Ambulansı hiç beklemeden hızla sürerek kaçı-

ran polis, tahammüslülüğünü bir kez daha göstermiş oldu. Cenazenin kaçırılmasının ardından apar topar gidilen Havalimanı'nda Festus Okey, Nijerya bayrağına sarılarak Nijerya ulusal marşı ile yolculandı. Burada bir süre Nijerya Büyükelçisi Oladi Dade ve Nijerya Konsolosu Kart Kut'un gelmesi beklenildi. Cenazenin ambulansından indirilmesinin ardından kısa süreli bir tören düzenlendi. (İstanbul)

Proleter devrimler çağı sürüyor

28 Ekim'de BEKSAV'da "90. yılında Ekim Devrimi yolumuz aydınlatıyor!" başlıklı bir panel düzenlendi. Partizan tarafından örgütlenen panele, BDSP ve Partizan adına birer konuşmacı katıldı. Panele ESP adına katılacağı belirtilen konuşmacı ise panelde yer almadı.

BEKSAV'ın etkinlik salonunda gerçekleşen panelin açılış konuşmasını, aynı zamanda Partizan adına panele katılan Derya Aras yaptı. Aras, Ekim Devrimi'nin kendi tarihsel koşulları açısından önemli bir rol oynadığını söyleyerek başladığı konuşmasında, bugün içinde bulunulan koşullardan dolayı, Ekim Devrimi'nden öğrenilmesinin, dersler çıkarılmasının öneminde değindi ve bu panelde de Ekim Devrimi'nin derslerinin inceleneceğini söyleyerek, sözü BDSP adına katılan Fatma Ünsal'a verdi.

Ünsal konuşmasına bugün kitle hareketinin içinde bulunduğu durumla başladı ve geri olan kitle hareketinin bu durumunda, egemenlerin anti-propagandasının önemli bir rol oynadığını vurguladı. Ünsal, Ekim Devrimi'nin kuruluş yıllarında karşılaştığı zorluklardan ve bu zorlukların birkaç yıl gibi kısa bir sürede

nasıl aşıldığına da değindiği konuşmasını, Ekim Devrimi'ni anarken, Bolşevik Parti'nin öneminden bahsetmenin zorunlu olduğuna dikkat çekerek sürdürdü.

Partizan adına söz alan Derya Aras ise, Ekim Devrimi'nin her şeyden önce parlamenterizmin tek alternatif olmadığını, zor olmadan devrim olmayacağını gösterdiğini söyleyerek başladığı konuşmasında Bolşevik Parti'nin kitlelerin nabzını tutmadığı, onların taleplerine uygun politikalar geliştirmedeki ustalığına değindi. Lenin ve yoldaşlarının dağılmış yıllarında bile kitlelere ne kadar güvendiğinin altını çizen Aras, RSE'nin çöküşüne ve nedenlerine de değinerek, Paris Komünü yenilgisini örnek gösterdi ve bu yenilginin daha sonraki yıllarda Ekim Devrimi'nin gerçekleşmesini engellemeyemediğini söyledi.

Konuşmaların ardından 10 dakika ara verilen panel, orijinal görüntüler eşliğinde Ekim Devrimi'nin anlatıldığı bir sinevizyon gösterimi ile devam etti. Panel, büyük beğeni toplayan gösterimin ardından konuşmacılara yöneltilen soruların cevaplanmasıyla sona erdi. (Kartal)

Tutuklu 23 kişi 14 ay sonra hakim karşısına çıktı

MLKP'ye yönelik yapıldığı iddia edilen "Gaye operasyonu" kapsamında tutuklanan 23 kişi 14 ay sonra ilk kez hakim karşısına çıkarıldı. Ancak dava dosyasına gizlilik kararı verilmesi nedeniyle dosyayı inceleyemeyen sanıklar iddianameye, yönelik savunma yapamadı.

İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya Atılım Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni

İbrahim Çiçek, Yayın Koordinatörü Sedat Şenoğlu ve Özgür Radyo Genel Koordinatörü Füsün Erdoğan'ın aralarında bulunduğu 23 sanık ile avukatları hazır bulundu. Duruşmada sanıkların bir kısmı siyasi savunma yaparken, dava dosyasına 8 ay süreyle konulan gizlilik kararı nedeniyle dosyayı inceleyemediklerini ve iddianameye yönelik savunma hazırlayamadıklarını belirten sa-

nıklar ise savunma için ek süre talebinde bulundular. Sosyalist bir gazeteci olduğunu belirten Atılım Gazetesi

tesisi Genel Yayın Yönetmeni İbrahim Çiçek, TMY'nin toplum ve basın üzerindeki baskısına dikkat çekti.

Siyasi savunma yapan Atılım Gazetesi eski yazarlarından Ziya Uluşoy ise, son dönemde gelişen ırkçı, milliyetçi dalgaya dikkat çekti.

Sanık avukatları adına hazırladıkları ortak dilekçeyi okuyan Avukat Özlem Gümüştas, soruşturma sürecinde birbiriyle çelişkili karar ve uygulamalar olduğuna dikkat çekti. Gümüştas, "Soruşturma hukuka uygun değil, ideolojik bir yaklaşımla yürütülmüştür" dedi. Sanıkların üye-

rine atılı suçların herhangi bir kanıtla dayandırılmadığı, delillerin kendilerine verilmemesi, bu nedenle savunma haklarının engellendiğini belirten Gümüştas, savunma için süre talebinde bulundu. Sanıkların tutukluluk hallerinin devamına karar veren Mahkeme heyeti, sanıkların savunma yapmaları için duruşmayı erteledi.

1994-2006 arasında MLKP adına gerçekleştirilen 296 eylemden sorumlu tutulan 13 kişi hakkında ağırlaştırılmış müebbet hapis, 10 kişi hakkında ise 10.5 ile 45 yıl arasında değişen hapis cezaları isteniyor. (İstanbul)

Yıkımlara, yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı

Ülke gündeminin sınır ötesi operasyon tartışmaları ile sürüklendiği, sivil faşist saldırıların devlet desteğiyle trmmandırıldığı, Barzani ve Talabani'ye açık çeklerin yazıldığı günlerden geçiyoruz. Burjuva köşe yazarlarının **Maraş, Çorum, Sivas** hatırlatmalarında bulunarak sokağa dökülenlerin evlerine geri gönderilmeleri üzerine devlete yaptıkları çağrı "**durumun vahameti**" açısından bakıldığında önemli veriler sunmaktadır. **Devlet eliyle trmandırılan bu saldırı dalgasının toplumsal anlamda yarattığı gerilimi yaşamın hemen hemen her alanında görmek mümkün.** İrkçiliğin ve şovenizmin toplumun tüm kesimlerine aşılması için yürütülen her türden kampanyanın verimini alan devlet, bu dalgayı Kürt hareketi merkezli tüm devrimcilere yönelik sürdürmektedir.

Sistemin estirdiği bu terör dalgası içerisinde politik sürecin kendisine müdahale etmenin yanı sıra emekçi halka yönelik diğer yerlerinden yaşanan göç olgusu gecekondulaşma sorununu yaratmıştır. Bugün hakim sınıfların kentleşme görüntüsünü ve yapılanmayı bozmakla suçladıkları milyonlarca insan, böylesi bir gerçeği yaşamaktadır. Yurtlarından zorla gönderilen yoksulların barınma sorunlarını böylesi bir yöntemle çözmeleri gecekondu mahalleleri olarak tabir edilen gerçeği de ortaya çıkarmıştır.

Bu gerçek suç oranlarından, çevre görünümüne, kültürel yozlaşmadan, kaçak yapılaşmaya kadar bir dizi nitelikle birlikte işlenmektedir. Tüm hakim sınıf partilerinin merkezi

emekçi mahallelerin yoksulları, yıkım saldırısıyla yaşadıkları yerlerden sökülüp atılmak istenmektedir. Özellikle büyük şehirlerde daralan rant alanlarıyla birlikte işçi ve emekçilerin yaşadıkları mahalleler patron-ağaların iştahını kabartmakta, "**Kentsel Dönüşüm Projesi**" adı altında emekçi mahalleler yıkıma uğratılarak halkın "**sürgüne**" gönderilmesi planlanmaktadır. Halkımızın tanıklığında yüzlerce defa tekrerrür edersine yaşananlar, son parlamento seçimlerinde bir kez daha tekrarlanmıştır. Seçim dönemi burjuva partilerin oy deposu olarak görülen emekçilere verilen vaatlerin yanı sıra yıkımlarla, götürülmeyen hizmetlerle, sel baskınlarıyla bu düzenin halk düşmanı resmini bir kez daha tescillemektedir. Yakın tarihte **Tuzla Şifa Mahallesi**'nde halkın barınma hakkına yönelik geliştirilen saldırı, halka düşmanlığın en sıcak örneğini oluşturmaktadır.

Türkiye Kürdistanı başta olmak üzere ülkenin çeşitli yerlerinden yaşanan göç olgusu gecekondulaşma sorununu yaratmıştır. Bugün hakim sınıfların kentleşme görüntüsünü ve yapılanmayı bozmakla suçladıkları milyonlarca insan, böylesi bir gerçeği yaşamaktadır. Yurtlarından zorla gönderilen yoksulların barınma sorunlarını böylesi bir yöntemle çözmeleri gecekondu mahalleleri olarak tabir edilen gerçeği de ortaya çıkarmıştır.

Bu gerçek suç oranlarından, çevre görünümüne, kültürel yozlaşmadan, kaçak yapılaşmaya kadar bir dizi nitelikle birlikte işlenmektedir. Tüm hakim sınıf partilerinin merkezi

halkın gücünü örgütleyelim!

ya da yerel yönetimde iken **ortaklaştığı** yıkım saldırılarının hedefindeki bölgeler, seçim dönemlerinde "**anahtar dağıtma**" vaadiyle kapı kapı dolaşan "**oy depoları**"dır. Yine bugünlerde gündeme gelen **Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi**'nde devlet tarafından atılan adımlar, **Gülsuyu/Gülensu Mahallelerinin** uzun süredir gündemde oluşunun yanı sıra İstanbul'da adı geçen bir dizi mahalle bulunmaktadır. Bu mahalleler yıkım listesine sıralarını beklerken, halkın mevcut tepki ve öfke-

si, örgütlenmeyi beklemektedir.

Yozlaşma ve çürüme...

Emperyalizme bağımlı burjuva feodal düzenin doğasından kaynaklanan kirlenme, yozlaşma ve çürüme, toplumun bünyesini sarmalamakta, nefes borularını tıkararak soluk almasını engellemektedir. **Bu yozlaştırma, değerlerinden soyundurma ve yıkım saldırılarında en çok toplumun geri ve örgütsüz, muhalif bilince ve duruşa sahip olmayan kesimleri etkilenmek-**

tedir. Toplumun bütününe yönelen bu saldırı, özellikle son yıllarda işçi ve emekçilerin, yoksul halkın yaşadığı mahalleleri hedef tahtasına oturarak, buraların tasfiyesini içerecek tarzda planlı ve sistemli bir özelliğe sahiptir. Emekçi semtlerde, düzene muhalif bir potansiyelin varlığı, çelişkilerin yoğun olarak yaşandığı bölgelerden göç etme gerçeklikleri düzen sahiplerini kaygılandırmaktadır. Aynı zamanda devrimci örgütlerin faaliyet gösterdikleri alanlar olması, suskunluğa, halka dönük saldırılara yükseltile ilk seslerin, ilk reflekslerin buralardan gelişmesi saldırının hedefine oturtulmasını anlaşılır kılmaktadır.

Emperyalizmin ve burjuva feodal düzenin gerici ve yozlaştıran kültürünü her türlü aracı kullanarak topluma empoze etmeye çalışan egemenler, muhalif bir düşünceyle kendi değerlerini korumayı ve yaşatmayı görece de olsa başaran işçi ve emekçileri, onların yaşam alanlarını uyuşturucu ve çeteleşmeyle, fuhuş ve kumarla, alkol ve bir dizi düzene yedekleyecek alışkanlıkla kuşatmakta ve parça parça zehirlemeye çalışmaktadır.

Uyuşturucu kullanımı ve dağılımı özellikle halk gençliği arasında yaygınlaştırılarak zehirlenmek ve beyinleri uyuşturulmak istenmektedir. Emekçi mahallelerinde fuhuş evleri açılarak, halkın değer yargıları hedef alınmakta, ahlaki dejenerasyona uğratılmak istenmektedir. Alkol satışı ve kullanımı yaygınlaştırılarak, eğlence peşinde koşmaları istenmekte ve ekonomik kayba uğratılmaktadır. Çeteleşme ve mafyalaşmanın önu açılarak, özendirilerek özellikle halk

gençliğinin devrimci saflarda mücadeleye atılmaları önlenmek istenmektedir. Halk gençliği, çekilmek istenen bataklıkta halka karşı suç işlemeye itilerek, kolay para kazanma hayalleri peşinde koşturularak her türlü yozluğun yaşandığı ilişki bataklığında kirlenmektedir.

Emekçi semtlerde yoğunlaşarak yürütülecek olan çalışmanın üzerinde yürüyeceği esas zemin, **güncel politik gelişmelere müdahale** olacaktır. Her dönem açısından geçerli olan bu durum içinde geçtiğimiz dönem ve koşullar düşünüldüğünde daha fazla önem kazanmaktadır. Bunun yanı sıra emekçi mahallelerde öne çıkan sorunlar kendi içinde farklılık arz edebilir/edecektir de. Kimi yerlerde öne çıkacak olan yıkım iken kimi yerlerde çeteleşme, uyuşturucunun yaygın kullanımı vs. olacaktır. Kuşkusuz bu sorunlar birbirinden koparılmayacağı gibi koşul ve şartlara göre bazı noktaların daha fazla öne çıkması gündeme gelebilecektir.

Bu çalışmaların yürütüldüğü dönemler bizler açısından halk kitlelerinin gücünü açığa çıkarma, örgütlenme ve doğru adrese kanalizasyon edilmesini sağlamaktır. Bu anlamda daralan kitle gücünün genişletilmesi, mevcut gücün daha örgütlü hale getirilmesi önemlidir. **Bu çalışmalar aynı zamanda önümüzdeki yakın dönemde gelececek olan yıkım saldırılarına hazırlanmanın da bir ön adımı olacaktır.** Kitlelerle birlikte örülmesi gereken bu çalışmanın açığa çıkaracağı enerji ve gücü yeni çalışmalara aktarmak için yakalanan ilişkiler mutlaka canlı tutulmalıdır.

AKP'nin "yoksullukla mücadele"sinin arkasındaki gerçekler!

Yapılan özelleştirmelerle, iş güvenliğini ortadan kaldıran yasalarla, köylülüğe dönük tasfiyeci uygulamalarla halk her geçen gün daha yoksullaşiyor...

AKP hükümete geldiği ilk günden bugüne sürekli ekonominin iyiyi gittiğini, her geçen yıl ne kadar gelişme sağladıklarını anlatıp duruyor. Bununla beraber sermaye çevreleri de bu konunun bir parçası olarak AKP'nin ekonomik istikrarı sağladığını, bunun devam etmesi gerektiğini her fırsatta ifade ederek AKP'ye olan destek ve güvenlerinin sürdürdüğünü vurguluyorlar. AKP'nin ülkede yaşanan derin ekonomik krizlerin ardından hükümet gelmesinin bu destek ve güvende önemli bir payı olduğu ortada. Burjuva ve feodallerin aradan geçen 4-5 yılda kârlarına kâr kattığı her geçen gün daha da zenginleştikleri bir gerçek. Bu nedenle AKP hükümetine duydukları güven, verdikleri destek anlaşılırdır.

Aynı sürece emekçi ve yoksul halk cephesinden baktığımızda ise karşımıza farklı bir tablonun çıktığını görüyoruz. Yapılan özelleştirmelerle iş güvenliğini ortadan kaldıran yasalar-

la, köylülüğe dönük tasfiyeci uygulamalarla halkın her geçen gün daha yoksullaştığını atını çözmek gerekiyor. AKP hükümetinin sürekli tekrarladığı "ekonomi gelişiyor, halkımız refaha eriyor" nakaratına "**hani nere-de biz göremiyoruz, bu gelişmeler bize, sokağa ne zaman yansıyacak**" diye sorulduğunda AKP hükümeti "**az kaldı, sıkın dışınızı 1-2 yılda bu gelişmeler halk-sokağa yansıyacak**" diyordu. Ama halkın dışını sıklıktan ağzında dışı kalmamasına rağmen ekonomik durumunda iyiyeye bir gidiş olmadı, tam tersine her geçen gün yoksulluk arttı.

En başta şu soruları sormakta fayda var, AKP'nin yoksullukla mücadele için bir programı-anlayışı var mı? Yoksa tam tersi, var olan yoksulluğu kanikatsan ve daha da kalıcı hale getiren politikalar mı uyguluyor? Büyük bir çoğunluk doğru olanın ikincisi olduğunda tereddüt etmeyecektir. Peki, durum buysa AKP nasıl oluyor da

yoksullukla mücadele ettiğini toplumun geniş kesimlerine "**kabul ettirmeyi**" başarıyor.

Burada, başka bir dizi etmenin yanında devreye "yoksullukla mücadele" adı altında halka dağıtılan çeşitli yardımlar giriyor. Kış öncesi dağıtılan kömür vb, okullar açılırken dağıtılan kitap, kırtasiye malzemeleri, düzenli aralıklarla dağıtılan erzak paketleri vb. AKP'nin yoksullukla mücadele için yaptıklarıdır. AKP aynı zamanda kendine yakın dernek ve çevrelere de bu tür yardımlar yapmaları için birçok imkân yaratmıştır. Aslında bu tür uygulamaların yabancı değil. Daha önce de birçok parti, bu tür yardımları organize etmiş ve dağıtmıştır. Ama daha öncekiler bu kadar yaygın ve uzun süreli değildi. Ve bu girişimlerin çoğu seçim rüşveti vb. olarak görüldü. AKP'nin bu yardımları uzun süreli ve yaygın bir hale getirerek "**kalıcılaştırması**" halkta daha çok yoksullukla mücadele ettiği yönünde imaj

oluşmasına yol açıyor. Ve AKP'nin yoksullukla mücadele etmediğini, tam tersine onu kalıcı hale getirdiğini maskelenmesi olarak işlev görüyor.

Yoksullukla mücadele mi yoksullarla mücadele mi?

Bugün bu uygulamalarıyla AKP, devletin yerine getirmesi gereken kimi toplumsal görevleri ortadan kaldırıyor. Bu amaçla birçok kamu kuruluşu ya kapatıldı ya da özelleştirildi. Bu yapılar ve kurumların rüşvet ve yolsuzlukla dolu bürokratik yapıları halka karşı bir propaganda aracı olarak kullanıldı. Devletin kamusal kuruluşlarında büyük bir tasfiyeye gidilirken oluşan boşluğu doldurmak ve tasfiye sürecinin yolunda gitmesini sağlayacak kırımlara da ihtiyaç vardı. Bu yönüyle de AKP "**hayırsızlık**" olarak gösterdiği yardımlarla hem devletin kamusal görevleri, işletmeleri bütünüyle tasfiyeye uğratılırken halkın tepkileri engelleniyor hem de daha az bütçe gerektiren ama halka doğrudan ulaşan yöntemlerle yeni bir "**yoksullukla mücadele**" tarzı oturtuyor.

Yoksullukla mücadelenin, halkın alım gücünün artması ile halkın kendi ihtiyaçlarını kendisinin çalışarak, üreterek karşılaması ile olacağını herkes kabul eder. Bunların yapılmadığı yerde yoksullukla mücadeleden bahsetmenin anlamsızlığı ortadadır. İşsizliğin ve çalışanların üzerindeki baskıların arttığı, iş güvencesinin ortadan kaldırıldığı, emekçilerin sefalet ücretlerine mahkûm edildiği, köylülerin üretmez hale getirildiği, üretilebilenlerin masraflarını dahi karşılayamadığı bir tabloda yoksullukla mücadele edildiğini söylemenin havanda su dövmekten farkı olmadığı açıktır.

İş bulma umudunu kesmiş milyonların olduğu, çalışanların aldığı ücretin ev kirasını bile karşılamadığı bir gerçeklik karşısında bu yardımların toplumun geniş kesiminde olumlu bir uy-

gulama olarak görülmesi, umut bağlanması anlaşılırdır. Bu uygulamalar sadece yoksulluğun maskelenmesine ve kanikatsanına yol açıyor, aynı zamanda birçok olumlu toplumsal değerimizi erozyona uğrattıyor, yozlaştırıyor. Halkımız yoksulluk ve çaresizlikten bu yardımları almak için birbirini ezer hale getiriliyor. Kitleler anlık-günlük ihtiyaçlarını karşılamak umuduyla bu yardımlara bağlı hale geliyor, getiriliyor. Böylece daha kolay yönetilir hale sokuluyorlar. İş bulmaktan umudunu kesen, aldığı ücretle geçinemeyen kitleler AKP'nin bu politikasına olumlu bir gözle baksa da bu yardımların gerçek sorunlarını açtığı, işsizliği çözemeyeceğini bilsele de umutsuzluk içinde yardımlara ulaşmaya çalışıyor.

Biz, AKP'nin 4-5 yıldır devamlı sürdürdüğü propagandasını yaptığı ekonominin kimlere hizmet ettiğini Radikal gazetesinin "**44 'en zengin' milyar dolara ulaştı**" araştırmasından bir iki veri-örnek ile ortaya koyalım. Bu araştırmada 44 en zengin ailenin, kişinin toplam mal varlığının 2006 yılında 150 milyar Dolar civarında olduğunu, 2007 yılında bu mal varlığının 170 milyar Dolara ulaştığını ortaya koyuyor. Sadece son 1 yılda 20 milyar Dolarlık bir artışın olması AKP'nin kalkındırdığı "**yoksulların**" kimler olduğunu ve onları nasıl koruduğunu gösteriyor. Ayrıca yine aynı araştırmada AKP'nin dolar milyoneri üç "**yoksul**"! aileyi-kişiyi dolar milyarderi haline getirip 2006 yılında 41 olan dolar milyarderi aile-kişiyi sayısının 2007'de 44'e çıkardığını "**müdesini**" veriliyor. Böylece bizler de AKP'nin yoksullukla mücadelesinin ne olduğunu daha net görmüş oluyoruz.

Yoksulluk kader değildir!

AKP'nin yoksullukla mücadele olarak ortaya koyduğu bu uygulamalardan da anlaşılacağı üzere yoksulluğun ve sefaletin yaratıcılarının temsil-

cilerinin asıl görevi yoksulluğu, sefaleti ortadan kaldırmak değil, onu gizlemek, yok saymak ve kanikatsmaktır. Yoksulluğun azalması, emekçilerin gelirlerinin yükselmesi egemenlerin elde ettiği kârın bir kısmının azalması anlamına geleceği için bu, onlar için kabul edilemez bir durumdur. Çünkü onların kârı halkın yoksulluğu arttıkça büyür, katlanır. Halkın ve sömürücülerin çıkarı her zaman birbirine ters orantılıdır. Egemen sınıfların temsilcisi olan faşist AKP'nin de egemenlerin çıkarları dışında tek bir adım bile atamayacağı ortada olduğuna göre AKP'den böyle bir adım beklemek hayal olur. **Bu noktada yapılması gereken halkın-emekçilerin kendi sorunlarına sahip çıkmasını ve bu çerçevede adımlar atmasını sağlamaktır.** Yaşanan pratik sorunlardan emekçi kitleler belli boyutlarıyla sorunun kaynağını görebilse de uygulanan birçok politika sonucu, çözümler noktasında yolunu bulmada yetersiz bir durumdadır. Kitlelerin içinde kitlelerle birlikte, kitlelerin somut sorun ve taleplerini çerçevesinde harekete geçildiğinde bu gücün karşısında hiçbir gücün ve engelin duramayacağı bilinciyle kitlelerle olan bağlarımızı doğru politika ve araçlarla güçlendirmeliyiz. Ancak bu şekilde yoksulluğun ve sefaletin üreticisi olan bu düzeni alt edebilir ve yerine herkesin emeğine ve ihtiyacına göre kazandığı, ihtiyaçlarını karşıladığı bir düzeni-dünyayı kurabiliriz.

Öncellerinin, sınıf kardeşlerinin yaptığı gibi AKP de, her geçen gün halkın emeğini-alınterini söndürmenin yollarını genişleterek, kendi katkısını da yapıyor. Bugün halka dilenmek normal bir durummuş gibi gösterilecek yoksul olmanın gerçek nedenleri kapatılıp görünmez kılınmaya çalışılıyor. Tüm bunlar karşısında bizler halkı bilinçlendirip örgütlemesek bu durum devam edecektir; tersi durumda bunlar nafile çabalar olarak kalacaktır.

TC, ırkçılık ve saldırganlığına meşruluk kazandırma çabasında mıdır!

Egemen sınıfların, özellikle kiralık kalemşörların, görsel medyanın yaptığı savaş çığırıklığı öyle bir hal aldı ki, egemenlerin parlamentodaki figüranlarının başı Tayyip bile basını "sağduyulu" olmaya davet ediyor.

TC, Kürt ulusal sorununa dair son yılların en sıcak süreçlerinden birini yaşamaktadır. PKK'nın son vuruşları egemenler cephesinde tam bir şok etkisi yarattı. Bundan dolayı başta sermayenin kiralık kalemşörları olmak üzere, askeri-sivil tüm karşıdevrimci güçlerin ırkçı-şoven söylemleri, ilericilere, devrimcilere ve Kürtlere dönük pratik eylemlere dönüşen saldırganlıkları giderek artmaktadır. **Ama tüm bu kıskırtmalara, provokasyonlara rağmen, gericiğin ve milliyetçiliğin etkisi altında olan geniş kesimlere sokaklara istedikleri şekilde dökmeyi henüz başaramadılar.** Buna rağmen başta Kürt ulusu olmak üzere diğer azınlıklara karşı körüklenen ırkçı ve şoven saldırganlıklar önümüzdeki süreçte daha da artabilir.

Egemen sınıfların, özellikle kiralık kalemşörların, görsel medyanın yaptığı savaş çığırıklığı öyle bir hal aldı ki, egemenlerin parlamentodaki figüranlarının başı Tayyip bile basını "sağduyulu" olmaya davet ediyor. Yine Ankara'da devlet terörünü uygulayan çeşitli kurum başkanlarını yaptıkları "terörizm" zirvesi sonrasında kamuoyuna sunulan basın bildirisinde de "birliğe, beraberliğe" sıkça vurgu yapılması, asıl iktidar sahiplerinin düşüncesini yansıtmaktadır. Görünen o ki, egemen sınıflar daha kontrollü bir tarzda ırkçı ve şoven bir politika yürütmeyi hedeflemektedir. Kendi ifadeleriyle toptan bir yöneline yerine ayrıştırıcı bir çizgi izlemeye çalışıyorlar. Ama her halükarda yok etme politikasından vazgeçmeyeceklerdir. Son olarak Hakkari'de bugün konvoyuna yapılan saldırı bunun en somut örneğidir. 'En iyi Kürt, ölü Kürt'tür' felsefesinin hakim olduğu bir yerde, toptan imha, toptan sindirme, en ufak demokratik talebe karşı dahi tahammülsüzlük gösterme temel bir politika olur. Olan ve yaşanan da budur. **Hiç kimse egemen sınıflar arasındaki mevcut çelişkilere dolaylı bu konularda gereken ortaklığı sağlayamayacakları yanılışına düşmemelidir.** Bu sorunu daha da somutlamak açısından son yaşanan bazı gelişmeler üzerinde değerlendirmelerimizi sürdürmenin daha yararlı olacağını düşünüyoruz.

Bilindiği gibi, egemenler arasında muhtırayla başlayan,

Cumhuriyet Mitingleriyle devam eden ve Cumhurbaşkanlığı seçimiyle daha bir su yüzüne çıkan çatışmalara tanık olduk. Ve bugün de Kemalist klik ve bu kliğin paralelinde hareket eden ordu ile AKP arasındaki çatışma çeşitli konular üzerinden devam etmektedir. Tabii ki bu bir çıkar çatışmasıdır. İktidar gücünü daha fazla kontrol altına alma mücadelesidir. **Tüm bunlar ne kadar gerçek olgularsa, başta Kürt halkı olmak üzere tüm ezilenlere, devrimcilere, demokratlara yönelik bu karşı devrimci gürhunun ortak bir tutum içinde olduğu da bir o kadar gerçektir.** Nitekim Ermeni mücadelesinde, Kürt ulusal sorununda egemenler koro halinde inkarcı savaş çığırıklığı politikalarını sürdürüyorlar. Meclis'te çıkarılan tezkere ve bu tezkereye dayanarak düşünüldükleri "sınır ötesi" operasyon, DTP milletvekillerine karşı takınılan saldırgan tutum vb. konularda esasta bir hemfikirlik söz konusudur. Bugün olası operasyonun sonuçlarına dair farklı kaygılar taşıyan da, saldırı ve imha siyasetinde tam bir ortaklık vardır. Yani söylemler arasındaki farklılıklar öze değil, biçime tekabül etmektedir.

Tezkere ve olası gelişmeler üzerine...

Türk hakim sınıfları olası bir "sınır ötesi" operasyon için Meclis'te tezkere çıkarmakta zorlanmadılar. **Ama bu kararların pratik bir olgu haline getirmede oldukça zorlanıyorlar.** Bu zorluğu yaratan bölgedeki güçler dengesidir. Irak işgalıyla

Bu zorluğu yaratan bölgedeki güçler dengesidir. Irak işgalıyla

birlikte, ABD'nin desteğiyle, Irak Kürdistanı'nda oluşan Kürt federal hükümetine karşı TC'nin yapacağı her hamle, ABD'nin iznini şart koşuyor. ABD'nin onayı olmadan yapılacak her hamlenin beraberinde daha büyük ve yeni sorunlar gündeme getireceği açıktır. Türk hakim sınıfları bu gerçeği biliyorlar. Bunun için de içeride ve dışarıda "terörizme" karşı mücadelede efendisi ABD'ye ne kadar yardım ettiklerine dair tam bir propaganda seferberliği içindeler. (ABD'nin başta Irak işgalı olmak üzere Ortadoğu'daki militarist saldırıları için kullandıkları İncirlik Üssü'nün oynadığı rol, Türkiye üzerinden işgalci güçler için bölgeye taşınan araç ve gereçler vb.) Fakat egemen sınıflar ve siyasi sözcülerinin "unuttukları" şey, tüm bu içaatlarının eşit düzeyde iki müttefik arasındaki ilişkiye değil, bir uşağın efendisine yapması gereken zorunlu hizmete denk düştüğü gerçeğidir. **Ve uşağın itirazı, uşaklık hükmüyle, etki gücüyle sınırlıdır.**

Evet, ABD emperyalizmi Ortadoğu'daki çıkarılardan kolay kolay vazgeçmez. O'nun vazgeçirilecek tek güç ezilenlerin örgütlü gücünün kavgasıdır. Bu demektir ki, TC gibi bir uşaktan kolayca vazgeçmez. Ama bu, kendi çıkarlarını uşağın çıkarlarına tabii kılacağı anlamına da gelmez. Dolayısıyla kabadayı Tayyip ve ağzından kan damlayan sözcüsü Cemil Çiçek vs. gibi katiller birer uşak olduklarını unutmamalıdır. Bu bir. İki, ABD'li emperyalistler Bağdat sokaklarının artık kendilerine dar geldiğini görmeye başladılar. Onlar için tek güvenilir yer Irak Kürdistanı bölgesidir. Ve ABD emperyalistleri bölgedeki genel çıkarları için burada geleceğe dair somut planlar yapmaktadırlar. Dolayısıyla, Talabani ve Barzani önderlikleri kadar olmasa da ABD'nin de bu Kürt önderliklerine ihtiyacı vardır. Kaldı ki ABD için sorun yalnız burayla sınırlı olan bir sorun değildir. Bölgede, oluşan İran-Suriye yakınlaşması ve yine gelişmekte olan İran-Rusya-Çin ilişkileri, ABD'nin bölgede öngördüğü politikalarla uyumlu değil, bilakis sorundur. Bu nedenle ABD bölgedeki Kürt nüfusu üzerinde planlar yapmaktadır. Bu plan bugün Irak'ta somut bir olgu haline gelmiştir. İran'da ve Suriye'de de bu yönlü çabaların olduğu (özellikle İran'da) sıkça burjuva-feodal basında yer almaktadır. **Kürt düşmanlığı**

ğında kader birliği etmiş olan Suriye, İran ve TC'nin son süreçte giderek gelişen ilişkilerinde bu sorunun önemli bir rolü olduğunu unutmamalıyız. Nitekim TC Meclis'i'nde çıkan tezkereye Suriye olumlu tepki vermiştir. İran bu yönlü operasyonları öteden beri yürütmektedir. Kısacası, ABD emperyalizmi, Türkiye Kürdistanı dışındaki diğer Kürt coğrafyaları üzerinde ciddi hesaplar yapmaktadır.

Bu durumda, ABD emperyalizmi uşağı TC için kendi planını bozamaz. Ama mümkün olduğu kadar uşağın direkt karşısına almakta istemiyor. Bir yandan destek sunarken, diğer yandan çıkarlarına paralel bir şekilde sunduğu desteğin sınırlarını çiziyor. Bu sınırlar bugün geniş kapsamlı değil, sınırlı bir operasyonu içeriyor. Yine yapılacak bu sınırlı operasyonda mümkün olduğu kadar bölgesel Kürt yönetimi ve Irak hükümetinin onayını alarak kontrollü bir hareketin olmasını istiyor. TC bu istemlere uyacak mı, yoksa sınırı aşacak mı? Hemen belirtmek gerekiyor ki; ABD TC ilişkisinin düzeyi TC'nin uluslararası planda yaşadığı sorunlar ve bu sorunlardan kaynaklı olarak efendisine duyduğu ihtiyaç vb. tüm faktörlere baktığımızda direkt olarak efendisini karşısına alacak bir stratejiyi izlemesinin pek de kolay olmayacağı açıktır. Fakat diğer yandan, tarihi tecrübeler baktığımızda uşak efendi ilişkilerinde, çıkarlarından kaynaklı olarak zaman zaman çakışmayıp çatıştığına dair tecrübeler de mevcuttur. **Tabii ki bu her zaman ihtimal dahilinde olan ve aynı zamanda ağır bedeller içeren bir yoldur.** Bazı özgün süreçlerde yaşanan tek tek tarihi tecrübeleri, genelleştirerek bir çerçeveye oturtmamak gerekiyor.

Bu durumda TC'nin kopardığı tüm bu fırtınaları neye yorumlayabiliriz: **Birincisi**, TC içeride ve özellikle dışarıda tam anlamıyla psikolojik bir savaş yürütmektedir. Deyim yerindeyse "kahramanlık" gösterisi yapmaktadır. Yürüttüğü psikolojik savaşla ülke içinde ve dışında bazı somut sonuçlar almak istemektedir. Nitekim ülke içinde yaratılan ırkçı ve şoven dalga, kimi bölgelerde Kürtlere

ve ilerici güçlere karşı linç saldırılarına döndü. Bu durumun yarattığı psikolojik baskı iyi okunmak gerekir. Egemen sınıflar tam da bu mantık doğrultusunda DTP'yi bir kuşatma altına almış durumdadır. **"Neden PKK'ye terörist örgüt demiyorsunuz"** diye, bölge vekilleri üzerinde bir baskı oluşturmaya çalışıyorlar. Açık ki, burada yapılmak istenen, DTP ile PKK'yi karşı karşıya getirmek veya DTP içinde karışıklıklar yaratmak, reformist çizgiyi daha da derinleştirerek silahlı mücadeleye karşı olan kesimleri daha geri bir noktaya çekmektir. Bu psikolojik savaşın ne tür pratik sonuçlara yol açacağını zamanla göreceğiz.

Dışta ise hedeflenen şey, öncelikle Irak Kürdistanı'ndaki bölgesel Kürt hükümetidir. TC Talabani ve Barzani üzerinde baskı kurarak PKK gerillalarına karşı harekete geçirmeye zorluyor. Ama görünen o ki, bu baskılar ters tepkiye yol açtı. Birçok Kürt şehrinde, TC'nin saldırgan ve işgalci tutumunu protesto ediyor. Bölgesel Kürt yönetimi işgal karşıtı bir direniş sergileyeceklerine dair açıklamalarda bulunuyor. Talabani'nin **"Türkiye'ye bir kedi dahi teslim etmeyiz"** açıklaması, yürütülen psikolojik savaşla pek de ciddi bir sonuç alınmayacağını göstermektedir. Ama buna rağmen TC uluslararası destek için diplomasi ve psikolojik savaş siyasetini yürütmeye devam edecektir.

Hatırlanacağı gibi, TC ABD'nin desteğiyle Suriye'ye karşı yürüttüğü psikolojik savaşla A. Öcalan'ın ülkesi süreçlerde uşakların efendilerine rağmen bir yol izleme ihtimalleri dün de vardı, bugün de mevcuttur. **Tabii ki bu her zaman ihtimal dahilinde olan ve aynı zamanda ağır bedeller içeren bir yoldur.** Bazı özgün süreçlerde yaşanan tek tek tarihi tecrübeleri, genelleştirerek bir çerçeveye oturtmamak gerekiyor.

Tezkereden beklenenler...

Meclis'te çıkan tezkere sonrası, başta ABD emperyalistleri olmak üzere, NATO, AB vb. ülke ve kurumların "sınır ötesi" operasyonla ilgili açıklamalar yapmalarını, Türk egemen sınıflarının sözcüleri **"tezkerenin yarattığı etki gücüne"** bağladılar. **"Umarız bu tezkereyi kullanmak zorunda kalmayız"** açık-

lamaları da yürütülen bu psikolojik savaşın istedikleri sonucu yaratacağı beklentisidir. Yukarıda yer yer altını çizdiğimiz gerçeklerden dolayı bu beklentinin boş bir beklenti olduğunu hemen belirtelim.

TC, efendisi ABD'nin İran'a karşı uluslararası planda yürüttüğü politikaya benzer bir politika yürütmeye çalışıyor. Eğer TC ABD'nin yürüttüğü bu politikaların sonuçlarını doğru okumuş olsaydı bu denli pervasız bir tutum içine girmezdi. Tabii ki, TC'nin tek sorunu Irak Kürdistanı'nda bulunan PKK'nın askeri güçleri değildir, keza en az PKK'nın varlığı kadar önemli olan diğer bir sorun ise, ABD'nin desteğiyle Irak Kürdistanı'nda oluşan Kürt bölgesel yönetimidir. Bu durumun bir model teşkil edeceği düşüncesi faşist Kemalist diktatörlüğün ezeli kaygılarını daha da artırıyor. Bundan dolayı da ırkçı-şoven saldırganlık sopsasına sarılmış durumdadır. Yine bu saldırgan tutumun ülke içinde kısa vadede genel olarak ezilenlerin ekonomik, demokratik mücadelelerini olumsuz yönde etkileyebileceği gerçeğini hesaba katmamız gerekir. **Bundan dolayı bugün ırkçılığa ve şovenizme karşı en geniş kesimlerle ittifaklar oluşturmak, ortak tutumlar sergileme pratiklerine önem vermek gerekir.** Baskılara karşı, direniş cephesini daha geniş tutmak için nesnel koşullar mevcut, çünkü artık ırkçılığı ve şovenizmi onaylamayan herkes hedef durumdadır. Kürt olmak, ilerici-devrimci olmak sopa yemeye yetiyor. **Eğer devrimci ve komünistler geniş kesimleri etkileyecek bir düzeyde olmuş olsalardı, hem bu pervasız saldırılara karşı bir direniş hattı örülürdü ve hem de mücadele daha doğru bir zemine çekilerek bu karışık ortamda devrim lehine daha olumlu kazanımlar elde edilebilirdi.**

Fakat şu da bir gerçek ki olası geniş kapsamlı "sınır ötesi" bir harekette, genel anlamda Kürt partisi ve örgütleri arasında özellikle Irak Kürdistanı'nda bir birlik, bir dayanışma pratiğinin gelişmesine hizmet edebilir. Bunun ne kadar kalıcı olabileceği ise, tarafların tutumuna, bölge politikasında belirleyici durumda olan güçlerin yaklaşımına bağlıdır.

Tezkereye karşı eylemler...

Okmeydanı halkından tezkereye hayır!

Son süreçte artan milliyetçi ve şovenist dalgalanmaya karşı bir eylem de Okmeydanı'ndan geldi.

Okmeydanı Demokrasi Plat-

for mu'nun bu konu ile ilgili örgütlediği (Partizan, DHP, DTP, EMEP, ESP, İşçi Evleri, ÖDP Okmeydanı Lokali, Halkevleri, SO-DAP, Yaşam Derneği, Çağrı gibi kurumlar) eylem saat 20:00'de başladı.

Dikilitaş Parkı'nda toplamaya başlayan kitle saat 20.00'de kortejler oluşturarak **"Operasyonlar durdurulsun! Okmeydanı Demokrasi Platformu"** imzalı pankartın arkasında yürüyüşe geçti. Kitlenin yapmış olduğu dövizlerde ise Türkçe ve Kürtçe sloganlar yazıyordu. Eylem sırasında sık sık Kürtçe ve Türkçe sloganlar atıldı. Eylemde **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, **"Şehit Namırın"** vb. sloganları Okmeydanı sokaklarında yankılandı. Eylem sırasında insanlar

balkondan alkışları ile destek verdiler. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde Pertek Market'in önünde basın metni okundu. Metnin okunmasının ardından eylem sloganlarla sona erdi. Eylem HÖC ve KÖZ de destek verdi.

"Édi Bese" pankartı ile yürüyüş kitleye polis saldırdı

Okmeydanı'nda "Édi Bese" pankartı açarak son dönemde artan saldırganlığı protesto eden **Eşit Özgür Yurttaş Meclisi'nin** düzenlediği yürüyüşe saldıran polis gaz bombaları atarak panzerleri kitlenin üzerine sürdü. Polislin saldırısına molotofkokteylleri ile karşılık veren kitle, **"TSK'nın korkusu PKK'nın ordusu"**, "Biji serok Apo" şeklinde slogan attı. (Okmeydanı Partizan)

Tezkereye karşı meşaleli yürüyüş

Artan ırkçı saldırılar ve sınır ötesi operasyona izin veren Meclis tezkeresi, İkitelli'de de protesto edildi.

İkitelli PTT önünde bir araya gelen ve **"Édi Bese, şovenizme, ırkçılığa, faşizme karşı, yaşasın halkların onurlu mücadelesi yeter artık"** yazılı pankart açan İkitelli halkı, meşalelerle protesto yürüyüşü düzenledi. Yürüyüşte sık sık **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, "Faşizme karşı omuz omuza", **"İkitelli faşizme mezar olacak"** sloganları atıldı.

Yaklaşık yarım saat süren yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı. Açıklamada konuşan **Yüksel Bulut**, Meclis'ten onay alan sınır ötesi operasyon tezkeresi ile Kürt halkı üzerindeki imha ve inkâr politikasının sürdürülme istendiğine dikkat çekti. Eylem sloganlarıyla son buldu. (İstanbul)

Ankara'da öğrenciler tezkereye karşı yürüdü

25 Ekim'de Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde bir araya gelen 100 öğrenci, sınır ötesi operasyona olanak tanyan tezkereyi ve geliştirilen ırkçı eylemleri protesto etti. **"Şavaşa ve tezkereye hayır"**, "Yaşasın halkların kardeşliği", **"Cebeci faşistlere mezar olacak"** sloganlarını atan öğrenciler, kampüs içerisinde bir süre yürüdüktan sonra, Siyasal Bilgiler Fakültesi giriş kapısında açıklama yaptı. Polis barikatı önünde yapılan açık-

lamada, Hakkari'de yaşanan olayların ardından ırkçı eylemlerin, faşist gruplar eşliğinde geliştiğine dikkat çekildi. Başta DTP olmak üzere demokratik kitle örgütlerine yöneltilen saldırılarla soven dalganın körüklendiği vurgulandı.

Rektörlerin, öğrencilere eylem yaptırmasını da protesto eden öğrenciler, ırkçı ve milliyetçi çevrelere karşı **"halkların kardeşliği"** şiarının geliştirilmesi çağrısında bulundu.

(Ankara)

Ejderha Krallığı'ndaki

Kızıl Ordu

Şayet Butan Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist) (BKP (MLM)) önderlerinin açıklamaları hayata geçerse Güney Asya'daki bir başka ülke daha Maoist isyanla sallanacak.

Deepak Adhikari

Şayet Butan Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist) (BKP (MLM)) önderlerinin açıklamaları hayata geçerse Güney Asya'daki bir başka ülke daha Maoist isyanla sallanacak.

BKP (MLM) Genel Sekreteri Vikalpa "Ön hazırlık neredeyse tamamlandı. Yakın zamanda başlayacağız" diyor.

Butan Mart ve Nisan 2008'de parlamento seçimlerini gerçekleştirecek. Fakat BKP (MLM) seçim dönemine yakın bir zamanda Himalayalar Krallığı'nda Halk Savaşı'na başlamayı planlıyor.

Hedef: Monarşinin yıkılması ve cumhuriyetin kurulması

Halk Savaşına başlamadan önce dönemin Başbakanı Şer Bahadur Deuba'dan 40 maddelik talepte bulunan Nepalli Maoistlerin adımlarını takip eden BKP (MLM) 22 Mart 2007'de Butan Kraliyet Hükümeti'ne 13 maddelik bir talep sundu.

Mektup "mutlak monarşinin yerine halk demokrasisini kurma"ya olan ihtiyacı vurguladı. Parti çok partili demokrasi, mültecilerin evlerine istikrarlı ve onurlu şekilde dönmesi, siyasi tutsakların serbest bırakılması ve toprak reformunun gerçekleşmesi gibi talepleri öne sürdü.

Vikalpa taleplerinin yerine getirilmesinin sorununu barışçıl yollarla çözümünü sağladığını söylüyor. "Fakat şayet hükümet bu talepleri ciddiye almazsa, halka yönelik terörünü sürdürürse bu bizim silahlı mücadeleyi başlatmamıza neden olacaktır."

Druk rejimi bu taleplere daha cevap vermedi. Son gelişmeler de göstermektedir ki Güney Asya'nın "Son Şangri-La"sı olarak adlandırılan tek monarşi ülkeyi Maoist isyanla yüz yüze bırakacak. Kuzeybatı Güney Asya'da artan militanlık yalnızca Butan'ı değil, bölgenin en büyük güçleri olan Hindistan ve Çin'i arka bahçesinde yeni bir isyanın çıkması nedeniyle de uğraştıracaktır.

Genişleyen ağ

Maoist isyanla Nepal sarsılırken, 22 Nisan 2003'de BKP (MLM) kuruluşunu ilan etti. Nepal'in Japa ve Morang illerindeki yedi mülteci kampında bildiriler yaygın şekilde dağıtıldı ve afişler asıldı. Aynı gün benzeri eylemler Butan'daki 20 şehrin 16'sında da görüldü. Bu, Lenin Günü'nün ve 2 yıl öncesinde kurulan Butan'ın ilk komünist partisinin de ilanının yıldönümüydü.

Resmi ilanın peşi sıra Butanlı Maoistler iki alanda yoğunlaştılar: Örgütsel ağı geliştirmede ve siyasi ve askeri eğitimi artırma. Geçtiğimiz Mayıs ayında Maoist kadroların önemli bir kısmı Nepal ve Hindistan sınırındaki Mechi Köprüsü'ne doğru "Uzun Yürüyüş"e katıldı. Ancak mültecilerin ülkelerine zor kullanılarak dönüş çabaları işe yaramadı. Mültecilerle Hint Güvenlik Birimleri arasındaki çatışmalarla sona erdi.

BKP (MLM) Merkez Komitesi'nin Bel-dangi ve Mechi Köprüsü olaylarının ardından gerçekleştirdiği acil toplantı, ülkede silahlı mücadele için koşulların geliştiği belirlenmesiyle sonuçlandı. Toplantıda Halk Savaşının başlama tarihinin öne alınmasına da karar verildi. Buna paralel olarak BKP (MLM) 7 kampın hepsinde faaliyetlerine hız verdi. Yakın zamandaki Halk Sa-

vaşına daha fazla mülteciyi katmak için kültürel programlara ve kapalı toplantılara ağırlık verdi.

Parti illegal olduğu için faaliyetlerinin büyük çoğunluğunu kardeş örgütleri aracılığıyla gerçekleştiriyor. BKP (MLM)'nin ilanından kısa bir süre sonra Tüm Butan Devrimci Öğrenci Birliği, öğrencileri örgütlemek için kuruldu. Benzer şekilde öğrenci örgütünün kuruluşundan 2 hafta sonra Tüm Butan Kadın Örgütü kuruldu. Tüm Butan Cumhuriyetçi Gençlik Birliği, Tüm Butan Öğretmenler Birliği, Tüm Butan Köylü Birliği, Tüm Butan Halkın Kültürel Forumu partinin diğer kardeş örgütleridir.

BKP (MLM) ideolojisini yaymak için okuryazarlar arasında bağımsız gruplar da örgütlemektedir. Şu an feshedilmiş olan Komünist Çalışma Merkezi Goldhap Kampı'nda 2003'de faaliyet yürütüyordu.

Halk Savaşına hazırlık

BKP (MLM)'nin ilk ulusal konferansı (31 Ocak-3 Şubat) Halk Savaşı için ideolojik ve teknik çözümlerle bulundu. Parti basınına göre konferans partinin manifestosunu, programını ve politikalarını belirledi.

Butanlı Maoistler Nepalli Maoistlerin benimsediği stratejiyi takip ediyorlar. Uzun süreli Halk Savaşı üç stratejik aşamaya ayrılır: savunma, denge ve karşı-saldırı. Savun-

ma ise üç alt aşamaya ayrılıyor: hazırlık, başlama ve süreklilik. Parti şu an ilk aşamada. Hazırlık aşaması ise 4 alt bölüme sahip: ideolojik, örgütsel, teknik ve mücadeleyle bağlı. Bu doğrultuda kültürel programlarla, halk müziği albümleriyle ve bildiri ve posterle propagandaya başladılar.

BKP (MLM) ayrıca Başkan Mao'nun "şehirleri köylerden kuşatma" doktrinini de uygulamaktadır. Bunun için silahlı gücün oluşturulmasına vurgu yapılmaktadır. BKP (MLM) önderlerinden Vikram, gerilla güçlerini yaratma planının teknik olarak, "kendine güvenerek düşmanı yok etme" anlamına gelen taktik saldırılarının gerçekleşmesini sağladığını söylüyor.

Askeri gücünüz nedir sorusuna Vikalpa "birkaç tane eski ve ev yapımı silah var. Ayrıca savaşçılarımızın yüksek teknolojik savaşa yönelik hazırlığı da yoktur. Bizler savaş içinde bunu öğreneceğimize inanıyoruz."

Ve ekliyor "çalışma alanı dışında öğrenmenin daha iyi koşulları yoktur."

Mülteci kamplarının yanı sıra Butanlı liderler Hindistan'da ve Nepal'de propaganda ve para toplamak için bulunuyorlar. Ancak esas olarak Butan'a odaklanıyorlar. BKP (MLM) önderleri kendilerinin Butan'ın içinde faaliyet yürüten tek parti olduğunu iddia ediyorlar. BKP (MLM)'nin beş komutanlığı bulunuyor. (4'ü Butan'da, biri yurt dışında faaliyette.)

Yüz binden fazla mülteci Butan dışında kamplarda yaşarken, Butan'da da Nepalce konuşan 80 bin kişi yaşıyor.

Butan'daki kadrolarının yaygınlığı ve seferberlikleri Maoistlerin en fazla olduğu BKP (MLM)'nin 76.300

duyduğu konu. Sonucu ise: Tashigang, Sambdrup Jonkhar ve Samchi şehirleri şu an Maoistlerin yuvası durumunda. BKP'liler Butan'ın coğrafi koşullarının da (% 65'i orman/80 dağlık) gerilla savaşı için uygun olduğunu söylüyorlar.

Kaynaklar partinin halk savaşını devletin etkisinin en az olduğu kuzey bölgelerde başlatacağını iddia ediyorlar. Bu bölgeler, Çin'in de hak iddia ettiği Hindistan'ın Arunachal eyaletine sınırlı. Sarkoplar (Butan'da etnik bir grup) bölgede çoğunluk. Sarkoplar nüfusun % 33'ünü oluşturuyorlar ve BKP (MLM)'nin etkisi altındalar. Birkaç ay önce kurulan Sarkop Mutki Morcha da BKP (MLM)'nin kardeş örgütü. Güneydeki 6 eyaletin Gorkha Pradesh olarak ilan edilmesini talep eden Amar Çetri önderliğindeki Gorkha Rastriya Mutki Morcha örgütü de Maoistlerle sıkı bağlar içinde. Ancak bazı analistler savaşı güney illerinden başlamanın işe yaramayacağını çünkü Druk rejiminin bu bölgeyi yıllardır terörize ettiğini savunuyor. Sonuç olarak bu bölge 90'ların başlarında yüz bin Nepalce konuşan Butanlının sürgüne gitmek zorunda kaldığı isyanın merkeziydi.

Nepal bağlantısı

Yukarıda da belirtildiği gibi Butanlı Maoistler strateji ve taktiklerini genel olarak Nepalli Maoistlerden almıştır. Kuruluşundan bu yana da sıkı bağlara sahiptir. Kaynaklar Nepalli Maoistlerin ideolojik ve maddi yardımda bulduklarını belirtiyorlar. NKP (Maoist)'in önemli önderlerinin askeri, ideolojik ve kültürel konularda eğitim verdikleri biliniyor. Her iki parti de Güney Asya Maoist parti ve Örgütler Koordinasyon Komitesi (CCOMPOSA) üyeleri. Aynı zamanda

Aralık 2006'da Nepal'de gerçekleşen uluslararası seminare de aktif şekilde katılmıştır.

Butanlı mültecilerin BKP (MLM) için halk savaşını başlatmada esas kaynak olacağı görülüyor. Sri Lankalı bir düşünce kuruluşu 2000 Ağustosunda yayınladığı belgede, Nepal'deki işsiz Butanlı gençlerin kısa sürede Kuzeydoğu Hindistanı, Güney Butan'ı ve Doğu Nepal'i istikrarsızlaştıracak militan güçler haline gelebileceğini yazmaktaydı.

Butan Hareket Komitesi lideri Teknath Rizal da herkesin bir dayanma sınırı olduğunu, en sonunda birbirin silahları eline alacağını vurgulamaktadır.

BKP (MLM)'nin güçlenmesinde yıllardır bir türlü çözülemeyen mülteci krizinin olduğu bilinmektedir. Peki şiddet başarıya ulaşacak mı? Bazı insan hakları savunucuları bu konuda tedirgin. Örneğin bir insan hakları savunucusu küçük bir ülkede verilecek savaşın bastırılmasının daha rahat olacağını söyleyerek, Mayıs ayında Maoistlerin kültürel etkinliğine katılan 39 Butanlının tutulanmasını örnek gösteriyor.

750 bin nüfusa sahip olan Butan'da Kraliyet Ordusu da dâhil 22 bin güvenlik personeli bulunmaktadır. Yaklaşık olarak 20 bin Hint askeri de Butan'da konuşlanmış durumda. Bu askerlerin Butan'da askeri eğitim, yol yapımı vb nedenlerle bulunduğu iddia ediliyor. Hint ordusunun bulunması da BKP (MLM) için halk savaşını başlatmada zorluk yaratacaktır. Bunun da etkisiyle BKP (MLM) tüm siyasi güçlere monarşiye karşı ortak mücadele etme teklifini götürdü. Vikalpa'nın bir basın açıklamasında "tüm siyasi partilere, demokratik güçlerin ortak düşmanı olan Butan monarşisine karşı mücadele için birleşik cepheye birleşme çağrısında bulunuyoruz" demektedir.

Sonuç olarak parti silahlı mücadeleyi başlatacağını ilan etti. Partinin daha ne kadar basın açıklamaları yapacağını veya halk savaşını alt kıtanın bu kısmına nasıl yayacağını zaman gösterecektir.

Şehitlerin çağrısına onlar gibi yanıt olalım!

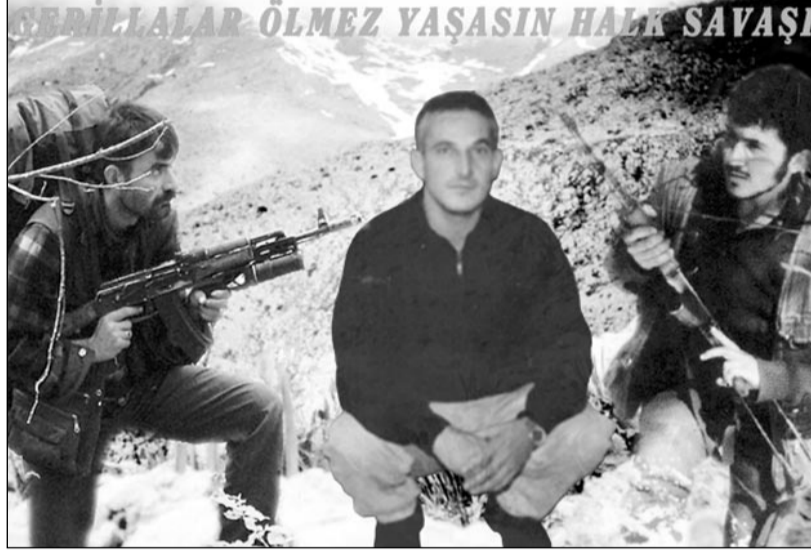
Onlar, "Partiyi daha fazla ileriye götürebilmenin" hesaplaşmasıyla yaşayarak geride kalanlara örnek oldular tüm şehitlerimiz gibi... Dersim dağlarında hesapsızca savaşan, küçücük yaşta büyük sorumlulukların altına girmeye cüret eden Komutan Aşkın Günel, "Savaşa göre şekillenmenin" adı olan Muharrem Yiğitsoy ve yurtdışından dağlara uzanan yolculuğunda son ana dek çatışarak teslim olmayan Cafer Kara Dersim dağlarında bir direniş destanı yarattılar. 2004 yılının Kasım ayında şehit düşen yoldaşlarımızın anıları önünde saygıyla eğiliyoruz...

Emperyalizmin geliştirdiği ideolojik saldırıların etkisinin, devrimci ve komünist hareket üzerinde azımsanmayacak ölçüde hissedildiği bir dönemde, şehitlerimizin bıraktığı değerlerin sahiplenilmesi ve ileri taşınması daha da önem kazanıyor. **Şehitlerimiz, sınıf mücadelesinin hükmünü yitirdiği, silahlı mücadelenin geçerliliğinin kalmadığı yönünde geliştirilen ideolojik saldırılara en güzel yanıtı kavganın ortasında, direnişlerde, pasifizmi parçalayan pratikleriyle vermişlerdir.** Hepsinden öğreneceğimiz onlarca deneyim ve tecrübe vardır. Her birinin ardında bıraktığı değerler bizler için adeta kavganın okuludur.

Şehitlerimizin yaşamlarını incelediğimizde edindiğimiz ilk ders çok açık bir biçimde şu olmuştur: **Mücadelede sonuna kadar ısrar etmez, savaşı kesintisiz sürdürmez, bu uğurda başta ölüm olmak üzere her türlü bedeli göze almazsak, zorlukları alt etmemiz, düşmanı yenilgiye uğratmamız ve devrimi zafere ulaştırmamız imkansızdır.**

Devrimciliğin olmazsa olmazları dediğimiz ilkelere bağlılık, sorumluluk ve görev bilinci, kavgada ısrar, alçakgönüllülük, feda olma ruhu vb. özelliklerle sembolleşmiş şehitlerimiz vardır. Çünkü saydığımız her bir özellik bir devrimciyi, mücadele karşısında çelikleşti, zorluklar karşısında yılmadan kendini yenileyen özelliklerdir. İdeolojik, politik ve fiziksel saldırılara maruz kalan, mücadele kaçıklığının teorize edildiği şu süreçte, devrimci olmak, devrimci kalmak, ancak ilkelere sonuna kadar sahip çıkmakla mümkündür. Bu konuda yaşamış onlarca deneyim ve birikime sahibiz. Tarihimizden öğrenmek, olumsuzlukları olumluya çevirmek, olumsuzluklarımızı daha da büyütmek, tarihi bir görev olarak omuzlarımızda durmaktadır.

Her bir şehidimiz şehit düştüğü ana kadar gerek olumlu gerek olumsuz birçok deneyim yaşamıştır. Bizlere bıraktıkları olumlu, olumsuz deneyimler, değerler her zaman yolumuzu aydınlatmıştır. Olumlu deneyimlerini rehber olarak olumsuz deneyimlerden ise dersler çıkararak yolumuza devam

ediyoruz. Her bir şehidimizi ayrı ayrı değerlendirdiğimizde öne çıkan bir yönü muhakkak vardır. Ya da ilkelere sahip olduğumuzda; her bir ilke sembolleşmiş şehitlerimiz vardır.

Kavganın en kızgın döneminde yitirdiğimiz bu şehitlerimiz ardıllarına bıraktıkları miraslarla ölümsüzleşmişlerdir. **"Onların yaşamı bize yol göstermektedir"** diyen Muharrem Yiğitsoy, tıpkı öncülleri gibi yaşamını devrime adanmış, son nefesine kadar Proletarya Partisi'ni her alanda savunmuştur.

Kavgada ısrar, zorluklar karşısında yılmamak O'nun en önemli özelliklerindedir. Zorlu süreçlerde devrimci kalmak, bedel ödemeye hazır olmak daha da zordur. O'nun için **"zor süreçlerin insanıydı"** denilebilir. O bunu yaşamıyla kanıtlamıştır. Yaşamın birçok alanında yaşadığı zorluklar karşısında inancını asla yitirmemiştir. Her zaman kendine örnek aldığı şehitler olmuştur. Bir dönemler faaliyet alanında sorumlusu olan **Murat Deniz**'in yaşamı, kişiliği, kavgadaki ısrarı, en kötü anlarda dahi umudunu ve Proletarya Partisi'ne güvenini asla yitirmemesi O'nun en büyük rehberi olmuştur.

Görev bilinci konusunda her zaman **İsmail Hanoğlu**'nu örnek almıştır. Onun, görevlerini her şeyin üstünde tutuşu, özellikle safarımızda parti bilincinin kırılma yaşadığı dönemlerde en büyük öğretmenimiz olmuştur. İstanbul'da Şerif Nedim adlı bir faşist hakkında parti organının aldığı ölüm kararının uygulanması çeşitli gerekçelerle geciktirilince İsmail Hanoğlu'nun **"parti kararı geciktirilemez,**

parti oyalanamaz" diyerek direkt kendi görevi olmadığı ve Şerif Nedim'i tanımadığı halde faşist grubun içine dalarak yüksek sesle **"Şerif"** diye bağırıp, Şerif döndüğünde alınmış ortasından vurarak cezalandırması alınan görevin en kötü şartlarda dahi uygulanabilirliğini öğretmiştir bizlere...

Nice bedellerle yaratılan şehitlerimizin kanlarının olduğu **değerlerimizin korunması**, sahiplenilmesi şehitlerimizden öğreneceğimiz bir başka değerdir. Bu konuda Muharrem yoldaşın en büyük öğretmeni; şehit düştüğü çatışmada silahının son mermisine kadar çarpışıp parti değerini düşmanın eline geçmemesi için silahını kıran **Ahmet Muharrem Çiçek** olmuştur.

Partiyi güven ideolojik duruş sorunudur

Son yıllarda yaşadığımız en büyük zafiyetlerden birisi de **partiyi güven** sorunudur. Uzun yıllar kavganın içinde verilen mücadelede, ödenen bedellerde şehitlerimizin bizlere bıraktıkları Partiyi korumanın yolu elbette güvenenden geçmektedir. Yapılan görevleri, alınan sorumlulukları parti bilinciyle yapmak, kendimizi değil partiyi öne çıkarmak bir devrimci militan için olmazsa olmazdır. Oysa yaşadığımız dönemsiz sorunlara baktığımızda karşımıza çıkan partiyi güven sorunu ve parti bilincinin kırılması olmaktadır. Bir sorun yaşadığımızda ilk aklımıza gelen partiyi güvensizlik değil partiyi nasıl sahiplenebiliriz ve sorunu nasıl çözeriz olmalıdır. Parti bir yara almışsa onu tedavi edecek olan başkaları değil biz olmalıyız. Bu konuda da Mu-

harrem yoldaşın partiyi, yoldaşlarına güveni her zaman için tamdır. Örneğin partinin ağır yaralar aldığı bir dönem olan 94 darbesi döneminde, bulunduğu alanda herkesin kafası çok karışmıştır. Okuduklarından ve örgütlenmenin içerisine yeni çekilmiş yoldaşların yoğunluğundan dolayı parti kitlesinin kafası iyice karışmıştır. Nasıl tavır konuşulacağı bilinemeyenken O, **"çelişkiye düşmeye hiç gerek yok. Gençlik neredese biz ordaysız. Bu konuda gençliğe güveniyorum, burada hiç fire olmaz, söyleyin bizim tavırımız net"** diye haber göndermiştir. Onca söylentiler, kafa karışıklıkları, güvensizlikler içinde O'nun bu söylemi yürekleri su serpmiş, darbeci-tasfiyeciliğin alanda etkili olmasının ölü kesilmiştir.

Mücadelenin her alanında görev ve sorumluluk almaktan geri durmayan Muharrem yoldaş mücadelemizin esas ve tali yanları konusunda hep ileri bir kavrayışa sahip olmuştur. Legal ve illegal mücadele alanlarında faaliyet sürdüren yoldaşın partinin ihtiyaçlarına göre kendini konumlandırmaya açık oluşu örnek alınması gereken bir kavrayış ve pratik duruştur. Legal mücadele alanlarının önemsiz olduğu yanlış kavrayış üzerinden bazı yoldaşların legaldeki mücadeleyi küçümseme, önemsememe yaklaşımına birçok şehit yoldaşımızın mücadele pratiği örnek olduğu gibi Muharrem yoldaşın legal ve illegal mücadele alanlarında geçen yaşamı buna en iyi örneği ve yanıtı içermektedir. Bütün alanlarda illegaliteye ve partinin örgütlenmesine önem veren yoldaşın, faaliyet yürüttüğü alanlarda bu yönde atacağı adımlar, ektiği tohumlar mücadelemizde somut kazanımlara dönüşmüştür.

Faaliyet yürüttüğü alanlarda kitleler üzerinde silinmesi güç izler bırakan yoldaş **Eyüp Güllen**, 94 darbesi sonrası Dersim'de kucaklamıştır ölümü. **Umut İl**, 2. OPK sonrası kesintiye uğrayan Dersim faaliyetinin tekrar başlatılması için çıkarılan birlikte yer almış ve 2000 Nisan'ında 6 yoldaşla birlikte şehit düşmüştür. **Ve Muharrem Yiğitsoy**, alınan kayıplardan sonra kesintiye uğrayan Dersim'deki gerilla faaliyetini tekrar oluşturmak için çıkarılan birlikte yer almıştır. O da yığınların, suskunluğun, kavganın kaçıklığının kol gezdiği bir süreçte Dersim birliğinde yerini alarak yığınların teorisini **"silahlı mücadelenin tasfiye edildiği"** söylemleriyle yanlara en güzel cevap olmuştur.

mütevazılığı, alçakgönüllülüğü ve fedakarlığıyla kendisini sevdirmesini bilmiştir. Halkı anlama, sorunlarını kavrama, birlikte üretme ve paylaşma anlayışı kitleler içerisinde saygınlık kazanmasına yol açmıştır. Emekçi özellikleri yoksul köylülerin onu hemen benimsemelerine kendilerinden biri olarak görmelerine ve süreç içerisinde bütünleşen bir ilişkinin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Yoldaşın bu özellikleri parti militanı olarak Muharrem yoldaşın kitleler içerisinde siyasal bir etki yaratmasına ve partiyi örgütlemesine büyük olanaklar sağladı. **Öyle ki şehit düşmesinin ardından faaliyet sürdürdüğü bölgelerde yeni doğan çocuklarına Muharrem adını vererek halkımız sahiplenmiştir.**

Muharrem yoldaş Eskişehir'den öğrenci gençlikten mücadeleye katılmıştır. Kendisi gibi yine aynı alandan mücadele katılan diğer yoldaşlarımız **Eyüp Güllen** ve **Umut İl** yoldaşların da Muharrem yoldaşın yüreğine ayrı yerleri vardır. Onlardan öğrenmesini bilmiş, onları daha da ileri taşımıştır kendi kişiliğinde. Eskişehir gençliğinde mücadele katılan bu yoldaşların ortak bir özelliği vardır. **Üç yoldaş da hep en zor süreçlerde tereddüt göstermeden bedel ödemişlerdir.** Ve üç yoldaş da tarihsel süreçlerde Dersim'de şehit düşmüştür...

Eyüp Güllen, 94 darbesi sonrası Dersim'de kucaklamıştır ölümü. **Umut İl**, 2. OPK sonrası kesintiye uğrayan Dersim faaliyetinin tekrar başlatılması için çıkarılan birlikte yer almış ve 2000 Nisan'ında 6 yoldaşla birlikte şehit düşmüştür. **Ve Muharrem Yiğitsoy**, alınan kayıplardan sonra kesintiye uğrayan Dersim'deki gerilla faaliyetini tekrar oluşturmak için çıkarılan birlikte yer almıştır. O da yığınların, suskunluğun, kavganın kaçıklığının kol gezdiği bir süreçte Dersim birliğinde yerini alarak yığınların teorisini **"silahlı mücadelenin tasfiye edildiği"** söylemleriyle yanlara en güzel cevap olmuştur.

Kavgada ölümsüzleşenler

Hüseyin Akdemir: 1979 Erzincan Çayırılı doğumlu olan Hüseyin Akdemir, devrimci düşüncelerle Erzincan Erkek Sanat Enstitüsü'nde tanışır. **Erzincan Kültür Derneği** ve **Tandırbaşı** dergisinin kuruluşunda önemli katkıları olur. Öğrenci birliklerinde aktif olarak görev alan Akdemir, Çayırılı'da o yıllarda görev yapan polis Ömer Usta'nın faşistlere hedef gösterilmesiyle ÜGD üyesi olan faşistler tarafından **10 Kasım 1976** günü uğradığı saldırıda şehit düşer.

Aziz Gözetmen: Halk düşmanı **DDKD**'li (Devrimci Doğu Kültür Derneği) faşistler tarafından **4 Kasım 1979**'da Siverek'te silahlı saldırıyla katledildi.

Veli Karasu-Eşref Şahlar: Adana'da öğrencilik yıllarında Proletarya Partisi ile tanışan Veli Karasu ve Eşref Şahlar, 8 Kasım 1979'da **İGD, DDKD, SGB** ve **Emeğin Birliği** sosyal faşistlerinin ortaklaşa kurdukları tuzakla katledildi. Partizanların kararlılığı, militanlığı karşısında çareyi onları katletmekte bulan sosyal faşistlerin ele başları daha sonra Proletarya Partisi militanları tarafından cezalandırılmıştır.

Nubar Yalımyan: Ermeni milliyetine mensup olan Nubar Yalımyan Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle 1976 yılında tanışır. Hollanda'ya gittiği 1978 yılına kadar aktif mücadele eder. Hollanda'da da faaliyetlerine devam eden Yalımyan, **5 Kasım 1982**'de MIT tarafından katledilir.

Ali Haydar Aslan: 1967 Dersim doğumlu Ali Haydar Aslan Proletarya Partisi üyesi ve Halk Ordusu komutanlarındandı. **8 Kasım 1983**'te Nazımiye merkezine bombalı pankart asmak isterken bombanın elinde patlaması sonucu şehit düşer.

Tuncay Çarıkçıoğlu: Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle İstanbul'da üniversitede okurken tanışan Tuncay Çarıkçıoğlu **İsmail Oral**'la birlikte **TMLGB**'yi fiilen ilk kuran önderler arasındadır. Çarıkçıoğlu gözleri bozuk olmasına rağmen fiziksel rahatsızlıkların faaliyet önünde engel olamayacağını bilinci ile 1989 yılında gerillaya katılır **2-3 Kasım 1992**'de **Tokat**'ta çıkan bir çatışmada şehit düşer.

Fethiye Batmaz: 1976 Dersim doğumlu olan Fethiye Batmaz 1993 yılında lise son sınıfta okurken gerillaya katıldı. **7 Kasım 1993** yılında Hozat'ta çıkan bir çatışmada şehit düştü.

Pusula

Devrimci militanların nitelikleri üzerine...

Devrimci militanların sahip olması gereken özelliklere dair her dönem tartışmalar yaşıyoruz ve yaşamaya da devam edeceğiz. Ama bazen bu süreçler daha bir önem kazanmaktadır.

Devrimci çalışmada kadro ve militanların ideolojik eğitimi, parti disiplinine uyma ve devrim ve sosyalizm davası karşısındaki dürüstlük ve samimiyetleri, hatalara karşı tutumları ve pratik uygulamalarda inisiyatif sahibi olmaları vb. özellikler sahip olunması gereken en temel özelliklerdir. **Eğer bu özellikler zayıflamışsa, bilinmelidir ki, orada devrimci militanlık sakatlanmıştır. Orada ideolojik bir problem vardır.** Ve bunlar aşılmasa başarısızlıklar kaçınılmaz olur. İkinci önemli nokta, bunların aşılmasının pratiğin dışında değil, içinde aranması gerektirir. Yani devrimci

militanın dürüstlüğü halkın ve devrimin davası karşısındaki duruşta aranmalıdır. Ne ölçüde inisiyatif sahibi olduğunu yaratıcılığında, pratik karar alıcılığında; disiplinli davranışını çalışma tarzında ve alınan kararlara karşı takındığı tutuma bakarak değerlendirilmelidir.

Hemen şunu belirtmemiz gerekir ki; hiç kimsenin elinde devrimci dürüstlük ve samimiyeti ölçen bir alet yoktur. **Çünkü; devrimci dürüstlük ve samimiyet teknolojik aletlerle değil, halk ve devrim davası karşısındaki duruşla ölçülür.** Söylem ve pratiğin uyumluluk derecesiyle ölçülür. Söylem başka pratik başka ise, orada dürüstlükten, samimiyetten söz edilemez. Bu erdemlerden yoksun bireylerinin doğruluktan, dürüstlükten söz etmeleri sadece ve sadece içinde buldukları gayri dürüst duruşlarını gizlemeye

dönük bir çabadan ibaret olacaktır. O halde bizim devrimci bireylerin veya militanların doğruluk ve dürüstlüklerine dair söyleyeceğimiz her şey de bu bireylerin, halk ve devrim davası karşısındaki duruşlarından başlımsız olamaz. **Stratejik veya güncel devrimci görevlerini yerine getirmede sahip oldukları becerilerini ortaya koymayan, yani çalışmada yaratıcı ve özverili davranmayan her devrimcinin dürüstlüğü ve doğruluğu sorgulanmaya muhtaçtır.** Sade bir dille ifade edecek olursak; işini iyi yapmayan, halkın davasına hizmet etmede özverili ve paylaşımcı değil, bencil ve idare edici tutumları içine giren her militanın ideolojik duruşu sakatlanmış ve devrimci dürüstlüğü yara almış demektir.

Değerlendirmemiz şu tarihi tecrübelerle sınırlı olmamalı, bilakis onlardan öğrenmelidir: **"İnsanlar, onların doğruluğu ve dürüstlüğü sözlerine değil, eylemlerine bakılarak değerlendirilmelidir. Politikada dürüstlük kesinlikle denetlenebilir olan söz ve eylem arasındaki uyumluluktur."** Lenin **"Bolşevîğin sözü sarsılmaz bir sözdür. Yönetici, devlet adamı bo-**

şuna konuşmaz. Söz mü verdin? O zaman kararlılık ve enerji göster, verdığın sözü yerine getir. Herhangi bir nedenle hesapların yanlış çıktı ve güçlerin yetmedi mi, o zaman bunu dürüstçe söyle, yoksa bir gevezenin ya da sahtekarın hiç de kiskanılmayacak rolüne düşersin." (Komünist Enternasyonalde Kadro Sorunu Üzerine)

Lenin yoldaşın da ifade ettiği gibi **"söz ve eylemin uyumu"** değerlendirmemize temel teşkil etmek zorundadır.

Değerlendirmelerde eksik diyebileceğimiz diğer bir nokta ise; üretme, yaratma, değiştirme eylemlerinde enerjisini önemli oranda tüketmiş **"gözlerimi kaparım vazifemi canımın istediği kadar yaparım"** veya "sorunları çözmede cimri, her ortama uymada ise oldukça iyi" felsefesini yaşam tarzı haline getiren devrimci kişilikler hakkında yapılan iyimser değerlendirmelerdir. **Her şeyden önce; devrimcilik bir iddia, tarihi değiştirme eylemini içerir.** Oysa yukarıda tarif ettiğimiz kişilik ve kişiliklerde bu cesaret, bu cüret yoktur. Böylesi değerlendirmeler yüz yüze kaldığımızda haklı olarak şu soru veya soruları sormalı-

yoruz: İşini doğru yapıyor mu? Devrimciliği bir yaşam tarzı olarak benimsemiyor mu? Yani, kuracağımız yeni toplumun özelliklerini ne ölçüde taşıyor ve bu temelde yakın çevresini ne kadar etkiliyor? Özet olarak, değişime ve değiştirme eyleminin neresindedir? vb. sorulara verilecek yanıtların düzeyi ve gerçekliği birey ya da bireylerin sınıf mücadelesi içindeki dürüstlük derecelerini belirler nitelikte olacaktır.

Bir kez daha altını çizmekte yarar görüyoruz; **Devrimci özveride, devrimci fedakarlıkta yoksullaşmak demek, güncel devrimci görevleri yerine getirmekle eşanlamdır.** Çünkü; sınıf mücadelesinde en büyük yoksulluk, bu erdemlerde yoksun olmaktır. Bu erdemlerden yoksun olan her devrimcinin boynuna dürüstlük, samimiyet madalyası takmak, işini yapan ile yapmayı ayırmamak samimiyet ile samimiyetsizlik arasındaki kalın çizgileri silikleştirmek anlamına gelir. Bu da kaçınılmaz olarak devrimci adaleti yaralar.

Hemen şunu belirtmemiz gerekir ki; sahip olunan siyasal gerilik ve örgütsel tecrübesizlik sonucu, ortaya konulan tüm yoğun emek-

lere rağmen istenilen sonuca ulaşmayan devrimci pratikleri bu değerlendirmeler dışında tutuyoruz. Ve şuna da inanıyoruz; tüm samimiyetle ortaya konulan bu devrimci çabalar, siyasal geriliği aşmaya, tecrübesizliği tecrübeye dönüştürmede mutlaka başarı gizgisine ulaşır. Çünkü; burada kendi yaşamını her yönüyle devrim ve sosyalizm mücadelesine adanmış samimiyeti söz konusudur.

Çalışma alanlarında veya yukarıdan gelen her kararı yaratıcı ve kararlı bir tarzda uygulamak olmazsa olmazdır. Her şeyden önce devrimci bir militan, aldığı kararların arkasında durmak zorundadır. Altında imzası olduğu kararı uygulamada tereddüt eden, gereken ciddiyeti göstermeyen bir militan, diğer pratik uygulamalardan fazla bir şey beklememelidir. Her militan bu şuna inanmalıdır. **Kararlı bir duruş, beraberinde inisiyatif ve işi sonuna kadar götürme ısrarını getirir.** En zor koşullarda dahi bir çıkış yolunu bulmayı sağlar. Çünkü; kararlılık yaratıcılığı, sorgu-turmaya, sorgulamayı içerir. Bütün bu pratik çabaların olduğu bir yerde devrimci atılganlık, canlılık ve değiştirip dönüştürme iradesi var demektir.

Katliama bir avuç toprak; ölüm tarlaları... İsimsiz, kimliksiz birer numaradır mezarlarımız

Kadın ve çocuk; biri doğuran, diğeri büyüyen...
Kadın ve çocuk; biri göğün yarısı, diğeri göğü
kucaklayacak olan.

Kadın ve çocuk; birinin emeği, diğersinin dünyası
sıralındı/çalınıyor.

Kadın ve çocuk; her ikisi de "tehlikeli", her ikisi
de istemekte ve isteyecek olan özgürlüğü.

Her ikisinin de ölüm ekilimsiz ufuklarına umut-
larının, öldürülüyor...

Kadın ve çocuk; her ikisi de yaşıyor yine de hâlâ.

"Dünya Irak işgaline hazırlanırken, şimdi
başımıza Kuzey Irak fatihi kesilenlerin savaşa
katılmanın yararları üstüne kestikleri bakkal hesap-
larının uğultusunda, yine savaşın tanımını
yapmaya çalışıyorduk. Savaş, dünyanın hıza
ayak uyduramayanların, yüz yıllar boyunca ü-
stünde tepinilmiş insanların, kalabalık yapanların,
kirlil, çirkin, siyah olanların, işsiz, az beslenen,
cahil olanların nüfusunu kontrol edebilmek için
arada basyurulan bir temizlik hareketidir."* İn-
sani parçalayan bir top mermisidir savaş, üzeri-
ne göçen bir duvar, gökyüzünde uçan füzeler
ve jet uçaklarıdır.

Dünyanın en güzel bakan esmer çocuklarının yıkıntıları arasında kalmadır.

Çocuk olmak... Her savaş çocuğunun bir
öyküsü vardır. Kimi babasını, kimi ağabeyini, ki-
mi kendisine oyuncak almaya söz verip de bir
daha gelmeyen yakın akrabasını kaybetmiştir
kendi kıymalarında. Oyuncaklar değişir, savaşın
"fethettiği" şehirlerde. Ne bebek Sindy'ler, ne
de çizgi film kahramanlarının oyuncak bebekle-
ri erişilebiliriz buralarda. Plastik silahlar,
mermi kovarıları ya da savaştan arka kalan zırlı-
lı paletler, şarapnel parçaları olur çocukların
oyuncakları.

Ve kadın olmak... Acının, gözyaşının, tala-
nın, işkencenin, her türlü gayri insani muamele-
nin yaşandığı haksız savaşlara hep kadının rengi
yansır; çünkü savaşların acısını en çok onlar ya-
şarlar. Kimi zaman anne, kimi zaman eş, kimi
zaman ailenin sağ kalanlarının tüm yükünü sırt-
lanmak zorunda kalan, dilenen, bedenini satma-
ya zorlanan kadındır. En zoru anne olmaktır
ama. Hangi yaşta olursa olsun, evden çıkan ço-
cuğunun belki bir daha geri dönemeyeceği ger-
çeğini kabullenmek için çünkü annelik...

Bu yılki bayram hediyemiz, Meclis'ten ge-
çiren tezkere oldu.

Amaç PKK'yi "temizlemek". Öyle ya,
Türk'ün gücünü dünyaya göstermenin zamanı
geldi de geçiyor bile! Nedir bu güç? Memleke-
tin her yanındaki "kutsal şehitler", gözü yaşlı
analar, yoksulluk ve korku mu gücün anlaşılmalı?
Yaşamını yitiren asker cenazelerine katılarak
timsah gözyaşları döken, yeni saldırı ve savaş
kararları alan devlet "büyükleri"ne göre güç

budur, evet. Yoksul ülkelerin yoksullarının bir-
birine kırdırılması, ardından yakılan ağıtlara dil
ucuya eşlik edilmesi, bir yandan da yeni acılara
davetiye çıkartmak için tehditler savrulması;
"Bize bu acıları yaşatanlara, o acıları, ha-
yal bile edemeyecekleri bir yoğunlukta ya-
şatacağız ve bu konuda kararlıyız." (27.10.2007-Yaşar Büyükanıt)

Sürekli "düşman"ların tespit edildiği, süre-
kli savaş ve intikam naralarının atıldığı ülkemizde
son günlerde, aslında bir süredir olgunlaştırıl-
maya çalışılan ırkçı-şoven saldırılar sonucu,
memleketin her tarafından "teröre karşı la-
net" mitingleri düzenleniyor. Yapılan bayraklı
gösterilerde "vatani korumanın", "vatan
için çarpışmanın" kutsiyetinden dem vurul-
yor. Ama sadece birtakım insanların bir araya
gelip yürüyüş yapması olarak da kalmıyor ey-
lemler. "Kürt görünümü", "Kürde
benzeyen", "Kürt olabilecek" herkes
de sokak ortasında, üye olduğu partinin bi-
nasında, evinde, gittiği kahvede saldırılar-
dan nasibini alıyor.

Oysa gerçek şu ki, çıkan tezkere ile yi-
ne yoksul halkın evlatlarına acı ve ölümün
yolu görünüyor. Yoksul olmanın yegâne
ayrıcalığı olan şehitlik mertebesiyle ödül-
lendirilmeyi bekliyorlar.

Ve kadınlar... Binbir zorlukla büyü-
tükleri çocuklarını, şimdi gözlerinde yaş,
yüreğinde acıyla kardeş kanı dökmeye
uğurlayacaklar. Ve belki de bir süre sonra
gönderdikleri evlatlarının tabutu başında
cenazeye katılan devlet erkanının baskısı ile
"vatan sağolsun" demeye zorlanacaklar.

Şu bir gerçek ki, yaşanan tüm işgal ve haksız
savaşlarda, ırkçılık ve şovenizm rüzgarlarının al-
tında ezilen, horlanan, yok sayılan, katledilen,
tecavüze uğrayan en çok kadınlar olmaktadır.
Bu noktada yaşanan örneklerle göz atmak hep-
imiz açısından konunun anlaşılmasına vesile ola-
caktır. Örneğin Irak... ABD emperyalizminin
"özgürlük" ve "demokrasi" adına tahmini
rakamlara göre 1.2 milyon insanı katlettiği, her
dört kişiden birinin ailesini kaybettiği Irak... Ve
Iraklı kadınlar, Iraklı anneler... Iraklı kadınların
ABD işgalinden önceki durumları ile işgal sıra-
sındaki durumlarının karşılaştırılması bile bize
hem işgal ve savaşların kadınlar üzerindeki et-
kisini gösterecek hem de emperyalistlerin sahte
söylemlerinin ardındaki gerçeği açık edece-
ktir. Yapılan araştırmalar Afganistan ve Irak'a iş-
gal ve saldırıların, uzun vadede halklara ve ka-
dınlarla daha fazla özgürlük getireceğine inan-
maların yanlışlığına açıkça ortaya koymaktadır. İşgal
ve bitmeyen çatışmalar, Iraklı kadınların kaderi-
ni aslında kökten değiştirmiş durumdadır. Em-

peryalist kıskırtmalar sonucu yaşanan mezhep
çatışmaları, kadınları hedef alan şiddetli uç nok-
talara taşımış ve kadın bedenini, tehdit, gözda-
ğı ve intikam için kullanılan bir cepheye dönü-
ştürmüştür. Tecavüz vakaları artmış, tahmin
edilemeyecek boyutlara ulaşmıştır. Örneğin,
Bağdat'ta eşyile birlikte yaşayan bir kadın, evin-
den alınarak karakola götürülmüş ve "direniş-
çiler için yemek pişirdiği suçlamasıyla"
kendisine tecavüz edilmiştir. Irak hükümeti, bir
günden kısa süren soruşturma sonrası kadını
"yalancılıkla" suçlamış ve polisleri hızla aklamış-
tır. Ardından 50 yaşındaki başka bir kadın, 4 as-
kerin kendisine tecavüz ettiğini belirtmiştir.

Bu yaşananlarda somutlanan şiddet, aslında
kadınları işgalin ilk günlerinden beri hedef al-
yor. Irak'ta tecavüz kurbanı kadınlar, dışlanma,
aşağılanma ya da namus cinayetleri nedeniyle,

başlarına gelenleri nadiren yüksek sesle dile ge-
tiriyorlar. Kaçırılan kadınların ve kız çocukların
tam olarak kaçının geri döndüğü bile bilin-
miyor. Yapılan araştırmalar bazı çetelerin kız
çocuklarını kaçırmak Körfez ülkelerinde sattıkla-
rını da belirterek, kadın bedeninin haksız sa-
vaşlarda nasıl kullanıldığını ortaya koyuyor. Mu-
sul'da bir okul müdürünün anlattıkları bu ger-
çeğe bir kez daha işaret ediyor; "Amerikalı as-
kerler, bunu binlerce kez yaptılar ve çekip
gittiler. Abiri' tecavüz ettikten sonra öldü-
ren askere, yüz yıllık hapis cezası verdiler,
ama biz Iraklılar aptal değiliz. Suçluların,
kısası süre sonra şartlı tahliyle serbest ka-
lacaklarını biliyoruz."

(Mahmudiye'de geçen yıl, Amerikan asker-
lerinin tecavüzüne uğrayan 14 yaşındaki Abir El
Cenebi, ailesi ve kardeşiyle birlikte öldürül-
müştü. Askerler, olayı gizleyebilmek için ceset-
leri yakmıştı. Suçlu bulunan askerlerden 24 ya-
şındaki Çavuş Paul E. Cortez, 23 Şubat'ta, 100
yıl sonra şartlı tahliye hakkı bulunuyor.)

Yine bir örnek olarak Ebu Garib Hapishane-
si'nden tüm dünyaya seslenen kadın tutsak-
ların yaşadıkları hatırlanabilir.

*Yıldırım Türker

Silopi'de kadınlar ülkücü saldırıları kınadı

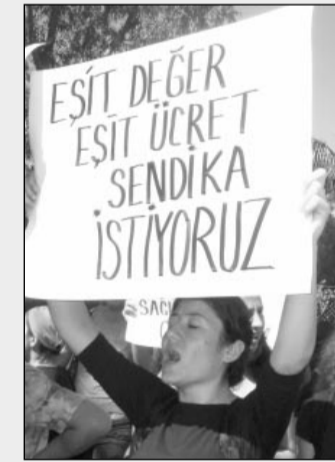

Silopi Kadın İniyatifi, metropollerde yaşanan linç
girişimi ve DTP'ye yönelik saldırıları kınamak amacıyla
DTP Silopi İlçe binası önünde basın açıklaması yaptı.
Açıklamaya, Silopi Belediye Başkanı **Muhsun Kunur**,
DTP Silopi İlçe Başkanı **Haci Üzen**, Silopi Belediye
Meclis üyelerinin aralarında bulunduğu yaklaşık 300 ki-
şi katıldı. "Baskılar bizi yıldırılmaz", "AKP şaşır-
ma bizi dağa taşıma" sloganları atan grup adına
Melike Atak açıklama yaptı. Son dönemlerde yaşanan
olaylara dikkat çeken Melike Atak, yaşanan savaştan en
büyük zararı Kürt ve Türk annelerinin gördüğünü söy-
ledi. Sınır ötesi operasyon nedeniyle Meclis'te onayla-
nan tezkereyi kabul etmediklerini ve kararın derhal ge-
ri alınması isteyen Atak, son dönemlerde yaşanan çatış-
maların alınan tezkere kararı nedeniyle yaşandığını dik-
kat çekti.

Son zamanlarda Kürtlere yönelik saldırılarda artışın
olduğuna dikkat çeken Atak, "Bu saldırılardan dola-
yıcı çocuk okullarına bile gidemiyor" dedi. Yayıl-
an milliyetçi dalgayı kınayarak, yaşanan olumsuzlukların
annelerin gözyaşlarına neden olduğunu belirten Akat,
şunları söyledi:

"Yaşamını yitiren ve esir alınan askerler var. Bunla-
rın annelerinin gözyaşı içimi acıttı. Benim de çocuğum
bu savaşta dağlarda yaşamını yitirdi. Onların acısını çok
iyi anlıyorum."

Novamed'le dayanışma eylemleri sürüyor!

Novamed Greviy-
le Dayanışma İzmir
Kadın Platformu, No-
vamed işçisi kadınların
taleplerinin kabul edil-
mesi için bir dayanış-
ma eylemi yaptı.

16 Ekim günü Ko-
nak Postanesi önünde
bir araya gelen **Novamed Greviy-
le Dayanışma İzmir Ka-
dın Platformu** üye-
leri, Novamed işçisi

kadınlarla ilişkin basın açıklaması düzenledi. Platform
adına açıklamayı okuyan **Kısbes Aydın**, Novamed'li
kadın işçilerin taleplerinin derhal kabul edilmesini,
Novamed'de çalışan kadınların akort çalışmadan kay-
naklı "Karpel Tünel Sendromu" gibi hastalıklarla bo-
ğuşmak ve zehirli solüsyonlar solumak zorunda kaldı-
ğını söyledi. Aydın, bir yılı aşkın bir süredir grevde
olan kadınların insan onuruna yaraşır, sağlıklı koşullar-
da çalışmak istediklerini belirtti.

Novamedli kadınların taleplerinin bir an önce dik-
kate alınmasını isteyerek, "Novamedli kadınların
emeklerine, bedenlerine, kimliklerine sahip çıkma
mücadelelerinde talepleri yerine getirilinceye kadar,
onlarla dayanışmaya, seslerine ses katmaya devam
edeceğiz" şeklinde konuşan Aydın, Novamed patron-
larını bir kez daha uyardı.

Eylemde, "Erkek egemenliğine son", "Yaş-
sın kadın dayanışması", "Novamedli kadınlar
yalnız değildir" dövizleri taşıyarak "Hepimiz No-
vamedliyiz, hepimiz grevdeyiz", "Kadınız, ör-
gütünüz, şimdi daha güçlüyüz", "Yaşasın kadın da-
yanışması", "Emek ve beden sömürüsüne son"
sloganları atıldı. (H. Merkezi)

Bir kadın işçinin gençliği...

tastik romanlar, aşk hikâyeleri, masallar... ne
bulursa okuyordu. Ve bu arayışı, okuma aşkı,
sonunda, onun hayatına yepyeni bir anlam
katan ve bundan sonraki hayatını adayacağı
sosyalizmin işlendiği sosyalist yayınlara ulaş-
masını da sağladı. Tamamen kendi çabalarıyla
kendini eğitti. Zihinsel gelişimini, eğitimini bü-
yük bir şevk, aynı zamanda fedakârlıkla yapı-
yordu. 12 saat boyunca insanı tüketen işten
sonra gelip kitap-dergi okumak-tabii yapıla-
cak diğer işleri de hallettikten sonra-oldukça
zor olmasına rağmen Adelheid'i yıldırmıyor-
du. Yine yoksulluğunu, çaresizliğini aşmanın
yolu olarak düşündüğü dinsel inançlara da sa-
hip olan genç kadının yeni, bilimsel düşünce-
lerle tanışması, din zincirlerinden kurtulması-
nı ve esas kurtuluş yolunu tutmasını da sağla-
dı. Sosyalist düşüncelerle tanışınca tüm
emek, enerji ve çabasıyla kendini tamamen
sosyalizme adıyor yazar; yokluk, yoksulluk,
ağır-uzun ve yorucu iş saatleri onun çalış-
malarını engelleyemiyor. Polisin ve patronların
baskısı, evliliği, çocukları da... Adelheid her
şart altında çalışmalarına devam ediyor. Çalı-
ştığı iş yerinde sosyalist gazetenin dağıtımını
yapıyor, grevler örgütüyor. 1 Mayıs çalış-
maları yürütüyor. Üstelik tüm bunları kendi ini-
siyatifiyle yapıyor. Çünkü asil kurtuluşun,
özellikle de ezilen kadınların kurtuluşunun
sosyalizmde olduğunu kavriyor. Bu kavrayış

bütün zorlukları göğüslemesine, büyük feda-
kârlıklarda bulunmasına neden oluyor. Ve ta-
bi huzurlu, mutlu olmasına da.

Kitabın birinci bölümü yazarın çocukluk
ve gençlik dönemi anlarından oluşuyor. Bu-
rada yazarın o dönemleriyle birlikte aslında
dönemin Avusturya'sındaki hatta Avrupa'sın-
daki işçi sınıfının ve bununla beraber proleter
kadınların yaşam ve çalışma koşullarını görü-
yoruz. Kitapta yer alan fotoğraflar da bu du-
rumları çarpıcı bir şekilde görsel olarak anla-
tıyor, destekliyor. Kapitalizmin vahşi sömürü
çarklarının işleyişini ve bunun işçiler üzerinde
gerek hayat koşulları gerek kişilik, zihinsel ge-
leşim, kültür, ahlak vb. konularda ne tür so-
runlar doğurduğunu da görüyoruz. Ve tüm
bu koşullara rağmen proleter genç bir ka-
dının kendi yazgısını eline almasına, devrimci
proleter bir kadın önder oluş sürecine tanık-
lık ediyoruz. Biraz önce de bahsettiğimiz gibi,
yaşanan onca zorluğa karşın, devrim bilincini
edinince insanın önünde hiçbir engelin dura-
mayacağını somut olarak kendi yaşamıyla or-
taya koyuyor yazar. Onun bu derece fedakâr,
çalışkan ve bir o kadar da mütevazı olmasının
nedenini yazarın cümleleriyle aktaralım: "Ve
sosyalizm bana öyle çok şey vermiş, yaşa-
mıma öyle büyük bir anlam katmıştı ki
kendimde bir çok badireyi karamsarlığa
düşmeden atlatacak gücü bulabiliyordum."

**dum. Büyük bir davaya hizmet etmek in-
sana o kadar büyük bir huzur veriyor ve
yaşama öyle büyük bir anlam kazandır-
yor ki yılmadan çok şey katlanmak
mümkün olabiliyor."**

Kitabın ikinci bölümü ise yine yazarın ki-
mi anlarından ve çalışan kadınlar, çocuk eği-
timi, ev işleri, alkolizm, evlilik, aile gibi ka-
dınların çeşitli sorunlarını işleyen makalelerin-
den oluşuyor. Gerek anılar, gerek makaleler
oldukça sade ve açık bir dille yazılmış. Kitaba
August Bebel ve **Feorgi Dimitrov** da bi-
rer önsöz yazmışlar. Bulgaristan'da Komünist
Parti'nin eğitim yayınları arasında da eklenmiş
kitap.

Değişim dönüşümde bir örnek, adım at-
ma cesaretine bir katkı olacak bir kitap Bir
Kadın İşçisi'nin Gençliği. Zaten yazar da bu ki-
tacı yazmadaki amacını şöyle ifade ediyor bi-
rinci bölümün sonunda:
"Irak gelecekte neyi mi bekleriz?
Okula gitsin çocuklarımız.
Ve dilenmenin ihtiyaçlarımız (G. Her-
wegh)

Herwegh'in sözlerinin gerçekleşmesine
içtenlikle katkıda bulunmak isteyen biri, hiç-
bir güçlük karşısında yılmamalıdır. Bu hedef
öyle güzel ki, öyle umut vaat ediyor ki, hiçbir
şey ona ulaşmayı başaracak gücü bulmayı en-
gelleyecek kadar zor olamaz.

Adelheid Popp, 1869'da Avusturya'da
proleter bir ailenin çocuğu olarak doğdu.
Çocukluğu ve ilk gençlik yılları devamlı açlık,
büyük bir yoksulluk ve hastalıklarla devam et-
ti. Yoksulluktan dolayı aileye "yük" değil ge-
lir getiren olması için "daha fazlası gerek-
siz" denilerek üçüncü sınıftan sonra okuldan
alındı. Böylece fabrika ve atölyelerdeki işçiliği
henüz 10 yaşındayken başlamış oldu. Çocuk
yaşta çok ağır koşullarda çalıştı. Fakat her şey
rağmen okuma tutkusundan vazgeçmedi.
Her zaman bir şeyler okumak için büyük fe-
dakârlıklarla bulundu. Kitap kiralamak, onla-
rını yoksulluğunda "lükstü", ama o fazlasıyla
kısıtlı olan harcamalarından daha da kısarak,
kitap kiralyor ve sürekli okuyordu. Sadece
okumakla da kalmayıp bunları çevresindekil-
lerle de paylaşıyor, onlara anlatıyordu. Fan-

Sri Lanka'da çatışmaların şiddeti artıyor

Güney Asya'da bulunan ada ülkesi Sri Lanka'da uzunca yıllardır Tamil bölgesinin bağımsızlığı için mücadele eden **Tamil Elam Kurtuluş Kaplanları** (LTTE) ile ordu güçleri arasındaki çatışmaların şiddeti giderek artıyor. Ordu tarafından yapılan açıklamada, son birkaç hafta içinde, çoğunluğu gerilla olmak üzere, 150'den fazla kişinin öldüğü iddia edilmektedir.

Gerillalar, Sri Lanka'da 1970'lerin başından beri kuzey ve kuzey doğuda bağımsız bir devlet kurmak için mücadele veriyorlar. Bu süre içinde meydana gelen çatışmalarda yaşamını yitirenlerin sayısı ise 60 binin üzerinde. Geçtiğimiz yıllarda yapılan bir ateşkes ise, Sri Lanka yönetiminin kanlı operasyonlarına devam etmesi nedeniyle, kara, hava ve deniz birlikleri olan Tamil Kaplanları tarafından, birkaç ay önce feshedildi.

Tamil Kaplanları geçtiğimiz günlerde Sri Lanka hava kuvvetlerine dönük bir hava baskını düzenledi. 21 kişiden oluşan seçkin bir komando birliği tarafından düzenlenen baskında, hava üssüne değişik noktalardan saldırıya geçen gerilla birliği, üste bulunan personeli şaşırttı. Onlar şaşkınlıklarını atmadan hava saldırısına geçen LTTE hafif uçakları, bomba yağdırmaya başladı. LTTE haber kaynaklarına göre saldırıyı düzenleyen ve Mavi Kaplan Komandoları adı verilen, 3'ü kadın, 21 kişilik birlik, kayıp vermeden bölgeden çekildi.

Gerillanın gerçekleştirdiği bu baskının ardından açıklama yapan Sri Lanka Ordusu, 13 havacı askerin öldüğünü, 18 askerin ise yaralandığını ve ayrıca iki MI-24 helikopteri ile bir adet K-8 uçağının da ağır hasar gördüğünü belirtti. Ancak LTTE tarafından yapılan açıklamada ordunun hem askeri hem de teçhizat kayıplarının verileden daha fazla olduğu söylenmektedir.

Bu son hava saldırısı Tamil Kaplanlarının bu yıl içerisinde gerçekleştirdikleri 5. hava saldırısı.

Butto'ya Pakistan tarihinin en kanlı karşılaması

Sekiz yıl kaldığı sürgünden 18 Ekim'de dönen **Benazir Butto**, etrafındaki koruma ordusuna rağmen, kanlı bir saldırıdan kıl payı kurtuldu. Ancak aynı saldırıda 130'dan fazla kişi yaşamını yitirdi, yüzlerce de yaralandı.

Bu saldırı, Pakistan tarihinin en kanlı saldırısı olarak adlandırılmaktadır.

1999 yılında Múşerref tarafından bir darbeyle iktidardan düşürülen, hem eşi hem de kendisiyle ilgili sayısız yolsuzluk davası bulunan Butto'nun geri dönüşü, hem ABD emperyalizmi ile hem de yine ABD'nin istemi doğrultusunda, Múşerrefle yaptığı anlaşmalar sonucu gerçekleşmiştir. Çünkü Butto Pakistan askeri güçlerinin, Afganistan sınırındaki yerel ayaklanmacılara karşı daha acımasız yöntemlerle mücadele etmesini savunuyor ve yine ABD'nin istemi doğrultusunda, ABD'nin Afganistan işgaline en büyük desteği sunan rakibi Múşerrefle çalışmaya da hazır!

Kısacası, Butto'nun dönüşünün ardında, hem kendisinin hem de Múşerrefin, ABD'nin terörle mücadele konseptine verdikleri destek yatmaktadır.

Faşist General Múşerref önderliğindeki, ABD güdümlü askeri rejimi, gerçekleşen kanlı saldırıdan, Taliban, El-Kaide gibi grupları sorumlu tutmakta gecikmedi. Bu iddiasını ise, bu grupların Butto gelmeden önce yaptıkları, Butto'yu öldürecekleri yönünde açıklamalara dayandırmakta.

Ancak Múşerref'in bu iddialarına karşın, Karaçi'de gerçekleşen saldırıdan hemen bir gün sonra bir açıklama yapan Butto, hiç de Múşerref gibi düşünmediğini ilan ediyor. Butto, Múşerref'in aksine, bu saldırının gelişinden rahatsız olan "**bazı kişiler**" tarafından yönlendirildiğini

söyledi ve ardından, kısa süre önce Múşerref'e, içinde kendisine karşı olan bazı isimlerin bulunduğu bir mektup yazdığını ekledi. Butto'nun iddiasına göre, kendisini öldürmek isteyenler, eski Pakistan diktatörü olan ve babası Zulfikar Butto'yu asırtan General Ziya Ül Hak'in halefleri ve bunlar aynı zamanda ülkedeki kökten dinciliğinde arkasında bulunan kişilerdir!

Bu arada şunu da belirtmek ge-

rekiyor ki, kanlı diktatör Ziya Ül Hak, öldürüldüğü 1988 yılına kadar sadece, demir yumrukları yönettiği kendi halkına karşı sayısız katliam gerçekleştirmekle kalmayıp, ABD'nin emriyle, Sovyetler Birliği'ne karşı savaşmaları için Afganistan'da Mücahiddin-Savaşçıları'nı örgütlemiştir.

Tekrar Butto'nun iddialarına dönecek olursak, hükümet içindeki bazı isimleri saldırıdan sorumlu tutan Butto, gerek Múşerref'e gerekse Ordu'nun üst kademelerine yönelik herhangi bir suçlama getirmemeye özen gösteriyordu.

Saldırısı ilişkin bu vb. iddialar getirilmeye devam edilirken, gerçek olan bir şey varsa, o da birçok kes-

min böyle bir saldırıyı gerçekleştirmeye ihtimalinin olmasıdır. Bunu gerçekleştirenler, güvenlik güçleri veya ordu içerisinde kimi güçler olabileceği gibi, özellikle de son aylarda başta Keşmir ve Veziristan olmak üzere, birçok bölgede ABD'nin emriyle düzenlenen kanlı saldırıların hedefinde oldukları olabilir.

Ancak böylesi bir saldırıyı düzenleme ihtimali olanlar, sadece bunlarla da sınırlı değil.

süreçte emperyalistlerin "**terörle mücadele**" konseptine en büyük desteği sunan ülkelerin başında gelmekte. Bu desteğin sonucudur ki, ülke içinde de, tüm muhalif kesimlere dönük saldırılar artmıştır. El Kaide, Taliban vb. kökten dincilere karşı gerçekleştirildiği iddia edilen saldırıların sonucunda Pakistan adeta iç savaş yaşamaktadır. En son geçtiğimiz aylarda Pakistan Ordusu tarafından Kırmızı Camii'ye dönük kanlı bir operasyon gerçekleştirilmiş ve sadece bu kanlı saldırıda bile yüzlerce insan yaşamını yitirmiştir. Giderek halk desteğini yitiren Múşerref'in, ABD'nin de istemi olan iktidarını sürdürülebilmesi ise, ancak muhalifleriyle ittifak içinde gerçekleşebilecektir. İşte Butto ile ittifak da özette böyle gündeme gelmiş/getirilmiştir. **Her ikisi de ABD işbirlikçisi olan bu iki liderin ittifakı ise, yoksul Pakistan halkı üzerindeki zulmün artarak sürmesi anlamına gelmektedir.**

2008 yılının Ocak ayında seçimler yapılacak ve Butto başbakanlık istediğini şimdiden ilan etmiş bulunuyor. Hem devlet başkanlığı hem de Genel Kurmay Başkanlığı görevini birlikte yürütmede ısrar eden, hatta Anayasa Mahkemesi'ni bu yönlü karar çıkmazsa sıkıyönetim ilan etme tehdit eden Múşerref ise, anlaşılın bu iki görevi birlikte yürütmeye devam edecek. Çünkü ABD böyle istiyor! Yani Pakistan'ın işbirlikçi egemen güçleri önümüzdeki süreçte de, bir yandan, bu saldırı sonrası da birbirlerine dönük suçlamalarla açığa çıktığı gibi, kendi aralarındaki iktidar kavgasını, diğer yandan ve de daha önemlisi emperyalist saldırganlığın bölgedeki en büyük destekçisi olmayı sürdüreceklere.

Fransız emekçiler sosyal yıkıma karşı

Başta demiryolu olmak üzere, enerji ve daha birçok işkolunda gerçekleşen grevler, Fransa'da yaşamı felç etti. Sarkozy hükümetinin reform adı altında gerçekleştirmeye çalıştığı bir dizi ekonomik ve demokratik hak gaspına karşı gerçekleşen eylemler, Paris'te düzenlenen ve on binlerce emekçinin katıldığı büyük bir mitingle taşlandı.

Eylemlerdeki başlıca talep, kamu çalışanlarına yönelik getirilmeye çalışılan erken emekliliğin kaldırılması ve tasarrufların geri çekilmesi oldu.

Hükümet grevin etkisine ilişkin bir açıklama yapmazken, grev katılımın tüm ülke çapında ol-

dukça yüksek olduğu ve günlük yaşamı büyük ölçüde etkilediği bilinmektedir. Grev süresince neredeyse tüm ülkede hiçbir tren çalışmazken, devlete ait gaz ve elektrik işletmelerinde de grev gerçekleşti. Ayrıca posta ve dev-

let müzesi çalışanlarının büyük bir bölümü de greve gittiler.

Demiryolu sendikası CGT'nin başkanı **Didier Le Reste**, Sarkozy'nin planlarını " **Kabul edilemez**" olarak değerlendirmekte, çünkü bu planlar dahilinde maaşlarda da en az % 30 oranında bir kısıtlama öngörülmektedir.

Fransız emekçilerinin bu karşı koyuşlarına kulak tıkamayı sürdüren Sarkozy ise, kendisine karşı bir ayaklanma anlamı taşıyan grevlerle ilgili yaptığı açıklamada, emeklilikle ilgili reformda geri adım atılmayacağını belirtti ve ekledi: "**Ben Fransa'yı değiştirmek için seçil-**

dim."

Bu grevlerin yaşandığı günün birkaç gün sonra yapılan bir başka eylem ise, yeni **Yabancılar Yasası**'na karşı gerçekleşti. Bu yeni ve açık bir biçimde ırkçı olan yasayla birlikte, yabancılara aile birleşiminde DNA testi dayatılmak isteniyor. Yaklaşık on bin kişinin katıldığı ırkçı yasa karşıtı eylem, "**SOS ırkçılık**" şiarıyla Paris'te gerçekleşti. Eylemi organize edenler, ayrıca 185 bin kişiden yasanın çıkmasını engelleyemedi ve eylemlerin sürdüğü günlerde yasa Meclis'ten geçti.

Ancak tüm bu çabalar ırkçı yasanın çıkmasını engelleyemedi ve eylemlerin sürdüğü günlerde yasa Meclis'ten geçti.

Portekiz

18 Ekim günü Lizbon'da bir araya gelen 200 bini aşkın insan, AB hükümetlerinin Aralık ayında imzalamayı düşündüğü yeni AB anlaşmasını ve Avrupa'daki sosyal hak gasplarını protesto etti. Eylemin merkezi gündemini, işten çıkarma güvencesinin gevşetilmek istenmesi ve esnek çalışma dayatması oluşturuyordu. AB ülkelerinin hükümet liderleri 17 Ekim günü Lizbon'da bir araya gelecek, Aralık ayında imzalanması düşünülen anlaşma üzerinde uzlaşmışlardı.

Macaristan

Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de bir araya gelen binlerce öğrenci, hükümetin planladığı öğrenim harçlarına karşı çıkarak, eğitim bakanının istifasını istedi. Öğrenciler hükümetin harçlara ilişkin bu planını "**Öğrenci Vergisi**" olarak adlandırmaktalar. Hükümetin çıkarmaya çalıştığı yasayla birlikte, öğrencilerin yılda yaklaşık 600 Euro harç ödemesi gerekecek.

Bulgaristan

Bulgaristanlı eğitim emekçilerinin, % 100'lük ücret artışı başta olmak üzere, bir dizi ekonomik-demokratik taleplerle, haftalardır sürdürdüğü eylemler tüm ülkeyi sarmaya devam ediyor. Ülke çapında 120 bin öğretmenin bulunduğu Bulgaristan'da eğitim emekçilerine verilen ücret yaşam standartlarının çok altında bir rakam olan, ortalama 225 Euro.

Eylemler boyunca neredeyse tüm okullar kapalı kalırken, hükümette dönük baskı da giderek artmaktadır.

Eylemlerin üçüncü haftasında başkent Sofya'da kitlesel bir eylem gerçekleştiren eğitim emekçileri, neredeyse tüm kenti kuşattılar. Polislin yoğun bir yağınak yaptığı özlene eylem boyunca, Başbakan **Sergiy Stanişey** ile Eğitim Bakanı **Daniel Vilçey**'in istifasını isteyen öğretmenlere, öğrencilere ve çok sayıda devlet memuru da destek verdi.

İtalya

Geçtiğimiz günlerde Roma'da gerçekleştirilen eyleme katılan yüz binlerce kişi, Prodi başkanlığındaki koalisyon hükümetinin, başta emeklilik yaşı, iş güvencesi vb. olmak üzere, bir dizi hak gaspını içeren sosyal yıkım politikalarını protesto etti.

Özellikle de iş güvencesi, çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu, **4 milyon** İtalyan emekçisini kapsamakta. Bu sayıda emekçi kısa süreli iş sözleşmeleriyle çalışmakta. Binlerce sendikacının da katıldığı eylemler, birkaç hafta önce gerçekleşen ve özü referandumla paralel olarak başlanmıştır.

Evrensel Bakış

Bu kan denizinden kızıl güneş doğacak

Geçtiğimiz aylarda ABD'de ortaya çıkan ve hızla Avrupa'ya oradan da tüm dünyaya yayılan kredi ve banka krizi, emperyalist-kapitalist sistemin krizini 2000'lerin başından daha da vahim bir boyuta taşıdı. Sistemin sahipleri böylece kriz dönemlerini aşmanın yolunu hep işgal vb. savaşlarında görmüşlerdir. **Ancak bu savaşlar krizin aşılmasına değil, içinden çıkılmaz bir hal almasına neden olmuştur.** 11 Eylül sonrası gerçekleşen işgaller bunun somut göstergesidir.

Şimdi ise patlak veren bu son krizle birlikte, her ne kadar diplomatik yollara başvuruluyor gibi görünse de, birbiri ardına gerçekleştirilen tatbikatlar, belli bölgelere giderek daha fazla sayıda yapılan silah ve askeri yığınlar, önümüzdeki sürecin yeni işgal savaşlarına gebe olma ihtimalinin yüksek olduğunu göstermektedir.

Bu yönlü hazırlıklar hala İran'a dönük

bir saldırıyı kapsamaya devam etmekte. Son olarak, bir ülkenin ordusuna dönük ilk kez denebilecek, akli mantığı zorlayan bir kararlar, **İran Devrim Muhafızları**'nın "terör örgütü" ilan edilmesi, buraya dönük saldırı niyetinin korunduğunu göstermektedir. Fransa gibi faşist önderliklerin iş başında olduğu emperyalist ülkelerin yetkilileri "**insanlık büyük bir savaşa hazır olmalı**" açıklamaları yaparak, emperyalist saldırganlık savaşlarının, sadece olası bir İran saldırısıyla sınırlı kalmayabileceğini ve genişleyerek sürecini ima etmekte.

Askeri saldırganlığın öne çıktığı kriz dönemleri, aynı zamanda içeride işçi-emekçi yığınlara dönük ekonomik-demokratik hak gasplarının daha rahat hayat geçirildiği, hatta temel hak ve özgürlüklerin neredeyse tamamen ortadan kaldırıldığı dönemler olmaktadır.

Sistemin giderek çöktüğünün göster-

gesi olan bu saldırılar, aynı zamanda egemenlerin korkusunun da yansıması olmaktadır. Çünkü bu saldırıların ezilen halklarda ortaya çıkardığı ve giderek büyüyen öfke, sistemdeki çatlakları her geçen gün büyütmektedir.

Örneğin, tüm dünyada işgal saldırılarına paralel olarak gerçekleşen sosyal yıkım saldırıları, işçi-emekçi yığınların, Asya'dan Afrika'ya, Amerika'dan Avrupa'ya dört bir yanda grevler vb. eylemlerle bu saldırıları geri püskürtme mücadelelerine sahne olmaktadır. **Egemenlerin korkusunu büyüten de budur.**

Bu korkunun dışı vurumu ise kendini, sadece sosyal yıkım saldırılarına daha da hız verilmesi olarak göstermektedir. Temel hak ve özgürlüklere dönük saldırılarda sosyal yıkım saldırıları eşliğinde artmaktadır. Çıkarılan her anti-demokratik yasa, ardından bir sosyal yıkım saldırısını da beraberinde getirmektedir.

Emperyalizm her kriz döneminde olduğu gibi, krizden çıkışın yollarını yine geçmekteki yöntemlerde/araçlarda arama çabalarını da sürdürüyor. Bunların başında ise, hedef şartırmaya ve de en önemlisi, iş-

çi sınıfını ve de halkları karşıkarşıya getirmeye hizmet eden ırkçı-faşist dalgayı, hem de dünyanın dört bir yanında, özel bir çabayla yükseltme girişimleri geliyor. Tüm bu çabaların ve en önemlisi de askeri işgal vb. fiili saldırılardan, hem de açık yenilgilere rağmen, vazgeçmek bir yana, yeni saldırganlık-ışgal alanları yaratma çabasını sürdürme dürtüsünün ardında yatan da, yukarıda da vurguladığımız korkudur esasında.

Burjuvazi bu yönlü korkusunda ne kadar haklı olduğunu ilk kez 1871'de görmüştü. Tüm Avrupa'da yükselen sınıf mücadeleleri, Fransız proletaryasının iktidarı olan Paris Komünü ile taçlanmıştı. Alman ve Fransız egemenlerinin ortak saldırıları sonucu kısa sürede dağılan Paris Komünü, 100 bin emekçinin katledilmesine karşın, dünya proletaryasının, kısa süreli de olsa ilk iktidar deneyimi ve böylelikle de en önemli kazanımlarından biri olmuştu.

Avrupa'da hüküm süren açlık, yoksulluk ve sömürüye karşı yürütülen mücadeleler olanca hızıyla sürerken, Paris Komünü'nün 46 yıl sonra komünükülerin akan kanlarından oluşan kan denizi bir kızıl güneş daha doğmuştu. Kızıl güneş bu defa,

25 Ekim 1917'de, Çarlık Rusya'sındaki işçi-emekçilerin mücadelesi ve bu mücadelenin ulaştığı zaferle doğmuştu. Avrupa proletaryasının 19. yy. boyunca eline geçirmek için mücadele ettiği ve Paris Komünü gibi kısa süren zaferlerin ve bir dizi yenilginin dersleriyle dolu savaşımını, Rusya'nın çeşitli milliyetlerden emekçileri kazanmıştı. Sınıf mücadelesinin ve bu mücadelenin bağrından çıkan kardeşliğin, eşitliğin, emeğin, kısacası insanlık onuruna dair bir dizi değerlerin adı olan Ekim Devrimi, 90. yılına girdiği şu günlerde dünya proletaryasına umut olmayı sürdürüyor.

Rus Sosyal Emperyalizmi'nin 90'ların başında çökmesiyle birlikte zafer naraları atılan, "**sosyalizm öldü**", "**sınıflar ortadan kalktı**" vb. demagojilerle sınıf mücadelelerini tasfiye etme çabasına girenler, bunun nafile olduğunu bugünlerde daha da iyi anlamış bulunmaktalar. Çünkü çöken, biten, yok olan, yeni yenilen Ekim Devrimi değil, elli küsur yıl hakimiyet süren modern revizyonizmdir.

Bugün dünyanın dört bir yanında yükselen grevler, eylemler ve daha bir dizi hak arama mücadelesinde, sınıf perspektifiyle

ele alınan mücadele sayısı azımsanmayacak kadar çoktur. Yine Filipinler, Hindistan, Nepal ve daha sayısız ülkede yükselen sosyal kurtuluş mücadeleleri, emperyalistlerin ve Siyonistlerin tüm boğma çabalarına karşın ateşi hala sönmemiş olan ve eski yakıcılığıyla ayağa dikilmesi an meselesi olan Filistin intifadısı, işgalcilerle karşı giderek daha güçlü ittifaklar oluşturan Irak'taki işgal karşıtı direniş, hepsi ama hepsi, dünyayı giderek daha büyük bir kan denizine dönüştürmeye çalışan emperyalistlere ve onların her türden uzantılarına korku, halklara umut olman sürdürüyorlar. Paris Komünü'nün yıkıntıları arasında sağ kalabilen komünar E. Potier, o anı Enternasyonal şirinde şöyle tanımlıyordu. "**Bu kan denizinden ufukundan Kızıl bir güneş doğacak...**" ve o kızıl güneş Paris Komünü'nden 46 yıl sonra, bugünlerde 90. yılını dolduran Ekim Devrimi'yle doğuyordu. Ve bugün de, emperyalistlerin döktükleri kanlardan oluşan kan denizinden ve de işçi-emekçi yığınlara dönük açlık, yoksulluk, sosyal yıkım ve türlü zulmün bağrından, er geç kızıl güneş doğacak. Bundan en küçük tereddüt duyulmasın!

Çığlığımız öfkemizin mayası olacak...

"1756'da **Lizbon Depremi**'nden sonra tapınaklarda, yaşanan felaketlerin ilahların gazabı olduğu söylenmişti:

"Bu acılar sizin itikadınızı denemek için..." demişti din adamları; "Bütün bu çektiklerinize rağmen yine de inancınızı kaybetmezseniz, ahrette ödülünüz çok daha büyük olacak."

Ama insanlık, itikadın yüzyıldan, aklın yüzüylüne giriyordu artık...

Karınlar hurafelere doymuştu.

Voltaire o dönemde ortaya çıkıp, yaşanan acılara kutsal kılıflar dikilmemesini söyledi:

"Bu yaşadıklarımızın tanrısal adaletle bir ilgisi yok" dedi, "Yaşadığımız tamamen bir doğa olayıdır."

Hadisenin "teolojik" değil, "jeolojik" olduğu gerçeği, tutucu çevreleri ayağa kaldırdı tabii...

Lakin Voltaire dinci tepkilere rağmen, inaçla savundu depremin fiziksel nedenlerini..."

Ama orada durmadı düşüncenin seviyesi...

Voltaire'in karşısına da **Jean Jack Rousseau** dikildi.

Ve bir adım daha ileri attı.

"Yaşadığımız acıların nedeni sadece jeolojik değildir" dedi Rousseau: "İnsanları deprem değil, yoksulluk öldürüyor."

Çünkü depremde ölenler yoksullardı. Zenginlerin binalarına bir şey olmadığına, tedavileri daha çabuk yapıldığına, buna karşın depremin gazabı sadece yıkı döğük evlerde perişan yaşayanları vurduğuna göre acıların nedeni başka bir şey olmalıydı.*

İşte o "başka şey" insanlar arasındaki eşitsizlikti.

Şimdi ucuz mal edilmiş çürük beton kolonların binlerce cana mezar ol-

12 Kasım 1999 Düzce Depremi... Sarsıntılarını enkaza çevirdiği sadece binalar olmadı. Yüzlerce insanın hayatıydı enkaz yığınına dönen. Yüzlerce acı... 12 Kasım 1999'da kimimiz annemizi kaybettik kimimiz babamızı ya da kardeşimizi. Unutur muz o çığlıkları... Biz unutmadık... Çığlığımız öfkemizin mayası olacak...

Çabuk büyü çocuk, çabuk büyü olur mu? Gerçi "şansa" büyüyor ve yaşıyorsun ama... Kim bilir kaç gün aklına düşen ama diline dökemediğin sorular ve çığlıklar arasında... Kim bilir belki şeker istedin, belki ekmek ya da belki de bir çift çesmeden ten sıcaklığında süt aktan hani... istedin... istedin... olmadı.

Çabuk büyü çocuk, çabuk büyü olur mu? Gülümsemiyorsun... Gözlerinin sıızlanmış haritalarına süt kokulu güller ekilmemiş belli... Bilmiyorsun. Çocuksun daha... Yaşıyorsun.

duğu Marmara'da "Bu başınıza gelenler yaşadığınız günahkâr hayata karşı Tanrı'nın gazabı diyen hocalara, üniversitelerin yer bilimcileri "Hayır, bunlar yer haritalarında gördüğümüz çatlakların eseri diye karşılık veriyorlar."

Ölenlerin toplumsal tipolojisini açıklamaya teologların ya da jeologların gücü yeter mi?

Aynı büyüklükteki deprem Japonya'da raftaki bardakları bile titretemezken bizde koca kasabaları yerle bir ediyor. "Başımıza gelenler günahlarımızın bedeli" ya da "Ölümler kırılan fay hattının eseri" izahı bize yeter mi?

Katilimiz yoksulluk kardeşler! Fukaralıktan, bütün bu derter...

Sistemin aynası depremedeler

8 yıl önce yerle bir olmuş binaların gölgesinden zihnimizde pek çok görüntü kaldı. Enkaz yığını haline gelmiş binaların arasından çıkarılan cesetler, acı içinde inleyen insanlar, yakınlarını yitirmenin acısını yaşayanlar ve yıkımın ilk anından sonra ortaya çıkan yoksulluk tablosu... "Büyüklüklerimiz" görmek istemeseler de Düzce, yıkımın ve acının yaşandığı koca bir afet bölgesi haline geldi. Haritaya bakıp da onların medeniyetin tam göbeğinde olduklarını sanmayın. Kurdukları barakalarda kaderleriyle baş başa yaşadılar uzun zaman. Ne kadın "kadın gibi" ne de çocuk "çocuk gibi" yaşayabili. İnsan insanca yaşayabiliyor mu ki bu memlekette...

En çok da içimizi acıtan görüntü, televizyon ekranlarından her şeyden habersiz bizim merhametimizi ölçmek ister gibi masum gözlerle bakan çocuklar oldu galiba. Hani şu çıplak, çamurlu ayaklı çocuklar... Esviz kalmış çocuklar -onların hiç evi olmadığı ki- demirinden, kumundan, çimentoşundan çalınmış bir eve ev der misiniz?

"Şeker de yiyebilinler", "Dokunmayın gökyüzüne... Çocuklar da büyü-sünler..." diyor şair. Nerede ve nasıl? Açlığın, yoksulluğun acımasızca onları vurduğu bir ülkede mi? On iki-on üç yaşındaki çocuğun "terörist" diye kurşuna dizildiği bir ülke de mi? Buz soğuşu, rüzgâr kesdiği havalarda selpak satıp, araba camı silerek bir lokma ekmek telaşını

yaşadığı bir ülkede mi? Nerede?

Gözlerinin her bir anı, her bir karesi bir parça kan, bir parça kurumuş dudaklar, bir parça ezilmiş bir beden, bir parça sonu gelmemiş bir yaşam çığlığı, bir parça da ceset kokusu... Ve ölüm... Tanıyor mu, anlıyor mu? Acı öyle büyük ki tanımına ve anlamına varamıyor aklı.

Şimdi deprem olsa...

Depremden sonra yaşananlar, Türkiye'nin genel durumunu yansıtırıyor aslında. Ne var ki bizim ülkemizde afetten sonra yaşananlar başka bir afet sanki... Yine deprem olsa jeologlar çıkıp, dün yaptıkları gibi yarın da kırık fay hatlarından dem vurup "Bekliyorduk, uyarılmış-tık" diyecek, "Deprem öldürmez, ihmal öldürür" manisini yineleyeceklerdir.

Yaşayan biliyor. Yetkilisinin ya da etiklisinin ne dediğinin bızce önemi yok. Yaptık dedikleri birçok şey, hayatımızda karşılığı olmayan şeyler. Bugün deprem olsa yine binlerce insan ölü. İnsanlar hâlâ hasarlı binalarda oturmaya devam ediyorlar. Kimilerinin dış duvarlarında çatlaklar var.

Deprem nedeniyle devam etmekte olan davaların çoğu ise depremden sonra verilen bilgilere göre, sonuçlandı ama hiçbir müteahhit ceza almaz. Yal-niz, kendi evini yapmış olan bir vatandaş evi yıkıldığı için ölüme sebebiyetten ceza aldı.

12 Kasım'da yıkılan sadece yapılar değildir. Ortaya serilen tablo, çürürken toplumsal yaşamın bütün hücrelerini de çürüten siyasal ve toplumsal bir süreci

apaçık gözler önüne seriyor.

Son zamanlarda Marmara'da deprem olasılığı üzerine söylentiler var. Pekiyüz binlerce plansız, denetimsiz ve kaçak yapının çatısı altında on milyon aşkın insanın barındığı İstanbul, 'geliyor-rum' diyen bir depreme karşı hazırlanıyor mu? Ortada buna yönelik bir olgu görünmüyor. Ama, mezarlık ve ceset torbalarının hazırlıklarından herkesin haberi var. Başta sorduğumuz soruya geri dönelim; şimdi deprem olsa, değişen bir şey olur mu yurdum topraklarında? **17 Ağustos ve 12 Kasım** depremlerinin yol açtığı felaket bize Türkiye'de değişen bir şey olmadığını açıkça gösteriyor. Bugün deprem olsa sistem yine göstermelik çözümlerle halkı oyalama, felaketin üstünü örtmek için depremler olmaksızın gibi davranmaya devam edecek.

Ülkenin en önemli sanayi tesislerini yüzyıllardan beri depremlerin olduğu buzlen bölgeye kuran, sanayinin ucuz emek depoları için insanların bölgeye akmasını teşvik eden, elverişsiz zeminleri, verimli tarım topraklarını iskâna açarak insanların hayatı ve parasıyla ödedikleri ve altında kaldığı beton blokların dikilmesine seyirci kalan sistem, bu felaketin sorumlularını yine ortaya çıkarmayacak, bağrında saklayacak. Medya, her deprem sonrasında olduğu gibi, felaketin sorumluları olarak birkaç müteahhidi keşfedip, süreci yine bunlarla sınırlayacak ve bütün sorumlulukları örtbas edecek. Kısacası bilinen görevler yerine getirilecek. Yani hırsızlık koalisyonunun ve suç zincirinin halkaları yine ortaya çıkarılmayacak ve geriye sadece yıkılmış evler ve yaşanan acılar kalacak ve maalesef galiba bize de bu acı çığlıkları yazmak düşecek.

*Can Dündar

Kültür-sanat

Türkiye'de en kıyıda köşede kalmış sanat dallarından biridir **resim sanatı**. Yaklaşık yüz yıl kadar önce batılılaşma politikalarının bir ayağı olarak Avrupa'dan ihraç edilmiş burjuva sanatının taktikleri ile Osmanlı'dan kalma resim yaşağı yerini Avrupa resmine bırakmıştır.

Bu süre içinde hep Türkiye halkından uzakta kalmış-bırakılmış resim sanatı, ülkemizde batı taklitçilerinin etkisinde hastalıklı bir gelişim seyri içinde var olmaya başlamıştır. Bu durumdan kendini sıyrarak az sayıda sanatçı çıkabilmiştir. **Bu da ancak bilinçli bir ideolojik tercihin verdiği güçle gerçekleşmiştir.** Bu sanatçılarımızdan en çok öne çıkan ve sıyrılmanın ötesinde devrimci bir bilinçle burjuva sanatı taklitçilerine savaş açan büyük usta **Avni Memedoğlu** dur.

Sınırlı ve deforme edilmiş bilgilere sahip olduğumuz Türkiye plastik sanatları tarihi açısından Avni Memedoğlu'nun yapıtları ve yaşamı kıymetli bilgiler sunuyor. Bir dönemin başkahramanlarından biri olarak devrimci, sosyalist-realist sanat akımının Türkiye'de somut olarak uygulanmasını sağlayan ve bunun için önderlik yaparak, devrimci ve muhalif sanatçıları bir araya getiren Avni Memedoğlu, sadece eserleriyle değil durumu ve yazılıyla resim sanatına devrimci bir soluk getirmiştir. "**Sanat sanat içindir**" sloganıyla resim sanatını yozlaştırma malzemesi yapan kapitalist-emperyalist düzen kültürüne karşı her zaman halkın yanındaki yerini korumuş ve yaşamın gerçek sahiplerinin güzelliklerini resmetmiştir. **Avni Memedoğlu elbette bu bilinci ve gücü ait olduğu sınıftan almıştır.** Emekçi bir halk çocuğudur, 1917 Devrimiyle yayılan ışık ona da ulaşmıştır. Zorluklar içinde geçen yaşamını kendi kaleminden çıkan yaşam öyküsünde şöyle anlatmaya başlıyor:

"1924 yılında Erzurum'un Aşkale ilçesinin Taşagül köyünde, yoksulluklar içerisinde

de dünyaya gelmişim. Çevremi ve dünyayı, sırtımda yırtık ve yamalı bir entari, yalınayak ve başı kabak, köyün tozlu yollarında, insan ve hayvan pisliklerinin, kül ve çöp birikintilerinin oluşturduğu çöplüklerde, tezek kalaklarının arasında, köy koşullarının zorluğu çocuk yaşta peşine koştuğum kuzu ve danaların çobanlığında, Temmuz ve Ağustos aylarının amansız sıcaklığı altında bir iki urup buğday karşılığı, onun bunun tozlu harmanlarında döven sürmede tanıdım."

Yaşamı pek çok Anadolu insanının yaşadığı zorluklarla başlamıştır Avni Memedoğlu'nun. Geçim sıkıntısı, yoksulluk ve hastalık peşlerini hiç bırakmamıştır. Küçük yaşta babasını hastalık ve ilaçsızlık yüzünden kaybedince eğitimini ve masraflarını eniştesi **Fikri Saygın** üstlenir. Memedoğlu eniştesinin yaşamında ve kişiliğinde derin etkileri olduğunu ifade eder. Onu mantıklı yönü ağır basan, samimi ve gerçekçi, cehalete ve yobazlığa düşman bir kişilik olarak tanıtar bizlere.

Okul yıllarında yaşadığı bir olay onu okuldan soğutur. Okuduğu Haydarpaşa Lisesi'nin müdürlüğünü yapan sadist ve dayakçı olarak tanımladığı Fen Bilgisi öğ-

retmeni Memedoğlu'nu sınıfta çok ciddi biçimde döver, hem bedenini hem de onurunu ciddi şekilde zedeler. Bu olaydan sonra Memedoğlu okuldan ayrılır. Daha sonra Güzel Sanatlar Akademisi'ne girme isteğini eniştesine açar ve 1944 Eylül ayında 3.lük derecesiyle İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde okumaya hak kazanır.

Resme duyduğu tutkuyla bu zorla sınavdan başarıyla geçen Memedoğlu burada aradığını bulamayacak ve akademiye pek çok hoca onun yaşamının içinden çizdiği köylü figürlerinin ve fikirlerinin karşısında duracaktır. O dönem Cemal Tollu adlı ressamın atölyesinde ders almaktadır ve birbir onunla ciddi sorunlar yaşar. O dönemi Memedoğlu şöyle anlatmaktadır:

Mücadele etmenin huzuru

Memedoğlu üniversite yıllarında devrimci düşüncelerle tanışmış ve İlerici Gençler Birliği'ne katılmıştı. O yıllarda yaşadığı tüm sıkıntılara rağmen devrimci mücadele içinde oluşunun kendi içine yattığı hisleri şöyle anlatıyordu: "Parasız, besinsiz, yarı aç Fındıklı'daki akademiye çok kez yaya gidip gidiyordum, ama sosyal ve psikolojik açıdan rahat ve huzur içersindeyim."

Avni Memedoğlu huzur içindeydi çünkü sömürüye, zulme karşı mücadele içindeydi. Onursuzca geçirilen bir yaşam yerine aç ve zorluklar içinde de olsa doğru olan yerde olmanın verdiği huzur onu mutlu kılıyordu. 1950 yılında Memedoğlu akademiye atölyesinde çalışmaktayken okula gelen birkaç sivil polis Memedoğlu ve arkadaşlarını gözaltına aldı. Yürüttükleri devrimci mücadele elbette bazıları huzursuz etmişti. Bu gözaltında Memedoğlu ve arkadaşları işkenceler eşliğinde sorgulanır. Tüm dayak ve işkenceye rağmen yöneltilen iddiaları kabul etmeyen Memedoğlu hiç unutamadığı bu sorgulardan gururla çıkar.

Resim sanatının egemenlerin elinde bir saldırı aracına dönüştürülerek halktan kopuk ve batı taklitçisi bir hale gelişinin farkında olan ve buna sınıf bilinciyle karşı durmak isteyen Memedoğlu **Yenidal Grubu'nun** kuruculuğuna girer. Yenidal Grubu'nda bir araya gelen sanatçılar olarak resim sanatını elinde tutan uşak ve ajan elit grubu bir alternatif olarak çıkarlar. Grup üyeleri arasında **Seramist Nejat Tözge**, **Ressam Marta Tözge**, **Ressam Kemal İncesu**, **Ressam İhsan İncesu**, **Ressam Hikmet Aksüt** ve **Heykeltıraş Vahi İncesu** bulunur. 1959'da ilk sergilerini Beyoğlu Şehir Galerisi'nde açarlar. Çalışmalarına devam eder ve iki yıl sonra 1961'de ikinci sergilerini yine Şehir Galerisi'nde açarlar. Fakat bu sergileri faşizmin azgın saldırısına uğrar. Serginin beşinci gününde komünizm propagandası yaptıkları gerekçesiyle sergiyi basılır, gözaltına alınır ve 15 eserine el konular. Tam 50 gün gözaltında tutulurlar. Yine baskı ve işkenceyle geçen gözaltı süreci işlerinden olmalarına neden olacaktır. Ama en acı verici olay **Ressam Marta Tözge'nin** gördüğü baskı ve işkenceden dolayı ruh sağlığını kaybedecek olmasıdır. Marta Tözge yıllarca tedavi görecekti ama eski sağlığına kavuşamayacaktır.

Bu olaydan sonra grup yıllarca bir araya gelemez, fakat Memedoğlu çalışmalarına devrimci duruşundan ödün vermeden devam eder. 17 kişisel sergi açar. 30 eseri yargılanır. 1998 yılında 74 yaşında yaşama veda edene kadar, mad-dî sıkıntılar içinde, küçük atölyesinde büyük elli işçi figürlerini ve yeni resimlerini çizmeye devam eder. Ölmeden önce yazdığı yazılarında devrimcilere sitem etmekten geri durmaz. Türkiye topraklarında yeterli kadar bilinmeyen ve anlaşılmayan resim sanatı biz devrimcilerin sahiplenip değerlendirdiği bir alan olmamıştır. Memedoğlu da 30 eserinin komünizm propagandası yapmaktan yarınlanıp olmasına rağmen dev-

rimci ve muhalif kesimin kendisine sahip çıkmadığından bahseder. Şu an hayatta olmasa da O'nun Türkiye'de halka ve halk sanatçılarına vermeye çalıştığı düşünce, resimlerinde yaşamaya devam ediyor. Sosyalist-realist ya da toplumcu-gerçekçi diye adlandırdığımız sanat akımı devrimci ve komünistlerin kabul gördüğü bir sanat akımıdır ve elbette bu sistemin birer uzantısı olan sanatçı ve sanat kurumlarına küçük görülmüş, arka planda tutulmuştur. Ne yazık ki bugün İstanbul Modern Sanat Müzesi'ne gittiğimiz de sergilenen eserler içinde Cemal Tollu, Zeki Faik İzer gibi o dönemin uşak karakterli akademist sanatçıların resimleriyle karşılaşırken, ölene kadar fırcasını bırakmamış Avni Memedoğlu gibi sanatçıların resimleriyle karşılaşmıyoruz. Elbette devrimci, ilerici karakterli sanatçılara sahip çıkacak olanlar sistem kurumları değil ancak bizler olabiliriz.

Kaçırılmaması gereken bir sergi

Avni Memedoğlu'nun resimlerini görebilmek için güzel bir fırsat önümü-

ze geliyor: 6 Kasım 2007 günü Sorun Yayınları Kolektifi Kültür Salonu'nda sergiyi açılıyor. Bir döneme tanıklık etmiş, yargılanmış, ressamıyla tutsak düşmüş bü resimleri görmek hepimiz için bir görev olmalı. Özgürlük ve barış isteyen güvercinler, koca elli temiz yüzlü işçiler, kıvrımlarında bile hüznü barındıran kuru dallı ağaçlar gerçek görüncüsel buluşmayı bekliyor.

Sergi salonu adresi: Akbiyik Değirmeni Sokak No: 33/A Sultanahmet Eminönü-İstanbul

Yazı ve anılarıyla Türkiye sanat tarihine gerçekçi bir tanık

Avni Memedoğlu'nu anarken bahsetmeden geçemeyeceğimiz bir kitap: "**Politika-Sanat-Estetik yolunda.. Emegin Ressamı Avni Memedoğlu**". Yazılı belgeler, sanatçının kendi anlatımları ve yapıtlarının bir araya getirildiği bir kitap sterilize edilmiş bilgiler sunan akademik kitapların aksine bize Türkiye'de resim sanatının gelişimi hakkında ciddi bilgiler sunuyor. Bir biyografiden öte ciddi bir tanık.

MKM 16 yaşında

Alternatif bir kültür yaratma amacı ile kurulan MKM 16. yılını coşkulu bir şölenle taçlandırdı. Konser **20 Eylül 2007** tarihinde **Harbiye Açık Hava Tiyatrosu**'nda gerçekleşti. Demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlik, Kürt ozanlarının oluşturduğu dengeli ve MKM'nin ilk müzik grubu olan **Koma Çiya'nın** dinletisiyle devam etti. Saat 19.00 da başlayan konserte daha sonra MKM'ye emeği geçenlerin konuşmalarının bulunduğu ve Kürt aydınlarından **Mehmet Uzun** için hazırlanan sinevizyon gösterisi sunuldu. Ardından program sahne alan

MKM binünde faaliyette yürüten **Koma Gulê Xerzan**, **Rojda**, **MKM halkoynuları**, **Vengê Sodirî**, **Tiyatra Jijana** ve **Koma Asmin**'le devam etti. Rojda sahnedeyken Kürt ulusuna yönelik tahammülsüzlükle konsere müdahale etmek isteyen polis konser alanını ve çevresini abluka altına aldı. Koma Asmin sahnedeyken açılan pankartı gerekçe gösteren polis, konserin normal süresinden erken bitirilmesine neden oldu. Bütün engellemeler rağmen oldukça coşkulu geçen konser sonrası MKM yöneticileri polis bin tavrına ilişkin suç duyurusunda bulunacaklarını belirttiler. (İstanbul)

Emperyalizmin eğitim üzerine politikaları çöpe!

Eğitim bir ülkenin coğrafyasının ve onun üstünde konuşulan emperyalizmin en çok önemsedığı ve iktidarlarını sağlamlaştırma görevini üstlenen bir kurum halindedir. Eğitim mevcut iktidarları ve devleti ayakta tutan güçlü bir dayanak haline gelmiştir. Günümüz ve öncesi toplum düzenlerinde eğitime yüklenen işlevi; var olan üretim ilişkileri çerçevesinde istihdam edilebilirlik üzere hazırlama ve istihdam edilmek üzere uyumlaştırmadır.

Bu durumun yaşadığımız toplumda gözle görülür birçok örneği bulunmaktadır. 80 öncesi eğitim kurumları ve üniversiteler; özgürlükleri ve hakları için direnen, faşistlerin karşısında bir dinamik görevi görmekte iken, 80 sonrasında bu kurumların bu özelliklerinin yok edilmesi için; eğitimi standart bir hale getirmek için YÖK kurulmuştur. **YÖK'le birlikte özgür irade, üretkenlik gibi insani özellikleri budamak; korku, bencilik ve sevgisizlik dolu bir bireyin yaratılabilmesi için uzun, planlı ve baskıcı bir uğraş vermiştir.** Özenin irade kullanan, üreten, yön veren özelliği bir tehlike olarak algılanmış, bunun yerine eğitimsiz olanın "eğitilerek evcilleştirilme"si tercih edilmiştir. MEB ve kuruluşundan sonra YÖK bir arada uyum içinde çalışarak, emperyalizmin eğitim-öğretim ihtiyaçları doğrultusunda gençlik kuşağının pazar ekonomisine göre şekillendirilmesiyle görevlendirilmiştir. Bu şartlar içinde öğrenciler okula adım attığından itibaren

ren bireyci, rekabetçi, kariyerist, faşist bir program ışığında yoğunluktadır. Amaç tek yanlı, uysal, robotlaşmış bir gençlik yaratmaktır.

"Bologna Süreci"nin kendisini hissettirmeye başladığı son yıllarda, gençliğin eğitim haklarının elinden alınmak istenmesi ön plana çıkmakta ve bu kadarla da kalmamakta; meslek hakları da ciddi bir tehlike içine sokulmaktadır.

Bologna Süreci ile müfredatardan not sistemine kadar pek çok şey arasında (sözde) bir denklilik yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu süreçte özellikle süreç dahili ülkelerin işsiz nüfusuna

dikkat çekilmekte ve sermayenin istediği niteliklere sahip işçi bulunamadığından yakınılmaktadır.

Emperyalistler ve uşakları kendi pazarlarına uşak yetiştirmek için elinden geleni yapmaktalar. Öğrencileri küçük yaşlardan itibaren apolitik ve bilinçsiz yetiştirmek istemektedirler.

Artık neredeyse ilkökula bile sınavla öğrenci almaya başlayacaklar. Hangi mantığa uyar ki; ergenlik dönemindeki çocuklara o dönemdeki sorunları çözmeye ve onları farklı dallara (kitap okuma, sanat, kültür, beden eğitimi...) yönlendirmek yerine onları hayatlarının sınavına sokmak? Öğrenciler belli standartlara ayrılmış liselere girmek için 6. sınıftan itibaren bir robot gibi hem OKS sınavına hazırlanıyor hem de hiçbir uzman yardımı almadan ergenlik sorunlarıyla debeleniyorlar.

Farklı standartlara ayrılmış liselerde de, ayrı bir gerici politika. Öğrenciler OKS denilen sınavla Özel okullar-Anadolu-Fen Liselerine yerleştiriliyor. Bu liseleri giriş engelinin aşamayan ve yaşının getirdiği sorunları çözemeyenlerse ÖSS başarı sıralamasında en alt sıralarda gezinen meslek liselerine, düz liselere yerleştiriliyor. Bu liseler ise sistemin resmi bir bakış açısıyla birer 'üvey evlat'. Bu liselerde öğretmenler doğru dürüst ders bile vermiyor, liselerin karşısında polisler dikiyor.

Her sene yaklaşık 1.5 milyon öğrenci ÖSS'ye girmek için birer yarış atı gibi yarışıyor. Ve sadece bunların

arasından 200 bini üniversiteli olabiliyor. Olanların da halleri ortada zaten. Emperyalistler yaklaşık 1.3 milyon öğrencinin eğitim hakkını gasp ediyor ve bununla yetinmiyor, 200 bin de eğitim ve meslek haklarını gasp ediyor. Özel üniversitelerde okuyan gençler ise tamamıyla pazara ve sermayeye göre yetiştirilmek için büyük uğraşlar verilmekte. Özel okulların giderlerine, devlet okullarından daha fazla imkan sağlanmaktadır. Buraya giden öğrencilere özel burslar ayarlanmakta ve okul giderlerinin büyük bir kısmını resmi bir şekilde devlet karşılamaktadır.

Diğer özel eğitim kurumlarında da durum aynı. Sadece özel okullar değil dershaneler de alternatif eğitim kurumu olarak sayılmakta ve devlet sadece koyduğu sınavlarla sorunları çözeceğini savunmaktadır. Devlet, Fen-Anadolu Lisesi dışındaki Düz Lise ve Meslek Grubu Liselerinde eğitimi üzerinde atmak için elinden geleni yapmış ve bunu başarmıştır.

Eğitimi veren öğretmenlerin de ne derece öğretmen olarak yetiştirildikleri de ayrı bir sorun. Eğitim fakültelerinde öğretmen değil "devlet memuru" yetiyor. Öğretmen adaylarına devlet memuru olma nitelikleri anlatılıyor. Bu sisteme ayak uyduran devlet memuru adayları sınavlarla köleliğe kavuşuyor. Pek çok aday da sözleşmeli kölelik yapıyor.

Tüm meslek gruplarında emperyalist politikalar yüzünden açıkça gösteriyor. Tüm hayatı sınavlarla geçmiş olan gençlik artık canından bezme noktasına gelmiştir. Gençlik artık mesleğini

bile sınavla alabiliyor. Öğretmeni bile KPSS sınavına sokuyorlar. Bu öğretmenlerin nasıl öğrenciler yetiştireceği açıkça belli. Mühendise; yetkin mühendislik, öğretmene; KPSS ve sözleşmeli-ücretli öğretmenlik, doktora; aile hekimliği ve yabancı doktor yasası, bazı meslek gruplarına da Mesleki Yeterlilik Sınavı gibi neo-liberal politikalar uygulanarak mesleki haklarını gasp ediyorlar.

Emperyalizmin eğitim ve meslek haklarımız üzerine oynadığı oyunlara karşı çıkalım. Taleplerimizi ısrarla tekrarlayalım:

- **Mesleki Yeterlilik, Yetkin Mühendislik, Sözleşmeli-Ücretli Öğretmenlik, Aile Hekimliği, Yabancı Doktor Yasası** ve yasa tasarıları geri çekilsin!
- **YÖK** lağvedilsin!

- **ÖSS, OKS, KPSS** vb. sınavlar eğitim ve mesleki haklarımızı elimizden almakta. Bu sınavlar kaldırılmalı!

- **Bologna Sürecinden** çıkılmalı!
- Özel üniversiteler başta olmak üzere **tüm özel okullar** kapatılmalı!
- Mezuniyet sonrasında **kadrolu, iş güvenceli, sendikalaşım** garanti altına alınmalı!

Haklarımızı savunalım. Sesimizi demokratik halk gençliğine ulaştıralım. DKÖ'lere, devrimci gruplara, sınıftaki öğrencilere, herkese bunları anlatalım. YDG'yi ve diğer yayınlarımızı mümkün olduğunca fazla kitlelere ulaştıralım. Emperyalizmin pervasız saldırılarına karşı devrimci gençliğin yok edilemeyen devrimci enerjisini ve halkına bağlılığını göstermek açısından fırsatlarımızı iyi değerlendirelim. **YDG** çatısı altında örgütlenelim! (Sivas YDG)

Merhaba

Biz Gazi Mahallesi'nde bulunan **Şair Abay Kunanbay Lisesi**'nde okuyan LÖB'lü öğrenciler olarak bir eylem planladık. LÖB'ü tanıtan ve öğrenci sorunları üzerine eylemlerdi bunlar.

18 Ekim tarihinde bununla ilgili olarak kuşlama çalışması yaptık. Ertesi gün ise LÖB'lü öğrenciler olarak yürüyüş yapmak istedik. Yürüyüşün içeriğini bozmak isteyen polis provokatorluk yapmak istedi. Ama yapmak istediğini yapamadı. Ve çevrede bulunan çeteler kavgaya edeceklerdi. O üzücü olay da yapılacak olan eylemimizi etkiledi.

Bunun üzerine biz LÖB'lü öğrenciler caddeyi trafikle kapatarak eylemimizi yaptık ve eylemimiz olacağını öğrenen okul yönetimi öğrencilerin eyleme katılmaması için okuldaki öğrencileri okul dışına bırakmadı. Biz ve öğrenci aileleri okul yönetimini protesto ettik.

Eylemimizde "**Liseliler LÖB'lerde örgütlenmeye**", "**Polis-idare işbirliğine son**", "**Faşist polis okulumuzdan defol**", "**Birlik, mücadele, zafer**" şeklinde atılan sloganların ardından eylemimizi sonlandırdık.

(**Şair Abay Kunanbay Lisesi LÖB'lüleri**)

Yeni dönemde üniversite gençliğinin demokratik ve akademik sorunlarının giderek boyutlandığını yaşamın her anında gözlemlemekteyiz. Bu konuya yönelik çalışmalarımızı yoğunlaştıracağız şüphesizdir.

Sistem ve toplum içerisinde bireyin kendini ifade etmesinin, hakkını aramasının engellendiği bir ortamda üniversitelerin bağımsız, ayrı bir konumlanışı olamamaktadır. Aksine üniversiteler bu konuda fikirlerin en özgürce ifade edildiği yerler olması gerekirken en baskıcı kurumlar haline dönüşmüştür. Bir anlamda aile içi hiyerarşinin kopmak, daha çok ipleri eline almak isteyen gençlik için üniversiteler ayrı bir anlamda taşıyor, birçok öğrenci için bu, hayal kırıklıklarıyla sonuçlanmaktadır. Yaşam koşullarının giderek daha kötüye gidişi, ekonomik sorunlar, barınma olanağı, eğitim ve öğretimde tatminsizlik (yoz bir eğitim), ifade özgürlüğü, demokratik katılım arzusu, sosyal ve kültürel gereksinim gibi daha sayılabileceğimiz birçok yaşamsal faktör öğrencilerin üniversitelerde boğuştuğu sorunlar yumağı haline almıştır.

Emperyalizmin hizmetindeki üniversite

Bütün bunlarla birlikte söz konusu olan; planını, içeriğini ve hedeflerini emperyalistlerin belirlediği, Türkiye'nin de dahil olduğu Bologna Süreci'nin getirdiği/getireceği sorunları hesaba kattığımızda pek de parlak olmayan bir gelecek önümüzde durmaktadır. **Tanımının yeniden yapıldığı, emperyalistlerce yeni misyonlar biçilen üniversiteler, piyasacı anlayışla**

AYA* hedefi, YÖK'ün yeni misyonu ve görevlerimiz

hareket ettirilmekte, esas görevleri olan bilgiyi halkla paylaşmak, toplumun yararı için çalışan fertleri yetiştirmek yerine; piyasa için adam yetiştiren ve sahip olduğu bilgiyi sınırsız bir şekilde piyasaya sunan bir yapılandırılma içerisine daha fazla girmektedir. Bu da üniversiteleri toplumdaki koparmakta, bir diğer deyişle halk gençliğinin eğitim hakkını elinden almaktadır. Bu süreç bu şekilde işlediği oranda da üniversitelerin kâr eden ve kâr etmeyi amaçlayan kuruluşlar, bir nevi şirketler haline getirilmesi, paralı eğitim modelinin kendi içerisinde boyutlanması ile birlikte harç ücretlerinin artırılması olasılığı giderek bir gerçeklik haline gelecek.

Emperyalizmin rüyası gerçekleşiyor

Burada durduğu yer yeniden sorgulayan YÖK'ün emperyalizmin yarı sömürgesi olan ülkemizde konumlanışı da farklı olamamaktadır. Emperyalistlerin her gün yeni bir pazar aradığı ve bunun için sayısız reçeteler sunduğu günümüzde eğitim alanı da bundan nasibini almaktadır. İşte YÖK gibi bir kurumun dünya ölçeğinde gelişen emperyalist politikalara adaptasyonu burada işlerlik kazanmaktadır. Şu anda ve ileriki dönemlerde, dünyanın birçok yerinde üniversitelere yönelik benzer politikalar uygulanmaya çalışılmaktadır. **Emperyalistlerin yarı sömürgesi konumundaki ülkelerde ünlü üniversitelerin şubelerini açmaları ve**

hatta bu ülkelerde üniversite kurumları gelecekte ülkemizde de benzer çalışmaların olabileceğine dair bir fikir oluşturmaktadır.

Bologna Süreci'nde birçok AB üyesi olmayan ülke ve hatta kendi raporlarında da "üçüncü dünya ülkeleri" olarak adlandırdıkları ülkeler (Türkiye) sürece dahil edilmiştir. Bunun en önemli nedeni emperyalistlerin bu ülkelerden her zaman olduğu gibi sömürü yoluyla büyük kârlar elde etme çabasında yatmaktadır.

Eğitim alanı da sektöre haline getirilmek istenmektedir. Ülkemizde dershanelere aktılan paranın 10 milyar dolar olduğu söylenmekte ve bu da önemli bir sorun olarak durmaktadır. Bu sadece dershaneler için geçerli olsa da ileride üniversiteler için de benzer bir durumun olması söz konusudur. Avrupa'nın genç nüfus potansiyelinin sürekli bir azalış göstermesi ve tam aksine ise "üçüncü dünya ülkeleri" diye adlandırılan, daha doğru bir deyimle yarı sömürge ülkelerdeki genç nüfusun sürekli artış göstermesi emperyalistlerin dikkatini çekmektedir. Ülkemizde bir buçuk milyon insanın üniversite kaplarına dayandığı göz önüne alındığında, bu potansiyel emperyalistlerin rüyalarını süslemektedir.

Yabancı üniversiteler kapınızda

Bologna Süreci için en başta ön plana çıkarılan, yüksek öğrenimde ortaklık yakalama düşün-

cesi asıl amacı göz ardı etmektedir. Esas olarak bu sorun, eğitim alanında pazar yaratmak için çözümlenmesi gereken bir zorunluluktur. Avrupa Yüksek Öğrenim Alanı (AYA) bir pazar projesidir. Dolayısıyla, asıl amaç eğitim alanını Avrupa boyutunda pazara açmaktır. Emperyalistlerin eğitim alanı için ülkemizde istedikleri gibi at koşurlarını sağlamaktadır. **Yakın zaman içerisinde ülkemizde özel üniversitelerin boy göstermesi ve hatta bunların önemli bir kısmının emperyalist devletlerden gelen özel üniversitelerin olması söz konusu olabilecektir.**

Emperyalistler Afrika'da benzer çalışmalar yürütmektedirler ve buralarda üniversite kurmaya çalışmaktadırlar. **İşte kredilendirme, derecelendirme, müfredat gibi konularda ortaklık yakalamaktaki amaç da zaten budur.** Pürüzleri ortadan kaldırdıktan sonra pazarda büyük oyuncular yani özel üniversiteler cirit atmaya başlayacaklardır. Bu devlet üniversitelerinin konumunu şüphesiz etkiler. Piyasacı anlayışla birlikte özel üniversitelerle rekabet edilebilirlik için, devlet üniversitelerine yönelik ağızdaki baklayı çıkarmayan **YÖK'ün Strateji Raporu**'nda belirttiği üzere, devlet üniversitelerinin rekabet edilebilmesi için "girişimci üniversite" ve "eğitimde kalite" söylemlerinin uzanacağı yol ancak ve ancak harç paralarının kilitlenmektedir. Bütçelerini arttırmak, kâr etmek isteyen üniversiteler bunu öğrenciden çıkarmanın hesaplarını yapmaktadırlar. Diğer atılan birçok adımda, bunun alt yapı eğitimde yeni tanımlamalar yapıla-

rak ve yeni eğitim modelleri oluşturularak yapılmaktadır. Bunun için "öğrenci merkezli" eğitim anlayışı ve "Yaşam Boyu Öğrenim" modeli, üniversitelerinde içine alan geniş bir yelpaze içinde sunulmaktadır. Bu, şu anlama gelmektedir: "Eğitimde ne kadar ilerlemek istiyorsan ilerleyebilirsin. Bu sana bağlı. Tabi, bu hizmetimizin milyarlarca lira tutan bedelini ödemek zorundasın."

YÖK'ün yeni misyonu

Meta, ticarileşme, piyasa, pazar vb. kavramlar artık eğitim alanı için de geçerlidir. Bologna Süreci bu kavramlarla anlaşılabilir. Eğitimde fırsat eşitsizliğinin giderek daha da boyutlanacağı, eğitimin giderek elit bir kesimin elinde olacağı, üniversite kapılarının halk gençliğine büyük oranda kapanacağı gerçekliğiyle

KENDİ ATÖLYENİ KURMAK İSTER MİSİN?

AMATÖR SANATÇILAR, SANATA GÖNÜL VERENLER,

ÖĞRENCİ ARKADAŞLAR:

İNCE MEMED KİTAP KAFE SİZLERİ DESTEKLİYOR.

ATÖLYE ÇALIŞMALARINIZ İÇİN KARŞILIKSIZ YER

TEMİN EDİYORUZ!

ADRES: Kuruköprü Mah. Zaimoğlu Oteli Karşısı (CHP Seyhan İlçe Başkanlığı Yanı)

E-POSTA: incememedkitapkafe@hotmail.com

Mersin Üniversitesi'nde provokasyonlar tut(turula)madı...

Mersin Üniversitesi'nde okul-idare-polis işbirliğiyle hazırlanan provokasyon girişimi devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin çabasıyla boşa çıkarıldı. **22 Ekim** günü yaklaşık 15 kişilik faşist grup Mersin Meslek Yüksek Okulu önünden başlayarak Fen Edebiyat Fakültesi önüne kadar hızlı adımlarla bildiri dağıtarak geldi. Bildiri dağıtıldığı esnada polislerin uzaktan kamerayla çekmeleri, oraya provokasyon çıkarmak için

görevlendirildi. Bildiri dağıtım afiş asan faşistlere karşılık toplu şekilde durarak provokasyon çıkarma çabaları boşa çıkarılmıştır. Faşistler ve polisler gittikten sonra afişler parçalanmıştır. 23 Ekim günü üniversite kapısının önünden Fen Edebiyat Fakültesi'ne kadar "**Teröre lanet yürüyüşü**" yapılmıştır. Yaklaşık 800'e yakın kişinin katıldığı eylemde çoğunluğunun dışardan getirilen ve lise öğrencilerinin olduğu

görülmüştür. Bu eylem öğretim görevlileri de kıyafetleriyle destek vermiştir. Görüldüğü gibi Mersin Üniversitesi öğrencileri bu eyleme ilgi göstermemiştir.

Öte yandan eylemde atılan "**Mersin teröre mezar olacak**" sloganı da Mersin'de ve Mersin Üniversitesi'nde provokasyonların bitmediğini ve devam ettiğini göstermektedir. (**Mersin Üniversitesi'nden bir YDG'li**)

Telekom grevi dayanışmayla kazanacak

Türk Telekom'un özelleştirilmesinden bu yana emekçilerin yaşadığı sıkıntılardan kaynaklı uzun zamandan beri devam eden 7. Toplu Sözleşme görüşmelerinden anlaşma sağlanamaması üzerine Türk Telekom işçilerinin örgütlü olduğu Haber-İş Sendikası altın gelen basıncın da etkisiyle grev kararı almıştı. Haber-İş Genel Merkezi'nden yapılan açıklamada, sendika olarak sözleşmenin masa başında bitirilebilmesi için her türlü gayreti gösterdikleri, ancak Telekom yöneticilerinin aynı çabayı göstermedikleri vurgulandı. İşçilerin sendikal mücadeleler sonucu kazanılmış haklarının ellerinden alınmak istediğine dikkat çeken Genel Başkan Ali Akcan, "Bizim sendikal örgütlenmemizi ortadan kaldırmak istiyorlar buna izin vermeyiz mümkün değildir. Bu güne kadar yasaların bize tanıdığı çerçevede mücadelemizi sürdürdük. Bundan sonra da yasaların bize tanıdığı en büyük hakkımızı olan 'grev' hakkımızı kullanacağız" dedi. "Grev işçinin bayramıdır, çifte bayram yaşamaya hazır olun" diyen Ali Akcan Genel Merkez'den yaptığı açıklamada süreci değerlendirmişti. Görüşmelerden anlaşma çıkmaması üzerine 26.680 işçisiyle 16 Ekim 2007 tarihinde Türkiye'nin dört bir yanını da grev kararını uygulamaya başladılar. Tarihinde ilk defa greve çıkan Haber-İş Sendikası Türk Telekom'un Türkiye'de çok önemli bir yere sahip olduğunu ve bundan kaynaklı grevlerinin başarıya ulaşacağı inancıyla hareket ettiklerini söyledi. "Sendika hakkımız, grev silahımız" diyen işçi sınıfı ise, Türk Telekom işçilerini çeşitli eylemlerle sahiplenmeye devam ediyor. Türkiye'nin dört bir yanında eylemlerle destek devam ediyor.

İşçilere sendikalarından destek

24 Ekim 2007 günü Belediye-İş Sendikası, şube başkanlarının bir araya geldiği bir yürüyüş ile Telekom çalışanlarının grevine destek verdi. Grevin 9. gününde yapılan destek eylemine Deri-İş, Tez-Koop-İş, Harb-İş, Petrol-İş, Basın-İş ve Yol-İş sendikalarına bağlı işçiler de katılarak destek verdi. Grev ala-

nında Haber-İş İstanbul I Nolu Şube Başkanı Levent Dokuyucu, yaptığı teşekkür konuşmasında, "Medyanın, işverenin, hükümetin güç birliği yaparak yılmaya çalıştığı direnişimiz emekçilerin desteği ile daha da büyüyecektir" dedi. Belediye-İş Sendikası 3 Nolu Şube Başkanı Hüseyin Ayrılmaz, bütün sendikaların Telekom grevi nedeniyle Haber-İş Sendikası'na destek amacıyla yarın günlük iş bırakma kararı alması gerektiğini söyledi. Gayrettepe'de bulunan Türk Telekom Avrupa Yakası Bölge Müdürlüğü önünde bulunan grev alanında toplanan yaklaşık 150 kişilik kitle, Telekom işçisine destek sloganları attı. **Biz de grevde olan bazı Telekom çalışanlarından grevle ilgili görüşlerini aldık:**

"Grevimizin arkasındayız!"

✓ "1 Mayıs 2007 tarihi ile toplu sözleşme sürecimiz başlamıştır. Ne yazık ki 8 aydır süren toplu sözleşme sü-

recinde patronun hiçbir olumlu yaklaşımı olmamıştır. Bunların bir tanesi ücret konusudur. Ama şu andaki grevin esas nedeni ücret değildir, bu konuda bir şekilde anlaşma sağlanabilir. Fakat patronların dayattığı şudur: 'Türk Telekom'da esnek çalışma ve sendikasılaştırma.' Sonuç olarak buradaki insanları kullanmaktalar. Bu süreç bizi greve getirmiştir. **Biz grevimizin arkasındayız, grevimizi devam ettireceğiz.** Bizim buradaki beklentimiz, diğer sendikalarda bulunan arkadaşlarımızın da bize destek vermesi. En başta bunu bekliyoruz. Biz ne kadar sağlam olursak olalım, destek ve birliktelik lazımdır. Türk Telekom tarihinde ilk defa greve çıkmıştır. **Daha önceleri belli eylemlilikler olsa da, eylemle grev arasında ciddi fark vardır.** Grev uzun süreli bir eylemdir. Biz bu grev sürecinde hiçbir şekilde geri adım atmayacağız. Taleplerimiz karşılancaya kadar eylemimizi devam ettireceğiz. Destek veren tüm kurumlara saygılarımızı sunuyoruz. Diyorum ki, bu sadece Türk Telekom'un grevi değildir. Türk Tele-

kom çalışanlarının sorunu ve mücadelesi değildir. Türkiye'de 80 sonrası oluşan, işçilere karşı yapılan baskı ve zulmün sonunda patlayan bir lavdır. Kazancımız Türkiye'nin kazancıdır. Temennimiz bu süreçten başarıyla çıkmaktır."

Direnişimizden kaynaklı gururluyuz!

✓ "Nereden başlayalım bilemiyorum. Öyle çok şey yaşadık ki... Bu süreç patronun akıl almaz tutumuyla başladı. Kazanılmış haklarımızı kaybettirmeye yönelik bazı talepleri oldu. Tabii ki biz bu taleplerin karşısında durduk. **'Örgütsüz ve esnek çalışmaya hayır'** dedik. Bu direnişten kaynaklı gururluyuz. Grev çıkmış olmanın verdiği gurur dışında işçi sınıfına önderlik etmenin gururu var. Sizlerin de gördüğü gibi çok güzel ve coşkulu geçiyor. Bu işin başka yolu yok kazanacağız! Duyuramaya çalıştıkları bazı şeyler var. Kendi içlerinde çatışmaya başladılar, çünkü endişeleri artıyor. Anadolu'da birçok il Telekom müdürleri işten alındı. Geriye kalan personelle bu işi yürütemedikleri için sıra bizimkilere geliyor. Bu gerginliklerini gidermek için bizi yıldırmaya çalışıyorlar, ama yılmayacağız. Şu an iki arkadaş grev sözcülüğü yaptıkları için gözaltına alındılar. Devlet eliyle emniyet güçlerinin yardımıyla grevimizi kırmaya çalışıyorlar. Biz direnmeye devam ediyoruz. Grev sözcüleri gözaltında olduğu halde arkadaşlar greve devam ediyor. Sonunda biz kazanana kadar devam edeceğiz."

"Onursuzluğa karşı direniyoruz"

✓ "Yaklaşık 9 aydır toplu sözleşme görüşmeleri devam ediyordu. Anlaşma olmayınca grev kararı alındı. Mücadelemizi sürdürüyoruz. Patronun talebi

sendikal mücadeleyi kaldırıp, sendikasızlığı dayatmaktadır. Biz de kabul etmiyoruz. Sonuna kadar sendikamızın yanındayız. Mücadelemize devam edeceğiz."

✓ "Ben Türk Telekom Müdürlüğü'nde muhasebecilik yapıyorum. Bu grevin çıkış nedeni ücret değildir. Bura-ya uzanmış uluslararası tekelin, özel sermayenin ve küresel sermayenin Türkiye üzerinde oynanmış olduğu toplu sözleşmesiz, sendikasız, grevsiz köle düzeyinde çalışmaya yönelik planlarına yaklaşık 25.000 çalışanın karşı çıkması, esnek çalışmayı kabul etmemesidir. Sendikasılaştırmayı kendimize yapılan bir onursuzluk olarak, işçilere yapılmış en büyük hakaretlerden biri olarak görüyoruz. Uluslararası ölçekte küresel sermayenin saldırısı karşısında işçi örgütlerinin, daha bütün, konfederasyon ayırımı yapmadan sınıf bazında, aşağıdan yukarıya doğru örgütlenerek bu yapıyı genel grevlere kaydırmaya gerekiyor. Başka kurtuluşumuz yok. Burada iyi giden bir durum var. Özelleştirme sürecinden geldik ve belli bir eylemlilik süreci yaşadık. Bunlar yaklaşık 20 yıldan beri devam ediyor. Sıcak bir süreç. Ama devam ettirip başarıya ulaşacağımıza inanıyoruz."

Görüşlerini dile getiren işçiler eylemlerinin sadece ücret sorunu olmadığı, sendikal mücadeleye yapılan saldırıya ve haklarının ellerinden alınmaya çalışılmasına karşı yapılmış bir grev olduğu noktasında vurgu yaptılar. Özellikle diğer sendikalar başta olmak üzere herkesten direnişlerine destek bekleyen işçilerin, coşku ve kararlılıkları öne çıkıyordu. Yapılan eylem sonunda direnişe sonuna kadar devam edileceği vurgusu yinelenerek, eylem sonlandırıldı.

(İstanbul)

Telekom işçileri Türkiye'nin dört bir yanında eylem yaptı

Ankara

Ankara'da Telekom İl Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapan Haber-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Akcan, "Bugün geldiğimiz noktada artık çözüm bitti" diyerek, anlaşma sağlanıncaya kadar grevlerine devam edeceklerine belirtti. Akcan'ın açıklamasıyla birlikte Telekom İl Müdürlüğü kaplarına "Bu işyerinde grev vardır" pankartları asıldı. İşçiler grev önlüklerini giyerek eylemlerine başladı.

Kocaeli

Kocaeli'de 450 işçinin katıldığı grev, sendikalar tarafından da destekleniyor. Yapılan destek ziyaretlerinde işçiler, talepleri kabul edilinceye kadar grevi sürdüreceklerini ifade ediyorlar.

Diyarbakır

Türkiye genelinde grevde olan Türk Telekom'un Diyarbakır çalışanları da direnişlerini sürdürüyor. Türk Haber-İş Diyarbakır Şubesi de Türk Telekom Diyarbakır İl Müdürlüğü önünde greve ilişkin olarak basın açıklaması düzenledi. Çalışanlar müdürlük önünde toplanarak sendika bayrakları ve şapkalarıyla "Direne direne ka-

zanacağız", "Yaşasın onurlu direnişimiz" ve "Baskılar bizi yıldırmaz" sloganları eşliğinde basın açıklaması düzenlemek istedi. Ancak Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürlüğü ekipleri işçileri azarlayarak, basın açıklamasının bir an önce yapılması uyarısında bulundu. T. Haber-İş Şube Başkanı Salih Daşdemir polislin tavrını kınadı. Gerginliğin sona ermesinin ardından basın açıklamasını okuyan Daşdemir, toplu sözleşme sürecinin tıkanması üzerine greve gittiklerini söyledi. "Artık sözün bittiği, eylemin başladığı yerdedir" diyen Daşdemir, başlayan grevin, sorunun en kısa zamanda çözüme kavuşturulmasına katkı sağlayacağını umduklarını söyledi.

Batman

Haber-İş Sendikası Batman Şubesi üyeleri, Türk Telekom önünde basın açıklaması yaptı. Patronların baskısı ve hukuk dışı uygulamaları karşısında yılmadan mücadelelerini devam ettirdiklerini belirten Telekom işçileri, sendika olarak temel amaçlarının işlerine sahip çıkmak olduğunu kaydetti. Grevde oldukları süre içerisinde işyeri amirlerinin kablo bağladığını onarım ve bakım yaptıklarını kaydeden, Örnek, şunları dile getirdi: "İş yeri ile alakası olmayan şahısların gizlice çalıştırıldığını tespit ettik. Bunlarla ilgili fotoğraf ve tutanaklarımız mevcuttur. Hukuki işlemler başlatılacak, grev kırıcılığı yapanlar hakkında suç duyurusunda bulunulacaktır."

İzmir

Cumhuriyet Meydanı'ndaki Tele-

kom Müdürlüğü önünde bir araya gelen Haber-İş Sendikası üyeleri, taleplerini karşılamayan Telekom yönetimini protesto etti. İşyerine grev pankartı asan işçiler, grevlerine başladı.

Haber-İş Sendikası Şube Başkanı Kemal İlçioğlu, sendika üyesi olmayan Telekom işçilerinin de desteğini

aldıklarını aktardı.

Petrol-İş Alağa Şubesi yöneticileri de, grevde olan Haber-İş üyelerine destek ziyaretinde bulundu. Şube Başkanı Salih Mehmet Aydın, grevin sadece Haber-İş Sendikası'nın değil Türkiye'deki tüm sendikaların ve işçi sınıfının onur mücadelesi olduğunu söyledi. Aydın, sermayenin 4857 sayılı İş Yasası'ndan aldığı güç ile örgütlenme üzerinde her türlü baskıyı uyguladığını ifade etti.

Antep

KESK Gaziantep Şubeler Platformu grevdeki Haber-İş Sendikası üyesi Türk Telekom işçilerine destek ziyaretinde bulundu. 100. Yıl Parkı'nda kurulan grev çadırındaki işçiler heyeti karşıladı.

Ziyarete kısa bir konuşma yapan

KESK Gaziantep Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Yusuf Şahiner, Türk Telekom'un ilk kez grev kararı aldığını hatırlatarak, "Türk Telekom çalışanlarının bu zamana kadar, grev aracını hiç kullanmaması düşündürücü. Demek ki, bu zamana kadar her koşulda çalışmayı kabul eden çalışanlara artık çalışamayacakları şartlar dayatılmaktadır" dedi.

Adana

Türk Harb-İş Sendikası Adana Şubesi, Haber-İş tarafından Telekom'da başlatılan grev destek amacıyla merkeze postanenin önünde basın açıklaması yaptı. Kitle adına açıklama yapan Türk Harb-İş Sendikası Adana Şube Başkanı Hüseyin Ulukan, işçilerin onurlu bir şekilde direnişlerine destek verdiklerini belirterek şunları ifade etti: "Bizler yıllarca verdiğimiz mücadelenin ardında kazanılan haklarımızdan asla vazgeçmeyeceğiz."

Mersin

Türk Telekom çalışanlarının Türkiye genelinde başlattığı grev, Mersin'de çalışanlarla yöneticileri birbirine düşürdü. Kablolari kesilen bir saha dolabındaki arıza Mersin Telekom Müdürlüğü tarafından dışarıdan getirilen işçiler tarafından yaptırılmak istenince, Telekom çalışanları ile yöneticiler karşı karşıya geldi. Tartışmaya önce Telekom güvenlik görevlileri, ardından polis müdahale etti. Ortam gerilince olay yerine Çevik Kuvvet polisi sevk edildi. Grevdeki Telekom çalışanlarından Haber-İş Sendikası Mersin Şube üyesi Hüseyin Kapıcı, yapılan yasal olmadığını ileri sürerek, "Türk Telekom

elemanının haricinde hiçbir şekilde dışarıdan eleman çalıştırılmaz. Bu kanunen yasak. Şu anda Türk Telekom grev kırıcılığı yapıyor. Biz de buna müdahale ediyoruz. Kanun burada net. Dışarıdan arızaya müdahale yapılamaz. Telekom şu anda suç işliyor. Bu sadece grevin için boşaltılması için yapılan bir provokadır ve gerekli yasal müraعاتımızı yapacağız" dedi.

Telekom çalışanları, olayı bir fırsatçılık olarak değerlendiren, "Bilinçli olarak sanki kabloları biz kesiyorduk gibi bir görüntü oluşturulmaya çalışılıyor. Hâlbuki buradaki olay her zaman yaşanan ve daha önce bizlerin müdahale ettiği arızalardan sadece biri. Hiçbir Telekom çalışanı, telefon kablolarını bilinçli olarak kesmez" dedi.

Kartal

16 Ekim tarihinden itibaren greve çıkan TELEKOM işçileriyle dayanışma, eylemin devam ettiği günlerde çığ gibi büyümeyi sürdürüyor. Birçok sendikaların yanı sıra, çok sayıda kurum, TELEKOM işçilerini grev yerlerinde ziyaret ediyor, destek açıklamaları yapıyor. Bu dayanışma ziyaret ve eylemlerinden biri de, grevin başladığı 2. gün olan 17 Ekim'de, Acıbadem Telekom İl Müdürlüğü önünde gerçekleşti. Yol-İş I Nolu Şube, Tez-Koop-İş I Nolu Şube, Harb-İş Sendikası, Tek-Gıda-İş, Deri-İş Genel Merkezi, Tümtis, Petrol-İş ve çok sayıda sendika ve kurumun yer aldığı destek eylemine TEKEK işçileri de katıldı. DISK'e bağlı Genel-İş Sendikası 3 Nolu Bölge ve bağlı Şubelerin yöneticilerinin de yer aldığı eylemde yapılan konuşmalarda, TELE-

KOM grevinin Türkiye işçi sınıfının grevi olduğuna dikkat çekilerek, grev sözde değil, pratikte destek olunmasının önemine dikkat çekildi.

Eylem boyunca sloganlar atan TELEKOM işçilerinin en sık attığı slogan ise, "Satılık basın istemiyoruz!" oldu. Bu sloganla birlikte burjuva-feodal basında çıkan eylemi karalayıcı haberlere dikkat çeken TELEKOM işçileri, böylece satılık medyayı da protesto ettiler.

TELEKOM işçileriyle dayanışma gösteren bir diğer sendika ise Limter-İş oldu.

25 Ekim tarihinde akşam saatlerinde İçmeler Tren İstasyonu'nda bir açıklama yapan Limter-İş Sendikası, tüm işçi ve emekçileri TELEKOM greviyle dayanışmaya çağırıyor. Eylem öncesi bölgede yığınak yapan polis ise, eyleme katılmak isteyen Güzelyalı TELEKOM işçilerinin katılımını engellemeye çalıştı.

"TELEKOM işçisi yalnız değildir" pankartının açıldığı eylemde "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "İşçiler birleşsin sömürüyü son", "Telekom işçisi yalnız değildir" ve "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganları atıldı.